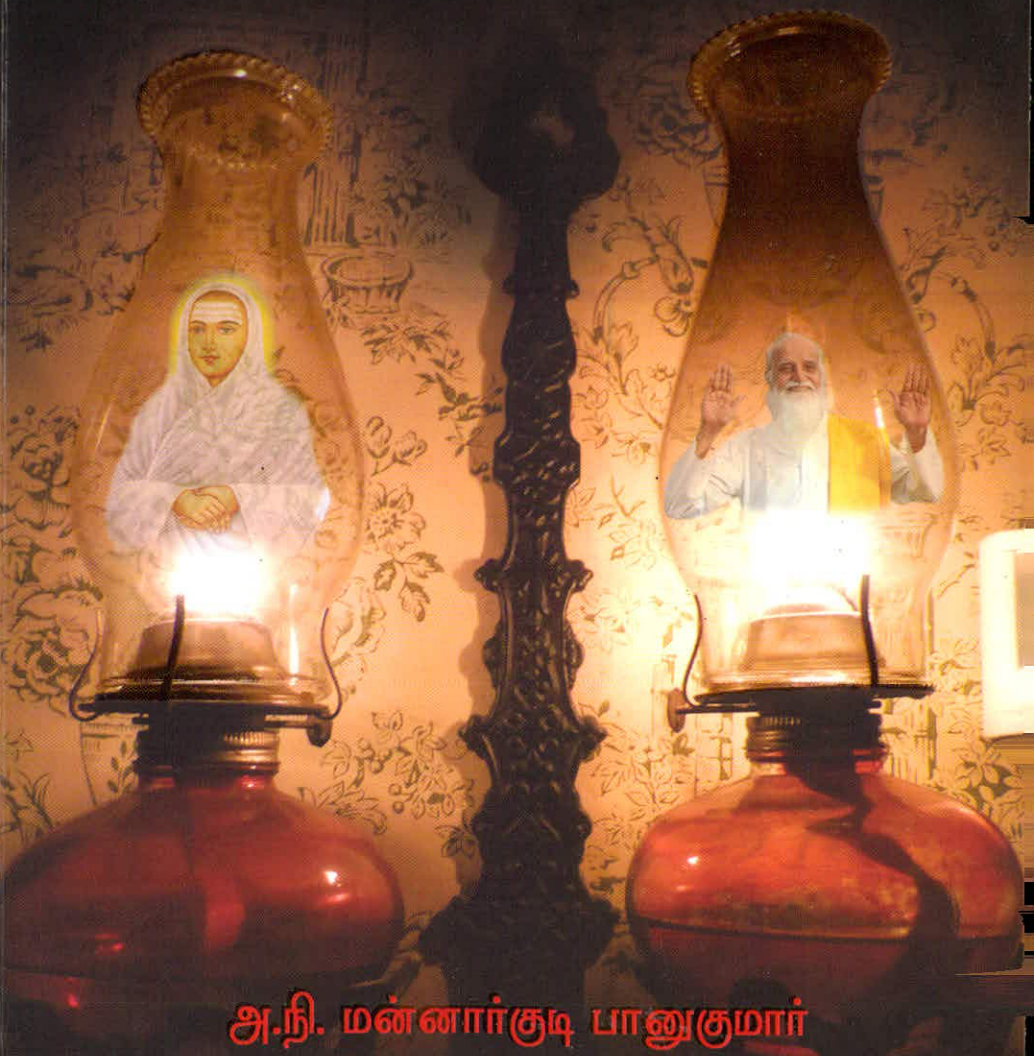

வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகாஷியும்

அ.நி. மன்னார்குடி பானுகுமார்

விஜயா பதிப்பகம்

வள்ளலாரும் வேதாத்தர் மகர்ஷ்யும்

அ.நி மன்னார்குடி பானுகுமார்

விஜயா பதிப்பகம்

20, ராஜ வீதி,

கோயம்புத்தூர் - 641 001.

www.vijayapathippagam.com

நூலின் பெயர் : வள்ளலாரும், வேதாத்திரி மகரிஷியும்

ஆசிரியர் : அ.நி.மன்னார்குடி பானுகுமார்

முதல் பதிப்பு : மே 2013

வெளியீடு : **விஜயா பதிப்பகம்**

20, ராஜ வீதி,
கோயம்புத்தூர் - 641 001.

☎ 0422 - 2382614 / 2385614

ஒளியச்சு / புத்தக

வடிவமைப்பு : ஐரிஸ் கிராபிக்ஸ், கோவை.

அட்டை

வடிவமைப்பு : கட்டளை ஜெயா, சென்னை.

அச்சாக்கம் : ஜோதி எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை - 5.

பக்கம் : 136

விலை : ரூ.75/-

ISBN - 81-8446-500-9

VALLALARUM VETHATHRI MAHARISHIYUM

Author : A.N. Mannarkudi Banukumar

First Edition : May 2013

Published By : **VIJAYAPATHIPPAGAM,**
20, Raja Street, Coimbatore - 641 001.

☎ 0422 - 2382614 / 2385614

Layout & Laser

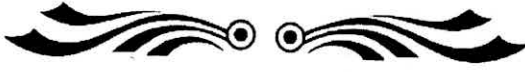
type set : **IRIS graphics**, Coimbatore.

Cover Design : Kattalai jeya, Chennai.

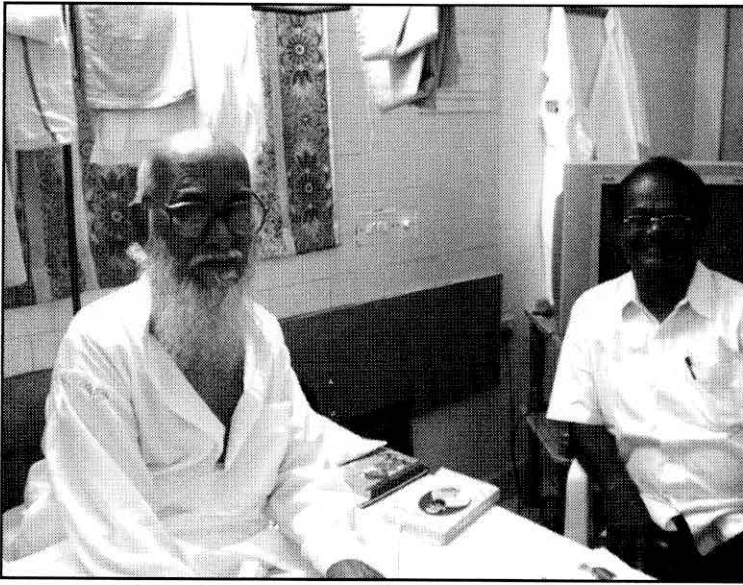
Printed At : Jothi Enterprises, Chennai - 5.

Pages : 136

Price : Rs.75/-

உயிரில் கலந்த உறவு

புலவர் அய்யா.கே. தியாகராசனுக்கு
ஒந்த ஆய்வு நூல் சமர்ப்பணம்

பொருளடக்கம்

வாழ்த்துரை	7
முன்னுரை	9
1. இராமலிங்க வள்ளலார், வேதாத்திரி மகரிஷி வரலாறு	13
2. வள்ளலார் மறுபிறவி வேதாத்திரியா?	16
3. அமைப்பு கண்ட அருளாளர்கள்	19
4. தாரக மந்திரம் தந்த தயாளர்கள்	23
5. ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாடு	27
6. அன்பே கடவுள்	31
7. உணவுப் பற்றி இரு மகான்களின் பார்வை	34
8. ஊனுடம்பைப் போற்றிய மகான்கள்	39
9. கொல்லா நெறியே குருவருள் நெறி	43
10. வாழையடி வாழையாக	47
11. சன்மார்க்க வளர்ச்சியே மனவளக்கலை மன்றங்கள்	51
12. அருட்பெருஞ்சோதியும் அருட்பேராற்றலும்	53
13. சாதி சமயங்களைச் சாடிய சான்றோர்கள்	56
14. கண்மூடி வழக்கமெல்லாம் மண்மூடிப் போச்சு	59
15. சுப்பிரமணியமா? ஆறுமுகமா?	63
16. ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய பார்வை	66

17. மூச்சுக்கும் கணக்கா?	69
18. திருடனா மனிதனா?	72
19. சாகாக் கல்வி வேண்டும்	74
20. உருவ வழிபாடு வேண்டுமா?	76
21. உடலோம்பலுக்கு நான்கும் ஐந்தும்	80
22. பன்முக ஞானம் கொண்ட பண்பாளர்கள்	83
23. வேண்டல் வளம்	86
24. ஞானப் பாதையில் சறுக்கல்கள்	89
25. அற்புதங்கள் கண்ட அருளாளர்கள்	92
26. மயிலும் குயிலும்	97
27. பெண்கள் நாட்டின் கண்கள்	102
28. போகப்புனலும் காயகற்பமும்	106
29. வள்ளலாருக்கு மரியாதை	108
30. பேரானந்தப் பெருநிலை	111
31. அருளாளர்கள் பாடப்பெற்ற ஞானிகள்	113
32. தனிச்சிறப்புகள் கொண்ட தவச்சீலர்கள்	116
33. அருளாளர்கள் அருளிய அருந்தொடர்களும் புதிய சொற்களும்	119
34. கடைவிரித்தேன் கொள்வாரில்லை	121
35. மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு	123
36. செந்தமிழ் வித்தகர்கள்	128
37. வடலூரும் ஆழியாரும்	131

வாழ்த்துரை

“அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை’

‘வாழ்க வையகம், வாழ்க வளமுடன்’

அண்மைக் காலங்களில் செழித்து வளர்ந்து வரும் ஒப்பியல் திறனாய்வு உயர்ந்த குறிக்கோள் உடையது. ஒரு மொழியில் தோன்றிய படைப்புகளை பல்வேறு நிலைகளில் ஒப்பீடு செய்வது ஒரு மொழி இலக்கிய ஒப்பீடு ஆகும்.

ஒரு மொழியில் தோன்றிய படைப்புகளை அவை ஒரே காலத்தவையாலும், பல்வேறுபட்ட காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவையானாலும் ஒரு பொதுப்பண்பை நோக்கி அவற்றை ஒப்பீடு செய்வது பெரிதும் மானுடத்திற்குப் பயன்தரும்.

மானுட நேயம் கொண்ட இராமலிங்க வள்ளலாரையும், பாமர மக்களின் தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷியையும் ஒப்பிட்டுள்ளது திறனாய்வின் பாற்படும்.

இரண்டு மகான்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும், அவரது கொள்கைகளையும், மானுட சேவையையும் 37 தலைப்புகளில் ஆசிரியர் தனக்கே உரித்தான பாங்கில் ஒப்பீடு செய்துள்ளார்.

வள்ளலாரின் தத்துவதரிசனம் சன்மார்க்கமாகும். வேதாத்திரியின் வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டம் வேதாத்திரியம்.

வள்ளலார் வடலூரில் பிறந்தவர். மகரிஷி கூடுவாஞ்சேரியில் பிறந்தவர். இருவருமே கல்வியறிவு அவ்வளவாகப் பெற்றதில்லை.

முன்னவருக்கு முருகப் பெருமான் அருள் கிடைத்தது. பின்னவருக்கு வள்ளலாரே அவரது உடலில் புகுந்து கொண்டு அருள்பாலித்தார்.

வள்ளலார் 'பசித்திரு, விழித்திரு, தனித்திரு' என்ற தத்துவத்தினை உணர்த்தியவர். பின்னர் அதனை மானுடத்திற்குக் கொண்டு சென்றார்.

இருவர் கவிதைகளும், உரைநடைப் பகுதிகளும், எளிமை, இனிமை, செறிவு, நுட்பம், கருத்தாழம், நடையழகு ஆகியவற்றைப் பெற்று செவிநுகர் கனிகளாகத் திகழ்கின்றன.

புதிய சமுதாயம், புதிய உலகு, புதுமை எண்ணம், கனவு போன்றவை ஒளிவிடுகின்றன. இருவரும் நிகழ் உலகப் பார்வை, நவீனத்துவப் பார்வை, தொலைநோக்கு, நுண்ணூரு நோக்கு வாய்க்கப் பெற்ற அற்புதமான சிந்தனையாளர்கள்.

குருஅருள் பெற்ற நூலாசிரியர், அரசுப்பணியில் உயர்பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றாலும், தொண்டாற்றி இன்பமுற்று வருவதை அவரது எழுத்துகளில் காணலாம். வள்ளலாரைப் போலவே தாயுமானவர் - திருமூலர், மாணிக்கவாசகர், நபிகள் நாயகம், இயேசு போன்ற மகான் களோடு ஒப்பியல் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி வருவது பாராட்டுக்குரியது.

பல்வகையான முதல் தரமான நூல்களைத் தந்து கொண்டு இருக்கும் அருள் சுரங்கம் பானுகுமாரின் தொண்டு மேலும் வளர வாழ்த்துக்கள்.

15/1, காண்டிபன் வேதாச்சல தெரு,
செங்கற்பட்டு

குருவின் சேவையில்

ப.சிவா

(தலைவர்)

செங்கற்பட்டு

மனவளக்கலை அறக்கட்டளை

என்னுரை

‘திருத்தமோடு காயகற்பம் சீர்கர்மயோகம்

உடற்பயிற்சி தந்து

சிந்தனையை உடல்நலத்தைச் சீரமைத்து உய்வித்த

குருவே வாழ்க’

சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் மானுட குலம் தழைத்து முன்னேறுவதற்குப் பல மகான்கள், ஞானிகள், மகரிஷிகள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தோன்றித் தன்னாட்டை வளப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

அந்த வகையில் புத்தர், இயேசு, முகமது நபிகள், இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சர், விவேகானந்தர், தாயுமானவர், வள்ளலார், திருவள்ளுவர், திருமூலர், மாணிக்கவாசகர், சிவானந்தர், ரமணர், சுத்தானந்த பாரதி ஆகியோர் புகழ்பெற்ற சிந்தனையாளர்கள்.

அந்த வரிசையில் 19 மற்றும் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில், தமிழகத்தில் தோன்றிய வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் சமுதாயம் வளர்ச்சிபெற ஆன்மீகத்தையும் தம் வாழ்வில் உணர்ந்த பட்டறிவையும் சமுதாயச் சிந்தனைகளாக விதைத்துள்ளனர்.

எனது ஐந்து வயதிலேயே, தாய் வழிப் பாட்டி இராமலிங்க வள்ளலாரை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். பாட்டி வள்ளலாரின் தீவிர பக்தை. தம்முடைய முதல் பேரனுக்கு இராமலிங்கம் என்று பெயர் சூட்டியும், வடலூர் சென்று வந்தபிறகு பிறந்த பேத்திக்கு ஜோதி என்று பெயரிட்டும் மகிழ்ந்தார்கள்.

பிஞ்சு வயதில் என்னுள் விதைத்த வள்ளலாரின் பாடல்கள் தாம் இன்று இப்புத்தகமாக மலர்கிறது. இராமலிங்க வள்ளலாரின் எளிமை எனக்குப் பிடிக்கும். அதே எளிமை குருநாதர் வேதாத்திரியிடம் இருப்பதும் எனக்குப் பிடிக்கும்.

உலகில் தோன்றிய மகான்கள் எல்லோரும் காட்சிக்கு எளியவராகவும் கருத்திற்கு இனியவராகவும் இருப்பார்கள்.

வள்ளலார் தோற்றப் பொலிவு மிக்கவர். அழகிய திருமுகம். ஒளிவீசும் கண்கள், கருணை ததும்பும் பார்வை கொண்டவர். வெள்ளை நிற மேலாடை. தலையைச் சுற்றிய முக்காடு. இரு கைகளையும் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் தோற்றத்தில் காணப்படுவார்.

முருகப்பெருமானுடைய திருவருள் பெற்றவர். சென்னை கந்தக்கோட்டத்திற்குச் சென்றபோது, இவர் வருவதைக் கண்ட சித்தர் ஒருவர் 'மனிதன் வருகிறார்' என்றார்.

மகரிஷியின் வெள்ளைச் சட்டை, வெள்ளை வேட்டி, மஞ்சள் துண்டு, தாடி வைத்த தோற்றப்பொலிவுடன் இருப்பார். கண்களில் கண்ணாடி அணிந்திருப்பார்.

இவ்விருவர்களிடமும் காணப்படுவது எளிமையும், தூய்மையும் தாம். வள்ளலாரை நாம் நேரில் பார்த்தது இல்லை. ஆனால் நம்மில் பலர் மகரிஷியை தரிசனம் செய்து இருக்கிறோம்.

வள்ளலார் சத்திய ஞானசபையை அமைத்து சன்மார்க்க சித்தியை மக்கள் பெற வேண்டும் என்று தொண்டாற்றியவர், மகரிஷி உலக சமுதாய சேவா சங்கம் அமைத்து உலகில் மக்கள் அமைதியாக வாழ வழிகள் பல பகர்ந்தவர்.

சிறு வயதில் பதிந்த வள்ளலாரின் பாடல்களும் ஞானம் கிடைத்த வயதில் வேதாத்திரியின் பாடல்களும் என்மனதில் எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும். யான் பெற்ற இன்பத்தை மானுடமும் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருவரையும் என் அறிவிற்கெட்டிய வகையில் ஒப்புமைப்படுத்தி மகிழ்கிறேன்.

இதில் உள்ள நிறைகள் அந்த மகான்களுக்கே. குறைகள் மட்டுமே எனக்குச் சொந்தம்.

இந்த என் முயற்சிக்குப் பலவகையிலும் ஊக்கமும் ஆலோசனைகளை வழங்கி ஒத்துழைப்பு நல்கிய மறைந்த புலவர் தியாகராஜனுக்கும் வாழ்க்கைத் துணைவியார் அருள்நிதி பானுமதிசுமார், என் இல்லத்து ஞானச் செல்வங்கள் பிரம்மஞானிகள் திருமதி நிவேதிதா சீனிவாசன் - நரேந்திரன், ஆகான்ஷா அவர்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூலைச் சிறந்த முறையில் கொண்டு வந்துள்ள கோவை விஜயா பதிப்பக உரிமையாளர்கள் திரு.மு.வேலாயுதம் மற்றும் அவரது புதல்வர் திரு.வே.சிதம்பரம் அவர்களுக்கும் நன்றியுடையேன்.

இந்நூலைப் படிக்கும் வாசகர்கள் வள்ளலார் வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்க்கை நெறியைப் பின்பற்றி மானுடத்திற்குத் தன்னலங் கருதாமல் தொண்டு செய்ய முன் வருவார்களேயானால் அதுதான் இந்த நூலுக்குக் கிடைக்கும் பெருமையாகும்.

**‘அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்சோதி’**

‘வாழ்க வையகம், வாழ்க வளமுடன்’

செங்கற்பட்டு
25.5.2013

குருவின் தொண்டில்
பானுகுமார்
email: banukumar.v.@gmail.com

1. இராமலிங்க வள்ளலார், வேதாத்திரீ மகரிஷி வரலாறு

	வள்ளலார்	வேதாத்திரி
பிறப்பு	05.10.1823	14.8.1911
இயற்பெயர்	இராமலிங்கம்	வேதாத்திரி
பெற்றோர்	இராமையாபிள்ளை சின்னம்மையார்	வரதப்பன் சின்னம்மாள்
சிறப்புபெயர்	திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்	வேதாத்திரி மகரிஷி
காலம்	1823-1874	1911 - 2006
முக்தி	30.1.1874	28.3.2006
உடன் பிறந்தோர்	சபாபதி பிள்ளை பரசுராம பிள்ளை சுந்தரம் அம்மையார் உண்ணாமுலை அம்மையார் (அடிகள் ஐந்தாவது பிள்ளை)	தெய்வசிகாமணி

தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள, மருதூர் கிராமக் கணக்குப் பிள்ளையாகப் பணியாற்றி வந்த இராமையாப் பிள்ளைக்கும் சின்னம்மையாருக்கும் 1823ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 5ஆம் நாள் இராமலிங்க அடிகளார் பிறந்தார்.

இராமலிங்கர் பிறந்த நேரத்தில், சில அதிசயங்கள் நிகழ்ந்தனவாம். சென்னை மாநகரத்தில் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கத்தார் ஒரு செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

'அப்பொழுது உலகம் எங்கும் என்றும் இல்லாத ஒரு பிரகாசம் உண்டாகியது. தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர். அன்பர்கள் யாவரும் ஆனந்தம் அடைந்தனர். இத்தினம், ஒரு பெரியார் அவதரித்தார் என ஆசி கூறினர்' என்று ஒரு குறிப்பு உள்ளது.

வள்ளலார் பிறந்தது ஒரு பெளர்ணமி. அவர் முதன்முதல் சிதம்பர தரிசனம் செய்தது ஒரு பெளர்ணமி. அவர் அருட்பெருஞ்சோதியை முதன் முதலில் தரிசனம் செய்தது ஒரு பெளர்ணமி. அவர் சித்திவளாகத் திருமாளிகையில் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டதும் ஒரு பெளர்ணமி. வேதாத்திரி மகரிஷியை ஆட்கொண்டதும் ஒரு பெளர்ணமி.

ஐம்பது ஆண்டு மூன்று மாதம் இருபத்தாறு நாட்கள் வாழ்ந்தார் அடிகளார். இவர் பாடியது 5818 பாடல்கள். ஆறாந்திருமுறையாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. வேதாத்திரி மகரிஷி 96 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார்.

வள்ளலார் வாழ்க்கையில் 33 அற்புதங்கள் நிகழ்ந்ததாக 'புரட்சித் துறவி வள்ளலார்' என்ற நூலில் ஊரன் அடிகள் கூறியுள்ளார். அடிகளார் பெற்ற பேறுகள் 13 என்றும் கூறியுள்ளார்.

வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் தென்னகத்தில் எளிய நெசவாளக் குடும்பத்தில் சென்னையை அடுத்த கூடுவாஞ்சேரி என்ற ஊரில் தோன்றினார். எளியமுறைக் கல்வியை மட்டும் கற்றறிந்தார், உயர் கல்வி பயிலவில்லை. ஆனால் இறையணர்வினை உணர்ந்திருந்தார். அதில் தீவிரமாக ஊடுருவிச் சென்று ஆழ்ந்தகன்ற பல உண்மைகளைக் கண்டறிந்தார்.

இவர் வள்ளலார் அடிச்சுவடிகளைப் பற்றியபடியே நடக்கத் தலைப்பட்டார். அருட்தந்தை மகரிஷியாக மானுடத்திற்குத் தோற்ற மளித்து, அதன்மூலம் உலக மக்கள் மகிழ்வோடு வாழ்ந்திடும் பல வழிகளை ஆழ்ந்தகன்று ஆராய்ந்தார்.

இதன் விளைவாக இவருக்கு அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகவியல், மருத்துவ இயல், பௌதீகவியல் போன்ற பல்வேறு வகையானவற்றை மக்களுக்குப் போதிக்கலானார்.

வள்ளலாரைப்போலவே மகரிஷியும் மக்கள் நோயுற்று ஆரோக்கியமாக வாழ சிறந்த எளியமுறை உடற்பயிற்சி தேவை என்பதை உண்மையோடு மக்களுக்கு உணர்த்தினார்.

வள்ளலாரைப் போலவே இவரும் அன்புடையவராய், சிந்தனை உள்ளவராய் எவரிடமும் ஏற்றத்தாழ்வு காண்பது இல்லாதவராய் வாழ்ந்தார்.

வள்ளலாரைப் போலவே மனநிறைவான வார்த்தைகளையே பேசினார். மங்கல மொழியினையே பகிர்ந்தார்.

இவர் ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்களின் கருத்துக் கோர்வைகளை வருங்கால சந்ததியருக்கு, தற்கால மாந்தருக்கு வழங்கவேண்டும் என்ற பெரிய நோக்குடன் பல அரிய நூல்களின் வாயிலாகக் கவிதை களாகவும், உரைநடைகளாகவும், ஆன்மீக அறிவியலாகவும் வழங்கியுள்ளது வெள்ளிடைமலை. இவர் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில நூல்கள் 75க்கும் மேல் படைத்துள்ளார்.

இருவருடைய பாடல்கள் எளிமையானவை. இனிய தமிழில் உடையவை. இன்சுவையோடு இயைந்ததாகும். அனைவராலும் எளிதாகப் பொருள் உணர்ந்து பாட இயலும்.

வள்ளலார் இயற்றிய நூல்கள்:

இயற்றிய நூல்கள்

1. மனுமுறைகண் வாசகம்
2. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்.

பதிப்பித்த நூல்கள்

1. ஒழிவிலொடுக்கம்
2. தொண்டைமண்டல சதகம்
3. சின்மய தீபிகை

அருளிய பாடல்கள்

திருஅருட்பா (ஆறு திருமுறைகள்)

நிறுவிய நிலையங்கள்

1. சன்மார்க்க சங்கம்
2. சத்திய தருமசாலை
3. சத்திய ஞானசபை
4. சித்தி வளாகம்

2. வள்ளலாரின் மறுபிறவ் வேதாத்திரி மகரிஷியா?

வள்ளலார் முற்பிறவியில் தாயுமானவரே என்று வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் கூறுகிறார்.

‘தண்டமிழ் வடலூரான்முன்
தாயுமானவனே என்றும்,

‘வடலூரான் முன் தாயுமானவனே என்னும்
திடமாற்றமே பொல்கிலர்.....’

‘அருமைத் தமிழ்த் தாயுமான பிள்ளைதாமே
பெருமை இராமலிங்க பிள்ளை.....’

என்பதை தண்டபாணி சுவாமிகள் இயற்றிய புலவர் புராணத்தில், கண்கண்ட புலவர் சருக்கத்தில் மூன்று பாடல்களில் கூறியுள்ளார்.

தண்டபாணி சுவாமிகள், வள்ளலாரை மூன்று முறை கண்டு அளவளாவி யுள்ளார். அப்போது, வள்ளலார் முற்பிறப்பில் தாயுமானவரே என்று வள்ளலாரிடமே கூறியுள்ளார். இதனைக்கேட்ட வள்ளலார் முதலில் எதுவும் கூறாது வாளாவிருந்தார்.

மீண்டும் வண்ணச்சரபர் அழுத்தமாகக் கூறவே வள்ளலாரும் ‘இருக்கலாம்’ என்று கூறி அமைந்தார்.

வள்ளலார் உபதேசக் குறிப்பால் தாயுமானவருக்கு மறுபிறப்பு உண்டென்பதும், வள்ளலாருக்கும் மறுபிறப்பு உண்டு என்பதும் உறுதியாகிறது.

தாயுமானவர் விட்ட இடத்தில் வள்ளலார் தொட்டுத் தொடங்குவது போலவும் அதுபோல் வள்ளலார் விட்ட இடத்தில் வேதாத்திரி மகரிஷி தொட்டுத் தொடங்குவது போலவும் இவர்களது பாடல்கள் காணப்படுகிறது.

இனி வேதாத்திரி பதிவு செய்துள்ள வாழ்க்கைக் குறிப்பில் உள்ளதைக் காண்போம்.

'எனக்கு சுமார் 42 வயது இருக்கலாம். நான் தெருத் திண்ணையில் அடிக்கடி பல நாட்கள் படுத்துறங்குவது உண்டு, ஒருநாள் பெளர்ணமி தினம். இரவு சுமார் மணி 12.30 இருக்கும். நல்ல நிலவு ஒளி. திண்ணையில் கால்பாகம் இருந்தது. நான் கண்திறந்து பார்த்தேன்.

என் வலப்பக்கத்தில் 2 அடி தொலைவில் அருட்ஜோதி இராமலிங்க வள்ளலார் சுத்த வெள்ளை ஆடையோடு தலையை அதே வெள்ளைத் துணியால் மூடிய நிலையில் அமர்ந்திருக்கிறார்.

எனக்கு ஒரு படபடப்பு ஏற்பட்டது. அவருக்கு வணக்கம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் எழுந்து அவர் அடியை நாடினேன்.

'நான்' உன்னோடு பத்தாண்டு காலம் இருக்கப் போகிறேன்பா. இதை இப்போது யாரிடமும் சொல்லாதே' என்று கூறிய வார்த்தைகளைத் தெளிவாகக் கேட்டேன்.

உடனே காட்சி மறைந்துவிட்டது. உடம்பெல்லாம் புல்லரித்து மகிழ்ச்சி தாங்க முடியவில்லை. என் மனைவியை எழுப்பிக் கூறி மகிழலாம் என்றால், பிறரிடம் அப்போதே கூறவும் கூடாது என்பது அருள் ஆணை.

'அன்று முதல் பத்தாண்டு காலத்துக்குள் நான் எழுதிய கட்டுரைகள் கவிகள் அனைத்தும் தத்துவ மயம். இராமலிங்க வள்ளலார் அவர் சொந்த உடல்மூலம் முடிக்காமல் விட்டு வைத்த செயல்களையெல்லாம், எனது எளிய உடலை ஆட்கொண்டு முடித்தார் என்றே எண்ணுகிறேன்'.

என் கவிதைகள், கருத்துக்களை வியந்து போற்றும் நெருங்கிய நண்பர்களுக்கு இந்த நிகழ்ச்சியினை விளக்கி இந்தச் சிறப்புகள் அனைத்தும் அருள்ஜோதி வள்ளலாருடையதே எனக் கூறி மகிழ்வேன்.

'என்று எனை இராமலிங்க வள்ளற் பெருமகனார்
எதிர்நின்ற காட்சி தந்து அருளைப் பொழிந்தாரோ
அன்றுமுதல் உடல் உயிரோடறிவை அருட்பணிக்கே
அர்ப்பணித்து விட்டேன்என் வினைத் தூய்மையாச்சு
இன்று எந்தன் மனநிலையோ வள்ளற் பெருமானார்
எந்தச் செயல் செய்யென்று உணர்த்து வாரோ அதுவே
நன்று எனக் கொண்டவற்றை நான்முடிக்கும் பேற்றால்
நல்லறிஞர் பலர் எனக்கு நட்பை அளிக்கின்றார்.'

உலக சமாதானம் என்னும் நூலில் அதில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களிலும் வள்ளலார் சொன்ன பத்தாண்டு காலத்தில்தான் எழுதப்பட்டுள்ளன.

அதற்குப் பிறகும் மகரிஷிகளால் எழுதப்பட்ட கவிதைகளில் மெத்தப் படித்த வள்ளலார் சாயையே மிகுந்திருப்பதைக் காணலாம்.

வேதாத்திரி மகரிஷி தமிழை முறையாக ஓதியதில்லை. படித்த தில்லை. செய்யுள்களைத் திறம்பட எழுதுவதற்குப் படித்திருக்க வேண்டிய யாப்பிலக்கணம் வேதாத்திரி மகரிஷிக்கு தெரியவே தெரியாது. இதனால் தெரிவது என்ன? தான் கூறியவாறு பத்து ஆண்டுகள் மட்டும் வள்ளலார் மகரிஷியிடம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்க வில்லை எனத் தெரிகிறது.

வேதாத்திரியை மிகவும் பிடித்துப் போகவே வள்ளலார் அவர்கள் தொடர்ந்தும் மகரிஷிகளுடனேயே வாழ்ந்து மறைந்தார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

உருவங்களையும் பெயர்களையும் கடந்த நிலைக்கு இறைத் தத்துவத்தை தமது ஆறாந்திருமுறையில் தந்தார். இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதியாக இருப்பது இறைவன் அல்ல. அது ஒரு இறைநிலை என்று கூறி மெய்ஞ்ஞானத்திற்கும், விஞ்ஞானத்திற்கும் பொதுவாக அருட்பெருஞ்ஜோதி என்று அந்த இறைநிலைக்குப் பெயரிட்டார்.

உருவங்களையே பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிவிட்ட பாமர மக்களால் வள்ளலாரைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. 'கடை விரித்தேன், கொள்வாரில்லை கட்டிவிட்டேன்' என்று தனது பயணத்தை முடித்துக் கொண்டார் வள்ளலார்.

எங்கே வள்ளலார் முடித்தாரோ அங்கே ஆரம்பித்தார் அருட் தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி. வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் பள்ளியிலோ கல்லூரியிலோ படிக்கவில்லை. அதுவே அவரது சிறப்பும் கூட.

இறைநிலையோடு தான் பெற்ற ஐம்பது ஆண்டுகால அனு பவத்தின் சாரமாக ஆதிசங்கரரின் அத்வைதத்தையும், வள்ளலாரின் ஆன்மீகத்தையும் ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டைனின் விஞ்ஞானத்தையும் உள்ளடக்கியதொரு பிரம்மஞானத்தை மகரிஷி அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள்.

3. அமைப்பு கண்ட அருளாளர்கள்

வடநாட்டில் வாழ்ந்த இராஜாராம் மோகன்ராய், தயானந்தர், இராமகிருஷ்ணர் ஆகிய மூவரும் இந்து சமயத்தினரிடம் விழிப்புடன் கூடிய புரட்சிகரமான மாற்றங்களை, மறுமலர்ச்சிக் கோட்பாடுகளை விதைத்து வளர்த்தனர். அவை இயக்கங்களாக உருவெடுத்து வளர்ந்து நின்றன.

இராஜாராம் மோகன்ராய் முதலில் தொடங்கப்பட்டது 'ஆன்மீக சபை' என்றும் பின்பு அதனையே 'பிரம்ம சமாஜம்' என்று மாற்றம் பெற்றது.

தயானந்த சரஸ்வதி நிறுவிய அமைப்பிற்கு 'ஆரிய சமாஜம்' என்ற பெயர் வழங்கியது.

இராமகிருஷ்ணர் மாபெரும் இயக்கத்திற்குரிய பேராற்றல் கொண்டிருந்தார். தன்னுடைய ஆன்மீக வழித் தோன்றல்களாக எண்ணற்ற சீடர்களை உருவாக்கினார். அவர்களில் தலைமைச் சீடரான சுவாமி விவேகானந்தர் 'ராமகிருஷ்ண சங்கம்' என்ற ஒரு அமைப்பினை நிறுவினார்.

'மாதவம் செய்த தென்நாட்டில்' செந்தமிழ்நாடு தந்த இராமலிங்க அடிகள், 'உலகர் அனைவரையும் சித்தம் திருந்த வைத்துச் சன்மார்க்க சங்கத்து அடைவிடத்திடற்கும் யாவரும் இகத்திலும் பரசுகம் பெற்று மகிழ்தற்கும் வேண்டி, இறைவன் அனுப்பி வைக்க இங்கு வருகை தந்தேன்' என்று அவதார நோக்கம் உணர்த்திய அருளாளர்.

தம் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காக, ஒரு சங்கத்தை 1865இல் வள்ளலார் உருவாக்கினார். அதற்கு சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கம் எனப் பெயரிட்டார். பின்பு 1872ல் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் எனப் பெயரிட்டார்.

அந்த வெளிப்பாட்டில் இடம்பெற்ற 'சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்' என்ற அமைப்பை அடிகள் தோற்றுவித்து வளர்த்து நிலை பெறச் செய்தார். பின்னர் அடியவர்பால் ஒப்புவிக்கவும் செய்தார்.

'தங்கமே அனையார் கூடிய ஞான சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கமே கண்டு களிக்கவும் சங்கம்சார் திருக்கோயில் கண்டிடவும் தங்கமே பெறும் சற்சங்கம் நீடுழி துலங்கவும் சங்கத்தில் அடியேன் அங்கமே குளிர நின்றவனைப் பாடி ஆடவும் இச்சைகாண் எந்தாய்'

என்ற திருப்பாட்டினால் சங்கம் பற்றிய தன் உள்ளக் கிடக்கைகளை இறைவனிடம் முறையிடுவார் வள்ளலார்.

சற்று ஆழமாகக் கருத்துன்றி நோக்கினால் சத்சங்கத்தையே அடிகளார் திருக்கோயிலாகப் பார்த்திருக்கின்றனர் என்பது விளங்கும்.

'செகத்தீரே இந்தச் சன்மார்க்கச் சங்கத்திற்கு சேர வாறும். மரணமிலாப் பெருவாழ்வு கிடைக்கும்? என்று கூவி அழைக்கிறார்.

'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்ற பெருங் கொடைப் பண்பில் வள்ளலாருக்கு இணையாக காட்டக் கூடிய அருளாளராக பின்னாளில் வேதாத்திரி மகரிஷி 'உலக சமுதாய சேவா சங்கம்' கண்டார்.

போர், பகை, பிணக்கின்றி உலக மக்கள் யாவரும் அமைதி காத்து வாழவேண்டும் என்ற கருணையுள்ளத்தோடு தவத்தின் உச்சக் கட்டத்தில் இறைநிலையோடு இணைந்தபோது, அவர்களுக்கு உள்ளுணர்வாகத் தோன்றி உலகம் முழுவதையும் இணைத்த அரிய கருத்துக்களை 1957 ஆம் ஆண்டில் தாம் எழுதி வெளியிட்ட 'உலக சமாதானம்' என்ற நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

இத்திட்டத்தின் அடிப்படை இலட்சியம், உலகில் பிறக்கும் மனிதர்கள் யாவரும் தேச, மத, இன, மொழி, ஜாதி பேதங்கள் அற்றுவயதுக்கேற்பவும், தேவைகளுக்கேற்பவும் உணவு, உடை, இடம், கல்வி, தொழில், வாழ்க்கைத் துணை இவைகளைப் பெற்று வாழும் திறமையறிந்து கூட்டுறவாக ஒரே குடும்பத்தைப் போல அன்போடும் பண்போடும் கடமையுணர்ந்து கடமை புரிந்து சமத்துவமாக, சுதந்திரமாக, ஆனந்தமாக, அமைதியாக வாழ வேண்டும் என்பதாகும்.

இத்திட்டங்களை படிப்படியாக நிறைவேற்றுவதற்காக, 1958ஆம் ஆண்டில் மகரிஷி அவர்களால் நிறுவப்பட்டதுதான் 'உலக சமுதாய சேவா சங்கம்'. இச்சங்கத்தின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் 'அறிவுத் திருக்கோயில்'கள் மூலம் செவ்வனே நடைபெற்று வருகின்றன.

‘எத்தனை ஆயிரம் ஆயிரம் இன்பங்கள்
இவ்வலகெங்கும் பேரண்ட முழுமையும்
அதன் அருளாட்சியாக நிறைந்துள்ளான்
அறிவை விரித்து அனைத்தும் துய்த்து இன்புற
அன்பர்களே வாரீர் அறிவின் இருப்பிடம்
அறிந்து இன்பமுற அன்பர்களே வாரீர்

என்று அழைக்கிறார் மகரிஷி.

ஆதிசங்கரரும் தாம் அருளிய ‘பஜகோவிந்தம்’ என்ற தோத்திர நூலில் இதை இரத்தினச் சுருக்கமாகக் காட்டுகின்றார்.

‘சத்சங்கத்வே நிர்(ச்) சங்கத்தவம்
நிர்(ச்) சங்கத்வே நிர்மோஹத்வம்
நிர்மோஹத்வே நிஸ்சலத்தவம்
நிஸ்சல தத்வே சீவன் முக்தின’

ஆதிசங்கரர் அடையாளம் காட்டும் ‘சத்சங்கம்’ என்பதுதான் நல்லடியார் கூட்டம்.

‘மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்’ என்று திருப்பல்லாண்டு பாடும் சேந்தனார் அழைப்பது அந்த அநுபூதிச் செல்வர்களையே.

இவர்களே சேக்கிழார் காட்டும் சித்திரத்தில் ‘கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார். ஓடும் செம்பொனும் ஓக்க நோக்குவார். கூடும் அன்பினால் கும்பிடலே அன்றி வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்’.

இத்தன்மையர் ஆகியவர்களின் ஒரு திருக்கூட்டந்தான், ‘புனிதர் பேரவை’ தான். ‘தங்கமே அனையார் கூடிய சமரச சுத்த சன்மார்க்க சபை’ என்பார் வள்ளலார். இதைத்தான் ‘உலக சமுதாயசேவா சங்கம்’ என்பார் மகரிஷி.

இத்தகைய சத்சங்கத்தில் இணங்கிச் சேர்ந்திருந்தால் கெட்ட எண்ணம் யாதொன்றும் எங்கும் தோன்றாது. நெஞ்சம் இறைவனை மட்டுமே பற்றி நிற்கும்.

கரையானுக்குத் தேக்கு மரத்தைக்கூட அரித்துத் தின்றுவிடும் ஆற்றல் உண்டு. மனிதனுக்குப் புற்றுநோய் வருவது மாதிரி மரத்துக்கு வரும். என்றைக்கு வந்தது எங்கிருந்து வந்தது இப்படி ஆயிற்றே என்பதெல்லாம் பலராலும் விடைகாண முடியாத வினாக்களாகும்.

அடியார் கூட்டம், சத்சங்கம் என்பது நெருப்புமாதிரி. மரத்தில் மிக உயர்ந்த தேக்கையும் அரித்துவிடும் ஆற்றல் பெற்ற கரையான் நெருப்பை என்ன செய்யும்? அரிக்க முரியாது. அது மட்டுமல்ல அணுகி அருகில் நிற்கவும் முடியாது. தீய எண்ணங்கள் மனிதனை எளிதில் தின்றுவிடும் கரையான்கள்!

அடியார் கூட்டமாகிய நெருப்பின் அருகில் இருந்தால் தீய நினைவுகளாகிய கரையான்கள் நெருங்கவும் முடியாதே! எனவே மனத்தை இழுத்துப் பிடித்து நல்வழியில் கொண்டு செலுத்துவதாகிய சத்சங்கத்தில், அடியார் கூட்டத்தில் கலந்து கூடி இருந்து கெட்ட எண்ணங்களாகிய கரையான் அரிப்புக்கு ஆளாகாமல் தப்பிவிட வேண்டும். இந்த உவமையை வள்ளலார் தெய்வமணி மாலையில் பாடுகின்றார். (பா13)

‘வன்பெரு நெருப்பினல் புன்புழுப் பற்றுமோ
வானை ஒரு மான்தாவுமோ
வலியுள்ள புலியைஓர் எலிகீறுமோ பெரிய
மலையைஓர் ஈச்சிற கினால்
துன்புற அசைக்குமோ வச்சிரத் தூண்ஓரு
துரும்பினால் துன்பம் ஆமோ
சூரியன் இருள்வந்து சூழுமோ காற்றில்மழை
தோயுமோ இல்லை அதுபோல்
அன்புடைய நின்னடியார் பொன்னடியை உன்னுமவர்
அடிமலர் முடிக்குஅணிந் தோர்க்கு
அவலம்உறு மோதூமம் வெகுளி உறுமோமனத்து
அற்பமும் விகற்பம் உறுமோ’

‘அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்தமாலை’ அந்த மலையைச் சார்ந்தவரிடம் அடியேன் அடியார்க்கு அடியேன் என்று உணர்ந்து சொல்லி பழகும் பணிவும் பண்பும் எளிதாக வந்துவிடும்.

ஆணவ இருட்டு மறையும். அடக்கம் என்ற ஒளி பரவும். அசைக்க முடியாது. அதுபோல் மெய்யடியார்களின் சார்பில் சத்சங்கத்தில் இருக்கப் பழகிவிட்டால் காமம், மோகம், ஆணவம் எதுவுமே வராது. அடியார் கூட்டம் என்பது பெருமலை.

4. தாரக மந்திரம் தந்த தயாளர்கள்

IDகாண்களின் மௌனமே மகத்துவமாய் மலர்ந்து மணம் வீசுகின்றது.

வியாசனின் மௌனம் கீதையாகப் பரிமளித்தது.

இயேசுவின் மௌனம் விவிலியமாக உருவெடுத்தது.

நபிகளின் மௌனம் திருக்குர்ரானாகத் திரண்டெழுந்தது.

புத்தரின் மௌனம் பௌத்தமாக பிறந்தது.

மகாவீரர் மௌனம் ஜைனமாக வளர்ந்தது.

வள்ளலாரின் மௌனம் சன்மார்க்கமாக மலர்ந்தது.

தத்துவமேதை தரணி போற்றும் தனயன் மகரிஷியின் மௌனத்தில் மலர்ந்த தாரக மந்திரமே வேதாத்திரியம்.

மனிதகுலத்துக்கு மகத்துவத்தை விளம்பி நின்றவைகளில் ஒன்றான சன்மார்க்கமும் வேதாத்திரியமும் மொழிந்த காலம்தான் வித்தியாசமே தவிர மொழியப்பட்ட நோக்கம் ஒன்றே.

வேதங்களுக்கும் அப்பால் யாவும் கடந்த உயர்ந்த பரவெளிக்குள் ஒளிமயமாக ஆண்டவன் நிறைந்துள்ளான். அவனே “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெரும் சோதி’ கேழில் பரஞ்சோதியும்’ ‘கேழில் பரங்கருணையும் ஆகி நிற்பவன்’ என்ற திருவாசகத்தை அடியொற்றியே வள்ளலாரும்

‘அருட்பெருஞ் சோதி அருட்பெருஞ்சோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்சோதி’

என்ற தாரக மந்திரத்தை அமைத்துள்ளார்.

அருட்பெருஞ்சோதியரை நாம் வழிபடுவதற்கென்றே வள்ளலார் 25.1.1872இல் ஞானசபையை அமைத்துத் தந்தார். அவ்விறைவனை வழிபட வள்ளலார் தந்த மந்திரமே இதுவாகும்.

வள்ளலார் உலகிற்கு அறிவுறுத்தியதைச் சுருங்கக் கூறின் 'அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை' என்றே சொல்லலாம்.

22.10.1873 ஸ்ரீமுக வருடம் ஐப்பசி மாதம் ஏழாம் நாள் புதன் கிழமை காலை 8.00 மணிக்கு வடலூர் மேட்டுக்குப்பம் சித்திவளாகத் திருமாளிகையில் முதல்முதலில் சன்மார்க்கக் கொடி கட்டியபோது வள்ளலார் அங்கு கூடியிருந்தவர்களுக்கு நீண்டதோர் உபதேசத்தைச் செய்தார்.

மகோபதேசம் என்றும் பேருபதேசம் என்றும் அது வழங்குகிறது. அப்பேருபதேசத்தில்தான் 'அருட்பெருஞ்சோதி' மகாமந்திரத்தை வள்ளலார் வெளிப்படுத்தி உலகுக்கு வழங்குகிறார். பேருபதேசத்தின் அப்பகுதி.

'இத்தருணம் ஆண்டவர் எல்லாவற்றையும் நீக்கி எல்லோரும் மேலான இன்பத்தை அடையும்பொருட்டு இன்பானுபவத்திற்குச் சாதக சகாயமான திருவருள் மகாவாக்கியத் திருமந்திரத்தை தமது உண்மையை வெளிப்படக் காட்டும் மகாமந்திர வாக்கியத்தை எனக்கு வெளியிட்ட அவ்வண்ணம் எனது மெய்யறிவின் கண் அனுபவித் தெழுந்த, உண்மையறிவனுபவானந்த இன்பத்தை நீங்கள் எல்லோரும் என்போல் ஐயம் திரிபு கற்று எழுந்து பொங்கிய ஆன்மநேய ஒருமைப் பாட்டுரிமையைப் பற்றிகுறிப்பதேன் குறிப்பிக்கின்றேன் குறிப்பிப் பேன். நமது ஆண்டவர் கட்டளையிட்டது யாதெனில் நமக்கு முன் சாதனம் கருணை யானதினாலே ஆண்டவர் முதற்சாதனமாக

**அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி
தனிப்பெருங் கருணை அருட்பெருஞ்சோதி**

என்னும் திருமந்திரத்தை வெளிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டார்.

தயவு, கருணை, அருள் என்பவை ஒரு பொருளையே குறிக்கும். ஆதலால் பெரிய தயவுடைய அறிவே பூரணஇன்பமாம். அது ஒப்பற்ற பெருந்தயவுடைய பேரறிவேயாம். இஃது வாச்சியார்த்தம். இவ்வண்ணம் சாதனம் முதிர்ந்தால் முடிவான இன்பானுபவம் பெறுவதற்குத் தடையில்லை. சந்தமும், வேதமொழி யாதொன்று பற்றின் அதுதான் வந்து முற்றும் என்னும் பிரமாணத்தால் உணர்க.

இறைவன் அன்பும், அருளும், கருணையும் கொண்டவன். அதனால் அவனை அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை என்றழைத்தார் வள்ளலார்.

உலக சமுதாய சேவா சங்கத்தில் 'வாழ்க வையகம் வாழ்க வளமுடன்' என்கின்ற ஒரு தாரக மந்திரத்தை வேதாத்திரி மகரிஷி உருவாக்கித் தந்திருக்கின்றார். இது மனவளக் கலைஞர்களால் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இம்மந்திரம் அற்புதங்களையெல்லாம் சாதித்திருக்கிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. அதனிடம் வசீகரம் எவ்வளவு இருக்கிறதென்றால் மனவளக் கலைஞர்கள் மட்டுமல்ல, மானுடம் முழுவதும் இந்த வாழ்த்து வாசகத்தை மகிழ்ச்சியோடும் வெற்றியோடும் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

வீட்டு வாசலில் எழுதிக் கொள்கிறார்கள். ஸ்டிக்கர் ஒட்டு கிறார்கள். கோலம் போடுகிறார்கள். வாகனங்களில் எழுதிக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் திரைப்படத்திலும் கூட வணக்கம் போடுவதற்குப் பதிலாக இதனைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

தமிழகம் மட்டுமின்றி வேறு மொழியிலும் 'வாழ்க வளமுடன்' என்ற தமிழ்ச் சொல்லை பயன்படுத்துகின்றனர். மகரிஷியின் வாழ்க வளமுடன் என்ற சொற்றொடர் மிக நேர்த்தியாகவும் மந்திரமாகவும் விளங்குகிறதே.

வாழ்க வையகம் வாழ்க வளமுடன் என்பது வேதமந்திரமல்லவா? வளம்பெற வாழ்க என வள்ளலார் வாழ்த்தியிருக்கிறார்.

‘கல்வியிற் கேள்வியிற் கடலினுங் கடந்து அன்பறி வொழுக்கம்
அமைந்ததென்னிரண்டு
காண்போன் றென்பாற் கனிவுகொண்டமர்ந்த குணரத் தினநீ
குடும்பத்துடனே
திர்க்க ஆயுளும் செல்வப் பெருக்கும் நோயற்ற வாழ்வும்
நுவலரும் கீர்த்தியும்
சிவந்திகழ் ஞானமும் சித்தியும் பெற்று வாழ்க! வாழ்க!
மகிழ்ந்தருட் டுணையால்
வாழ்க! வாழ்க! வளம் பெற வாழ்க!

இறுக்கம் இரத்தின முதலியார்க்கு எழுதிய 20ஆவது திருமுகத்தின் தலைப்பில் காணப்படுவது என்ற அடிக்குறிப்போடு, இராமலிங்கம்

பணி மன்றம் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ள திருவருட்பா ஆறாம் திருமுறை பக்கம் 1122ல் மேற்படிப் பாடல் காணப்படுகிறது.

வேதாத்திரி மகரிஷி உருவாக்கித் தந்திருக்கின்ற 'அருட் பேராற்றல் கருணையினால் உடல் நலம், நீளாயுள், நிறைசெல்வம், உயர்புகழ், மெய்ஞ்ஞானம் ஓங்கி வாழ்வேன்' என்ற சங்கற்பத்தை மேற்கண்ட வள்ளலார் பாடலோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

உடல்நலம் என்பது நோயற்ற வாழ்வு என்று வந்திருக்கிறது. நீளாயுள் என்பது தீர்க்க ஆயுள் என்றுபொருள்.

நிறைசெல்வம் என்பது செல்வப் பெருக்கு என வந்துள்ளது. உயர்புகழ் என்பது கீர்த்தி என வந்துள்ளது. மெய்ஞ்ஞானம் என்பது சிவந்திகழ் ஞானம் என வந்துள்ளது.

இன்னொரு விஷயத்தையும் கவனிக்கலாம். வளம் பெற வாழ்க என வள்ளலார் வாழ்த்தியிருக்கிறார். வாழ்க வளமுடன் என்ற வாழ்த்து வள்ளலார் தந்ததே.

வள்ளலார் நூல்களை மகரிஷி படித்ததில்லை. நமது ஆசானிடம் வந்து வள்ளலார் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதற்கு இதை விட வேறு ஆதாரம் தேவையில்லை.

'வள்ளலார் என்ற ஐந்தெழுத்து வள்ளல் இறைவனை அருட்பெருஞ்ஜோதி வடிவில் கண்டவர். வள்ளலார் என்ற பெயரைச் சொன்னாலே அருட்பெருஞ்ஜோதி மந்திரம்தான் நம் நினைவிற்கு வருகிறது.

'வேதாத்திரி' என்ற ஐந்தெழுத்து மகரிஷி உலகசமுதாயத்திற்கு 'வாழ்கவையகம்' வாழ்கவளமுடன்' என்ற மந்திரத்தை வழங்கியுள்ளார். எத்தனை நூற்றாண்டுகள் கழிந்தாலும் இம்மந்திரங்கள் உலகில் நிலைப் பெற்றிருக்கும்.

5. ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாடு

வாதுவாக கவிஞர்கள் தாம் வாழும் சமூகத்தைப் பற்றி மட்டுமே அக்கறை கொண்டவராயிருப்பர் அல்லது தம் நாட்டைப் பற்றியோ, இனத்தைப் பற்றியோ அக்கறை கொண்டவராயிருப்பர்.

கடந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என முக்காலம் பற்றிய நிகழ்வுகளை முழுமையாகப் பதிவு செய்ததோடு, அண்ட சராசரங்களில் வாழும் அனைத்து உயிர்களின் சார்பாகவும் குரல் கொடுத்த கவிஞர்கள் வள்ளலாரும், வேதாத்திரி மகரிஷியுமே.

மனித நேயம் பற்றி மேடைதோறும் பேசப்படுகிறது. வள்ளலாரோ மனித நேயத்தையும் தாண்டி, ஆன்ம நேயத்தைக் கடைப்பிடித்தவர். ஆன்ம நேயத்தை வலியுறுத்தியவர்.

ஆன்ம நேயம் என்பது உயிரிரக்கமே. உயிரக்கம் என்பது. சங்ககாலம் தொடங்கி காலம்காலமாக வலியுறுத்தப்படுகிறது.

வள்ளலார் எவ்வுயிரையும் தன்னுயிர்போல நினைந்து ஒழுகுவதைப் பலவகையாலும் பகிர்கின்றார். உயிர்களுக்கு இரக்கம் செய்து, இரக்கமே வடிவமாக வள்ளலார் ஆகிவிடுகிறார்.

இரக்கமே வடிவாகக் கடவுள் வள்ளலாரை அனுப்பினாராம்.

‘ஆதலால் இரக்கம் பற்றிநான் உலகில்

ஆடலே அன்றிஓர் விடயக்

காதலல் ஆடல் கருதிலேன் விடயக்

கருத்தெனக் கில்லை என்றிடல்இப்

போதலால் சிறிய போதும் உண்டு; அதுநின்
 புந்தியில் அறிந்தது தானே
 ஈதலால் வேறோர் தீதென திடத்தே
 இல்லைநான் இசைப்பதென் எந்தாய் (3508)

இப்படி இரக்கமே வடிவாக விளங்கிய வள்ளலார் மற்றவர்
 துயரால் வருந்திக் கண்ணீர் விட்டபோது அதைக் கண்டு இவரும்
 கண்ணீர் விட்டார்.

'மண்ணில்நீள் நடையில் வந்தவெந் துயரை
 மதித்துளம் வருந்திய பிறர் தம்
 கண்ணில்நீர் விடக்கண்டு ஐயைவோ நானும்
 கண்ணில்நீர் விட்டுளங் கவன்றேன் (3466)

என்பது வள்ளலார் வாய்மொழி. மனிதர்கள் மட்டுமல்லர்.
 விலங்குகள், பறவைகள் துயர் கண்டும் பெருமான் வருந்தினார்.

'காணுறு பசுக்கள் கன்றுகளாதி
 கதறிய போதெல்லாம் பயந்தேன்
 ஏணுறு மாடு முதல்பல விருகம்
 இளைத்தலை கண்டுளம் இளைத்தேன்
 கோணுறு கோழி முதல்பல பறவை
 கூவுதல் கேட்டுளங் குலைந்தேன்
 வீணுறு கொடியா கையிலே வாளை
 விதிர்த்தல்கண்டு என்என வெருண்டேன்' (3460)

'வாடிய பயிரைக் கண்டபோ தெல்லாம்
 வாடினேன்; பசியினால் இளைத்தே
 வீடுதோ றிரந்தும் பசியறா தயர்ந்த
 வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன்
 நீடிய பிணயால் வருந்துகின் றோர்என்
 நேர்உறக் கண்டுளம் துடித்தேன்
 ஈடின்மா னிகளாய் ஏழைகளாய் நெஞ்சு
 இளைத்தவர் தமைக்கண்டே இளைத்தேன்'

எவ்வயிரையும் தம்முயிர் போல எண்ணி ஒழுகும் உத்தமர்களின்
 உள்ளத்திலே இறைவன் ஞான வடிவாக நடம்புரிகின்றானாம்.

எல்லா உயிரிலும் இறைவன் விளங்கினாலும் எவ்வயிரையும் தம்முயிர்போல எண்ணி ஒழுகுவார் உளத்திலே அவன் விளக்கமா நடம்புரிகின்றான்.

‘எங்கே கருணை இயற்கையின் உள்ளள
ஆங்கே விளங்கிய அருட்பெருஞ் சிவமே (அகவல் 961 - 62)

‘என்னையும் இரக்கம் தன்னையும் ஒன்றாய்
இருக்கவே இசைவித்து இவ்வுல கில்
மன்னிவாழ் வறவே வருவித்த கருணை
வள்ளல் நீ’ (3509)

உலகில் எனக்கமைந்த வாழ்க்கை இரக்கம் பற்றியதே தவிர வேறொரு வகையாலும் இல்லை என்பதையும் தெளிவாக்குகிறார்.

மகரிஷி ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு பற்றி விளக்குவதைப் பார்ப்போம்.

‘என்னை உடலளவில் குறுக்கிக் கொண்டிருந்தபோது என்னை எது எதனோடோ யார் யாருடனோ ஒப்பிட்டுக் கொண்டேன்.

அப்போது நான் பெரியவன். நான் வல்லவன். நான் செல்வன். நான் அழகன் என்றெல்லாம் தருக்கு வந்தது.

ஒப்பு உவமையில்லாத ஒரு பெரிய பொருளாக நானே இருக்கும் நிலையை உணர்ந்து கொண்டு விட்டபோது. எதனோடு என்னை ஒப்பிட்டுத் தருக்குவது? ஆணவம் எழக் காரணமே இல்லையே!

நானே பிரம்மமாக இருக்கிறேன். பிரம்மமே எல்லாமுமாக இருக்கிறது என்னும்போது எல்லாமே நானாக இருக்கும் நிலையையும் நானே எல்லாமாய் இருக்கும் நிலையையும் நான் உணர்ந்தபோது எதனோடு என்னை ஒப்பிட்டு என்னை எடைபோட்டுக் கொள்வது?

நான் என்னும் அகங்காரமும், எனது என்னும் மமகாரமும் ஒருங்கே ஒழியும் இடம் நான் யார்? என்ற நான் பிரம்மம் என்ற தெளிவுதான்.

இந்த இடத்தில்தான் Intuitive Love பிறக்கிறது. இந்த இடத்தில்தான் பெரியவர்கள் சொல்லிப் போன ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு மலர்கிறது.

இந்த இடத்தில்தான் வந்த வேலை முடிகிறது. இந்த இடத்தில்தான் அறிவுக்கு பூரணத்துவமும், அடக்கமும், அமைதியும் கிடைக்கின்றன.

இந்த இடத்தில்தான் மனதிற்கு முழுமையான தூய்மையும், முழுமையான விசாலமும் கிடைக்கின்றன. இந்த இடத்தில்தான் அன்பும், கருணையும், அருளும் கிடைக்கிறது. இந்த இடத்திற்கு எல்லோரும் வருவது எளிதே.

வள்ளலாரும், வேதாத்திரி மகரிஷியும் 'ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு' என்னும் ஒப்பற்ற தத்துவத்தை உலக மக்களுக்கு தந்துள்ளனர். இதனை உலக மக்கள் அனைவரும் படித்து அதன்படி வாழ்ந்து தமக்கும் பிறருக்கும் இன்பமான வாழ்வினை அமைத்துக் கொள்வார்களாக.

6. அன்பே கடவுள்

வடலூர் வள்ளலார் உலகம் போற்றும் அருளாளர்! புதிய சிந்தனைகளை உலகிற்கு வழங்கியவர். பண்டிதர் கண்ட தமிழைப் பாமரரும் பெறச்செய்தவர். அவருடைய சிந்தனைகள் மனித நேயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அவர் செய்த புரட்சிகள் பல.

'வள்ளல்' என்றால் வரையாது கொடுப்போர் என்பதாகும். இச்சொல் சங்க இலக்கியங்களில் பயிலப்பட்டுள்ளது.

அருளை வரையாது வழங்குவதால் இறைவனை வள்ளல் என்று ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் பாடி மகிழ்ந்தனர்.

உயிர்கள் அனைத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைவது அன்பு. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை என்பது வள்ளுவம். 'அன்பே சிவம்' என்கிறார் திருமூலர்.

அன்பே கடவுள் என்று புதிய நெறி பகட்டும் போதிமரப் புத்தராக வள்ளற்பெருமான் போதித்தார்.

'அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே
அன்பெனும் குடில்புகும் அரசே
அன்பெனும் வரைக்குட் படுபரம் பொருளே
அன்பெனும் சுரத்தமர் அமுதே
அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடும் கடலே
அன்பெனும் உயிர்ஒளிர் அறிவே
அன்பெனும் அணுவுள் அமைந்தபே ரொளியே
அன்புருவாம் பரசிவமே'

'அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே'

என்று அன்பையும் இறைவனையும் தொடர்பு செய்து நமக்கும் இறையருள் பெறும் வழியைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

வள்ளலார் மகரிஷி இருவரின் பாடல்களுமே அன்பெனும் கொம்புத்தேனில் பன்னாள் ஊறிய அருட்பாவின் ஞானச்சுளைகளாய் நமக்கு இனிமை தருகின்றன.

அன்பு என்ற அணுவினுள் அமைந்து நிறைந்த பேரொளியை விளக்கி விரித்துரைக்கும் பகுதியே பரசிவ வணக்கம் ஆகும்.

அன்பு, சிவம் என்பன சொல் எண்ணிக்கையால் இரண்டு. ஆனால் பொருள் இயைபினால் இரண்டும் ஒன்றே. இதுவே பரசிவ வணக்கத்தின் உள்ளீடு ஆகும்.

நாம், வாழ்க்கை முழுதும் இவ்வுலகம் எங்கிலும் அன்பு என்ற உயிர் ஆற்றல் வியாபித்திருக்கிறது என்பதை உணரலாம்.

அன்பு என்பது கைம்மாறு கருதா நிலையுடையது. உலகிற்கு ஒளி வழங்கும் பரிதியையும் மழை வழங்கும் வான் முகிலையும் போல தாய்- தந்தை, பிள்ளைகள், கணவன் - மனைவி, அண்ணன் - தம்பி - தங்கை போன்ற உலகியல் உறவுகள் விலைபேசப் படுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது.

ஆனால், ஆண்டவன் - அடியார், இறைவன் - தொண்டர் என்ற உறவுநிலை 'யாவும் கடந்த பெருநிலை' 'அளக்க லாகா அளவும் பெருமையும் துளக்க லாகா நிலையும் தோற்றமும்' உடைய ஒரு இழை. மிக வலிமையான உறுதியான இழை. அந்த உறவுக் கயிற்றில் கைம்மாறு எண்ணம் இடையோட வாய்ப்பில்லை.' என்று எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை எங்கும் நிறைந்த ஆண்டவனை அன்புருவமாய்க் காண்கின்றார். காட்டுகின்றார்.

'அவனை மறந்தால் நான் உண்டு. அறிவுஆறு குணங்கள் ஆகும். அவனையறிந்தால் நான் இல்லை. அறிவே அவனாய் அன்பாகும்' என்பது மகரிஷியின் வாக்கு.

'அன்பே உலகின் அச்சாணி' 'அன்பின் வழியது உயிர்நிலை' மக்கள் அன்பு வழியில் வாழ்வதே அமைதியையும் ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டையும் உலக ஒற்றுமையையும் உருவாக்கும் என்பது மகரிஷியின் கோட்பாடு ஆகும்.

'அனைத்துலகும் ஒன்றென்று அறிந்த அடிப்படையின் ஆற்றும் கடமையெலாம் அன்பின் செயலாகும்'

என்பது மகரிஷியின் அமுத வாக்காகும்.

இந்தப் பேருண்மையைத்தான் வள்ளற் பெருமான் இன்னும் சுவையேற்றி 'மலையனைய பெரியவனான கடவுள் அன்பு என்னும் ஒரு கைப்பிடிக்குள் அடங்கி விடுவான். என்பது தோன்ற 'அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலை' என்றார்.

'வலை கொண்டு காட்டரசனாகிய சிங்கத்தைப் பிடிக்கலாம். மான் ஒன்றைக் காட்டி மற்றோர் மானைப் பிடிக்கலாம். அன்பு காட்டி ஆண்டவனையே பிடித்துக் கட்டி விடலாம்' என்று கண்டு அறிந்து அறிவித்தவர்கள் நம் அருளாளர்கள்.

இந்த கண்டுபிடிப்பு விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பு அல்ல. மெய்ஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பு.

'முற்றறிவாளன்' 'சர்வக்ஞன்' ஆகிய இறைவனை இனம் கண்ட பேரறிவாளர்களான மெய்ஞ்ஞானிகள் அருளாளர்கள் மட்டுமே இவ்வாறு கண்டும் உற்றும் உணர்ந்தும் உணர்த்த வல்லவர்கள்.

7. உணவுப் பற்றி ஒரு மகான்களின் பார்வை

நம் முன்னோர்கள் உணவுக் கொள்கைகளில் முறையாகவும் சரியாகவும் இருந்தார்கள். பசித்துப் புசித்தார்கள். அறுசுவை உணவை உண்டார்கள்.

நொறுங்கத் தின்று நூறு வயது வரை ஆரோக்யமாக வாழ்ந்தார்கள். உணவே மருந்தாக, மருந்தே உணவாகப் புசித்தனர்.

அளவுக்கு மீறினால் அமிர்தமும் விஷம் என்பதை உணர்ந்திருந்தார்கள். 'நீரை உண், உணவைக் குடி' என்ற பழமொழிப்படி வாழ்ந்தனர்.

ஆனால், இன்றைய வேகமான உலகில் கண்ட இடங்களில் கண்ட உணவுகளை பாஸ்ட் புட் என்ற கலாச்சாரத்தில் அவசரகதியில் உண்டு வருகின்றனர். இதனால் கணக்கற்ற நோய்களுடன் இருந்து வருகின்றனர். இந்த நிலைமையில் வள்ளலாரும் வேதாத்திரியும் கூறிய அறிவுரைகளை நடைமுறைப்படுத்தி ஒரு ஆரோக்யமான சமுதாயம் மலர வாழ்த்துவோம்.

உணவு எப்படி சாப்பிட வேண்டும். என்ன உணவு சாப்பிட வேண்டும் என்பதை வள்ளலார் பட்டியலிட்டுக் கூறுகிறார்.

- ★ பசி கண்டவுடன் தடை செய்யாமல் ஆகாரம் கொடுக்க வேண்டும். ஆகாரம் கொடுக்கும்போது மிகுந்த அலட்சியம் உடாது. மிகுந்த தீவிரமாகாது.
- ★ முதற்பட்சம் சீரகச் சம்பா அரிசி அன்றி புன்செய் விளையும் காரரிசியுந் தவிர நெரிட்ட அரிசியின் வகைகள் ஆகும்.
- ★ சோறு குழைந்து போகக்கூடாது. அதற்காக நன்றாக வேகாமலும் இருக்கக் கூடாது. பக்குவமாக சமைத்துச் சாப்பிட வேண்டும். வயிறு புடைக்க உண்ணாமல் ஒரு பிடி சோறு குறையலாம்.

- ★ போஜனம் செய்த பின்னர் நல்ல நீர் குடித்தல் வேண்டும். அந்த நீரும் வெந்நீராதல் வேண்டும். அதுவும் அதிகமாகக் குடியாதிருத்தல் வேண்டும்.
- ★ கிழங்கு வகைகள் உண்ணாமல் இருக்க வேண்டும். அவற்றில் கருணைக்கிழங்கு மாத்திரம் கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- ★ பழவகை உண்ண வேண்டும். அவற்றில் பேயன் வாழைப்பழம், ரஸ்தாளி, வாழைப்பழம் இவை நேர்ந்தால் சிறிது கொள்ளுதல் கூடும்.
- ★ பழைய கறிகளைக் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்.
- ★ பதார்த்தங்களில் புளி மிளகாய் சிறிதே சேர்க்கவேண்டும்.
- ★ மிளகு சீரகம் அதிகமாய்ச் சேர்க்க வேண்டும்.
- ★ கடுகு சேர்ப்பது அவசியமல்ல
- ★ உப்பு குறைவாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அன்றி எந்த வகையிலும் உப்பு மிகுதியாகக் கொள்ளாமல் உபாயமாகக் கொள்வது தேகம் நீடிப்பதற்கு ஏதுவாகும்.
- ★ தாளிப்பில் பசு வெண்ணெய் நேரிட்டால் தாளிக்கவேண்டும். நேராத பட்சத்தில் நல்லெண்ணெய் சிறிது சேர்க்கவும் கூடும்.
- ★ வெங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு சிறிதே சேர்க்கவேண்டும்.
- ★ கத்திரிக்காய், வாழைக்காய், அவரைக்காய், முருங்கைக்காய், பீர்க்கங்காய், கலியாணப் பூசணிக்காய், புடலங்காய், தூது விளங்காய், கொத்தவரைக்காய் இவைகள் பதார்த்தஞ் செய்தல் கூடும்.
- ★ புளித்த தயிர் சேர்த்தல் வேண்டும்.
- ★ பருப்பு வகைகளில் முளை கட்டாத துவரம் பருப்பு சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடும்.
- ★ சுக்குத் தண்ணீரும் வெந்நீருமே உடம்புக்கு நல்லது. குளிர்ந்த நீரில் கண்ணிற்குத் தெரியாத பூச்சிகள் எல்லாம் வாழலாம். அதனால் அதைச் சாப்பிட வேண்டாம்.
- ★ எந்த போஜனத்திலும் புலாலை எந்த வகையிலும் புசிக்க கூடாது.
- ★ பகல் உணவிற்குப் பிறகு அவசியம் சற்று ஓய்வெடுக்க வேண்டும்.

- ★ இரவில் போஜனம் செய்தபின் சிறிது உள்ளே உலாவுதல் வேண்டும். பின்பு சிவத் தியானம் முதலியவை செய்தல் வேண்டும்.
- ★ சுமார் 12 நாழிகைக்கு மேல் காலைக்குச் சொல்லிய படியானவது தனித்தாவது பசுவின் பாலை நன்றாகக் காய்ச்சிப் பசித்தல் வேண்டும்.
- ★ காலையில் சூரியோதயமானவுடன் தூதுவளை, பொன்னாங்கண்ணி, வில்வம், கீந்தல், பொற்றலைக் கையாந்தகரை, புளியாரை, வல்லாரை, நன்னாரி, கடுக்காய், மிளகு, அறுகம் வேர் இவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றைப் பசும்பாலில் சுத்தி செய்து சூரணமாக பால் அல்லது சர்க்கரையில் அனுமானித்தாவது சிறிது சிறிதாக உண்ணுதல்.

இனி வேதாத்திரி மகரிஷி உணவுக் கொள்கைகளைப் பார்ப்போம்:

- ★ உண்ணுதல் என்பது வயிற்றுப் பசிக்காக மட்டுமே ஆன செயல் அல்ல. உண்ணுதல் என்பது உணர்வு சார்ந்த ஒரு செயல்.
- ★ அன்புக்குரியவர்களுடனும் நட்புகுரியவர்களுடனும் கூடி உணவு உண்ணுதல் நல்ல உணர்வுகளையும் உறவுகளையும் ஏற்படுத்தும். தனியே உண்ணும்போது தன் உடல், தன் பசி, தன் சுவை பற்றிய சார்தல் உணர்வே மிகுந்த தன்னல மனோ பாவத்தை மிகுவிக்கும்.
- ★ உணவு உண்ணத் தொடங்கும் முன், இந்த உணவை உண்பதற்கான வாய்ப்பை அளித்த அனைவருக்கும் நன்றியை உணர்ந்து சொல்லி உண்ண வேண்டும்.
- ★ உணவு உண்ணும்போது கோபம், பகைமை, வன்முறை, பொறாமை போன்ற எதிர்நிலைச் சிந்தனைகளுடன் உரையாடல்களுடன் உணவு உண்ணுதல் கூடாது. உண்ணுதல் என்பது ஒரு தூய செயல். அது ஓர் அறச் செயல். இயற்கை தந்த இயற்கை இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் செயல்.
- ★ அழுக்கும் கசுக்கப்படும் நிறைந்த தூசு மண்டிய காற்றோட்டமும் இல்லாத இடத்தில் உண்ணும்போதில் மனதில் அமைதியும் இனிமையும் அமையாது.

- ★ உண்பவருடைய சிந்தனை அவர்தம் தனி நலனுக்காக மட்டும் அமையாமல் தம்முடைய நலன் மற்றும் பிறருடைய நலம் எல்லாவற்றையும் பற்றி சீரான மனப்பாங்கில் அமைய வேண்டும்.
- ★ உணவு உண்ணும்போது அவ்வுணவை தனக்கு அளித்தவர்களை மகிழ்வோடு நன்றியோடு வாழ்த்த வேண்டும்.
- ★ உடலின் இயக்கத்திற்காகத்தான் உணவு உண்ணவேண்டுமே தவிர தேவைக்கு அதிகமாக உணவை உண்டு உணவையே உடலாக மாற்றி விடக் கூடாது.
- ★ உணவை மறுத்துப் பட்டினி கிடப்பதும், கிடைக்கிறது சுவையாக இருக்கிறது என்பதற்காகவும் அளவு பார்க்காமல் மிகுதியாக உண்டு மகிழ்வதும், தன்னுடைய உடல் பற்றிய தெளிவு, தன் உடலின் மேன்மைத் தன்மையை அறியாதவர்கள் செய்யும் செயலாகும்.
- ★ காலையில்: புஞ்சைத் தானிய உணவு. அதுவும் கஞ்சி வடிவில் அமைதல் நல்லது. கூடுதலாக சிறிது தேங்காய் உண்ணலாம். மதியம்: பகலில் வேலை முடிந்த பிறகு காய்கறிகள் விதவிதமாய் கூடிய அரிசிச் சாதம். மாலையில்: காய்கறிகள் கோதுமை மாவு கொண்ட தயாரிக்கும் உணவு போதும். பாலைக் காய்ச்சி இனிப்பு சேர்த்து அருந்தலாம்.

‘காலையிலே புஞ்சை தானியத் தாலான

கஞ்சி யொன்று தேங்காயோ டெங்கும் ஒக்கும்

வேலை முடிந்திட்ட பின்னர் பகல் சாப்பாடு

விதவிதமாய்க் கறிவகையோ டரிசிச்சாதம்

மாலையிலே காய்கறிக் கோதுமையின்

மாக்கொண்டு தயாரிக்கும் உணவு போதும்

பாலைத்தனியாய்க் காய்ச்சி இனிப்புக் கூட்டி

பருகிடலாம். 12 காப்பி தேவையில்லை’

வாயுவை உண்டாக்கக் கூடிய உணவுப் பொருட்களை நீக்குதல், முதல்நாள் உறையிட்ட தயிரை உண்ணுதல், பழைய உணவைத் தவிர்த்தும் உண்ணுதல் ஆகியவை ஆயுள் நீளத்தைப் பெருக்கும்.

பசியெடுத்த பின் உண்பதும், இருபொழுது உணவு கொள்வதும், கருணைக் கிழங்கைத் தவிர மற்ற கிழங்குகளை நீக்குவதும், வாழைப் பழம் அதிகம் சேர்க்காமல் வாழைக்காய் பிஞ்சைப் பயன்படுத்துவதும் ஆயுளைப் பெருக்கும்.

* உணவு உண்ணும்போது பேசுவது, சிரிப்பது, உணவை உருண்டையாகப் பிடிப்பது, சிந்துவது, ஒரு விரலை நீக்கிக் கொண்டு உண்பது, மயிர், நரம்பு, எலும்பு இறந்துபட்ட உயிர்கள் உள்ள உணவை உண்பதும், பருகுவதற்காக வைத்துள்ள நீரில் எச்சிலை உமிழ்வதும் ஆகியவை கூடாதவை.

ஒவ்வொரு முறை உண்ணும்போதும் 'உணவு முறையைத் திருத்தி உயர் வாழ்வு காண்போம். உயிர்களிடம் அன்பு கொள்வோம்' என்றும் 'உண்ணும் உணவு உனக்குக் கிடைத்த வகை எண்ணி யுண்ணிடல் என்றும் உன்கடன்' என்றும் 'உணவிலே உலக ஒற்றுமை கண்டிடு; உழைப்பினால் பதில் உலகுக்குத் தந்திடு' என்றும் மகரிஷி அவர்கள் பாடிய கவிதை வரிகளை நாம் நினைவில் கொள்வோம்.

மகரிஷியும் வள்ளலாரும் உணவு பற்றிய ஒரு தெளிவான கருத்தியலை வழங்கி அருளுகிறார்கள். உண்ணுதல் என்பதை ஒரு தனி மனிதனுடைய வயிற்றுப்பாட்டிற்கான நிகழ்ச்சியாகக் கருதாமல் அதை ஒரு சமூகச் சமன்பாட்டு நிகழ்வாக மனிதனின் மனநலக் கருத்தாக பண்பாட்டியல் விழுமியாக கூட்டுணர்வுச் செயல்பாடாக கூட்டுறவு நல வாழ்தலாக எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இயற்கைப் பேராற்றலின் இயங்கு நிலைத் தகவமைப்பிற்கான ஒரு ஆற்றல் இயக்கமாக அறிமுகப்படுத்தி நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

8. ஊனுடம்பைப் போற்றிய மகான்கள்

ஓவ்வலகம் தோன்றியது முதல் சிந்திக்கும் திறம் பெற்ற மானுடம் உதித்தது முதல் இறைமை என்ற உணர்வுக்கு ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆட்பட்டான்.

சிலர் இயற்கை என வழுத்தினர். சிலர் இறைவன் என்று பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். இன்னும் சிலரோ இறைவனை ஜோதியாகவும், அருட்பேராற்றலாகவும் கண்ட களிப்பில் பிறவியின் பயனை அடைந்த ஆனந்தத்தில் திளைத்தனர்.

அத்தகைய சான்றோர்கள் என்றதீபங்களின் நடுவே ஆதவனாக அனைத்துயிர்க்கும் வாழ்வளிக்கும் வள்ளலாகத் தோன்றிய ஏதமில்லா ஜோதியாகவும் தோன்றியவர்கள் வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஆவார்கள்.

வள்ளலார் முதலில் தாயுமானவரைப் போல் பட்டினத்தார் போல் உடம்பினை பொய் என்று பாடியிருக்கிறார். ஆனால் பின்னர் மனமாற்றம் ஏற்பட்டு உடம்பினை ஓம்பும் பாங்கினை அவரது பல குறிப்புகளில் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

திருவருட்பா - உரைநடைப்பகுதி - உபதேசக் குறிப்புகள் - உடம்பின் அருமை (பக்465) என்ற தலைப்பில்

'இந்த உடம்பை அலட்சியம் பண்ணாமல் பொன்னைப் போல் பார்க்க வேண்டும்' என்ற வார்த்தை நமக்கு உணர்த்துவது இந்த மனமாற்றத்தைத்தான்.

மேலும் திருமுகம்- 6ல் 'ஆயிரம் பணக்காரர்களை அதிட்டிக் கலாம்' என்ற தலைப்பில் (பக் 560) தாம் சாக்கிரதையாகத் தமது தேகத்தை உபசரித்து வரவேண்டும்' என்று எழுதியிருக்கிறார்.

திருமுகம்- 36ல் (பக்.601) 'தேகத்தைப் பக்குவமாகப் பாராட்டிக் கொண்டு சிவசிந்தனையும் ஜீவகாருண்யமும் மாறாமல் சாக்கிரதையாக இருப்பீர்களாக' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அடுத்தத் திருமுகம் - 37ல் (பக்.602) 'தாங்கள் சாக்கிரதையோடு தேகத்தைப் பக்குவமாகப் பாராட்டிக் கொண்டு சிவசிந்தையோடிருக்க வேண்டும்' என்கிறார்.

திருமுகம் 38-ல் (பக்.603) 'தேகத்தை சாக்கிரதையாகப் பாராட்டி வாருங்கள்' என்று இறுக்கம் இரத்தின முதலியாருக்கு வரைகிறார்.

திருமுகம் (பக்.615) 'தேக விஷயத்திலுமற்றைக் குடும்ப விஷயத்திலும் சர்வ சாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்' என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

திருமுகம் 2ல் (பக்.617) தங்கள் தேகத்தை பொன்போல் சர்வ சாக்கிரதையோடு பாராட்டிக் கொண்டு வரவேண்டும்' என்று ஸ்ரீபிள்ளை பொன்னுசாமி பிள்ளை அவர்கள் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருமுகக்குறிப்புகளில் (பக்.621) 'தேக பக்குவமும் சிவத்தியானமும்' என்ற தலைப்பில் தேகத்தை பக்குவமாக வைத்துக் கொண்டு சிவதியானம் செய்து கொண்டு வரவேண்டும்' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அதே பக்கத்தில் 'திருவடித்துணை' என்ற தலைப்பில் கீழ் 'தேகக் கருவிகளைக் கடைக்கணித்து வருக' என்று வள்ளலார் எழுதியுள்ளார்.

'முக்தி அடைவதற்கு இம்மானிட தேகமே தக்கதாயும், வேறு தேகத்தில் அடைவது அரிதாயும் இருப்பதால், எவ்விதத்திலாயினும் தேகம் நீடித்திருக்கும்படி பாதுகாத்தல் வேண்டும்' என்று வள்ளலார் எழுதுவது, இது உடலோம்பல் பற்றிக் கூறிய எல்லா உபதேச மொழிகளிலும் உயர்ந்ததாகும்.

வள்ளலார் உடல்நலத்தைப் பற்றி கவிகள் மூலமாகவும், கடிதத்தின் மூலமாகவும் உலகுக்கு அளித்து விட்டுச் சென்றார்கள். அதன் பொருள் நமக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள்தான் அதற்கு வடிவம் கொடுத்து, எளிய முறை உடற்பயிற்சியைக் கொடுத்து, உடம்பைப் பாதுகாக்கும் முறையை பாடத்திட்டமாகவே வகுத்தார்கள்.

'உடல்நலம் அறிவின் உயர்வே பெருந்தி (ஞா.க)

என்றவர் உடல்நலமே உளநலம் என்கிறார்.

‘உடலுக்கு உரமளிக்கும் உழைப்பும்
 ஒழுங்கோடு கொள்ளும் உணவும்
 உளத்திற்கு உணர்வளிக்கும் கல்வியும்
 உள்நாடி நிற்கும் தவமும்’ (ஞா.க.194)

உடல் நலத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி

‘உடல் துன்பம் மனக்குழப்பம் அறிவு உயராமல்
 உலகத்தில் கடமை விலங்கினத்தே வைக்கும்
 கடல்வளத்தை உடல்வளத்தை அறிவு உடல்திறனால்
 கருத்துடனே வாழ்வின் வளப்பொருட்களாக மாற்றிக்
 கடல்பசிக்கும் மற்றும் உடல் தேவைக்கும் ஏற்ப
 குறையின்றிப் பொருள்பெறவும் காப்புக் கல்வி பெறவும்
 இடல்மிகுந்து ஏற்றல் குறைந்துலக வாழ்வு அமைந்தால்
 எல்லாரும் அறிவியலுர்ந்தினிய வாழ்வு பெறலாம்’
 (ஞா.க.195)

என்று கூறுகிறார்.

உலகசமுதாய சேவா சங்கத்தில் முதலில் கற்றுக் கொடுப்பதே
 உடல் பயிற்சியாகும். இதற்கென மகரிஷி அவர்கள் ‘எளிய முறை
 உடற்பயிற்சி’ என்ற புத்தகத்தை மானுடத்திற்கு வழங்கி
 உள்ளார்கள்.

இப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மகரிஷியின் ‘நோய்
 இல்லாமல் வாழ உடற்பயிற்சியின் அவசியம்’ என்ற தலைப்பிலுள்ள
 கட்டுரை அரியதொரு கருத்துக் கருவூலமாகும். மகரிஷி அவர்கள்
 தம் எழுச்சிமிகு நடையில் விளக்கி உள்ளார்கள்.

இப்பயிற்சியில் கைப் பயிற்சி, கால்பயிற்சி, நரம்பு தசைநார்
 மூச்சுப் பயிற்சி, கண் பயிற்சி, கபாலபதி, மகராசனம், உடம்பைத்
 தேய்த்து விடுதல், அக்கு-பிரஷர், உடம்பைத் தளர்த்துதல், ஓய்வு
 தரும் பயிற்சி என்று ஒன்பது நிலைகள் தருகிறார்.

இளமைகாத்து நீண்ட காலம் இந்த நிலவுலகில் வாழ்வதென்பது
 மனிதனது சாதனைக்கு உட்பட்டதே. இதற்கான வழிவகைகளை
 நம் நாட்டுச் சித்தர்கள் எழுத்து வடிவில் விட்டுச் சென்றிருந்தாலும்
 அவர்கள் கையாண்ட பரிபாசைச் சொற்றொடர்களின் முழுப்
 பொருளும் விளங்காதிருந்த காரணத்தாலே ‘காயகல்பப் பயிற்சி’யானது
 பல நூற்றாண்டுகளாக மூடுமந்திரமாக இருந்தது.

மகரிஷி அவர்கள் 40 ஆண்டுகாலம் தொடர்ந்து நடத்திய ஆராய்ச்சியின் பயனாகக் காயகல்பப் பயிற்சி அனைத்து மக்களுக்கும் கைகூடி வருகின்ற அளவுக்குத் தெளிவாக்கி உள்ளார்.

மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாளர்கள், மருத்துவர்கள், இளமை நோன்பு காக்கும் ஆண், பெண் அனைவருக்கும், இல்லறத்தார்க்கும் பெருநன்மை பயக்கத்தக்கது இந்த காயகல்பக் கலையாகும்.

மனித குல வாழ்க்கையில் நிலவி வரும் பெரும்பாலான சிக்கல்களைத் தீர்க்கவல்லதாகவும் இப்பயிற்சி முறை விளங்குகிறது. உடம்பைப் பாதுகாக்க 'காயகல்பப் பயிற்சியை'யும் மானுடத்திற்குத் தந்துள்ளார்கள்.

உடல் நலமே முதல் நலம். ஊனுடம்பு ஆலயம். எனவே உடம்பை வளர்க்கும் உபாயத்தை அறிய வேண்டும்.

9. கொல்லாவறையே குருவருள் வறற்

IDனிதநேயம் எனப்படும் அன்பு இல்லாத மனிதனின் மனத்தில் இயல்பாகவே இறுக்கம் உருவாகிறது. இதன் விளைவாக அமைதி கலைகிறது.

அமைதியை மீட்டு மனிதனிடம் மீண்டும் ஒப்படைக்கின்ற உயரிய பணியை ஆன்மீக ஞானம் உற்றுழி உதவுகிறது. உயிரியக்கம் எனும் சீவகாருண்யமும் மனிதநேயமும் உருவாவதற்கு ஆன்மீக ஞானம் முழுமுதற் காரணமாக அமைகிறது.

ஆன்மீக ஞானம் முழுமையாக கைவரப்பெற்றிருந்த அருளாளர்கள் மனிதர்களிடையே உயிரியக்கம் எனும் மனித நேயத்தை வற்புறுத்திக் கூறியதோடு அமையாமல் தாங்களும் அவ்வாறே வாழ்ந்து காட்டினார்கள்.

அத்தகையோரில் ஆன்மீக நெறி நின்றிருந்த வள்ளலாரும், வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வும் வாக்கும் ஈடு இணையற்ற தடம் பதித்த சரித்திர நிகழ்வாகும்.

தெய்வங்களின் பெயரால் ஆடு, கோழி, மாடு முதலிய உயிர் களைப் பலியிடும் கருணையில்லா நிலையையும் கள்ளும், மதுவும் படைப்பது என்ற தீய மரபுகளையும் உட்கூறுகளாய் உடைய கோர வழிபாட்டு முறைகளை வெறுத்துச் சினந்த வள்ளலார் நொந்து பாடுகிறார்.

நலிதரு சிறிய தெய்வம்என்றும் ஐயோ
நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதர ஆடுபன் றிகுக்குடங்கள்
பலிக்கடா முதலிய உயிரைப்

பொலிவுறக் கொண்டே போகவும் கண்டே

புந்திநொந்த(து) உளம்நடுக் குற்றேன்

கலியுறு சிறிய தெய்வவெற் கோயில்

கண்டகா லத்திலும் பயந்தேன்

(பிள்ளைச் சிறு விண்ணப்பம்)

தெய்வ வழிபாட்டு முறையில் உள்ள இந்த இழிநிலைகள் அவலங்கள் ஒழிந்தால்தானே 'சீவகாருண்யம்' விளங்கும். ஜீவ காருண்யம்தானே சன்மார்க்கத்தின் திறவுகோல்?

அருள் பழுத்த வள்ளலார் அதற்காக சன்மார்க்கம் தழைப் பதற்காக அன்றோ 'கருணையில்லா ஆட்சிக்காலத்தில்' கடைத்தேற்றம் வழங்கும் யுகபுருஷராகத் தோன்றி அருளினார்.

- ★ சிறு தெய்வ வழிபாடும் அதன் தொடர்பாகச் செய்யும் உயிர்க் கொலையும் கூடாது.
- ★ வன்புலால் உண்ணும் மனிதரைக் கண்டு உள்நடுங்கி ஆற்றாமல் என்மெலாம் கடுக இளைத்தனை.
- ★ உயிர்க்கொலையும் புலைப்பசியும் உடையோர் எல்லாம் புற இனத்தார்.
- ★ கொல்லா விரதம் உடையோரை இறைவன் கைவிடமாட்டார்.
- ★ எல்லா உயிரினுள் ஒரு இறைவன் ஒளியாக இருப்பதனால் உயிர்களைக் கொன்று பாவத்தைக் கொள்ள வேண்டாம்.
- ★ இறைவன் எப்போதும் இறைநெறி என்பதும் கொல்லா நெறியே'
- ★ 'கருணை நெறியே இறைவன் பேரின்ப வீட்டின் திறவுகோல்'

மகாபலிபுரத்தில் ஒரு திருவிழாவிற்குச் சிறுவனாக இருந்த போது சென்ற மகரிஷியை மாற்றியது ஒரு புத்தகம். அது சைவ உணவு பற்றிய புத்தகம்.

உள்ளத்தில் அருளொளி பொங்க, அச்சிறு நூலை அங்கேயே பிரித்துப் படிக்கிறார். அதில் ஒரு கவி அவர் அறிவைத் தூண்டியது. தாவர உணவுக்கு அன்றே அவரை மாற வைத்தது.

புலால் உணவின் கேடுகள் என்ற தலைப்பில் இருந்த புத்தகத்தில் உள்ளத்தை உருக்கும் கவிகள் இருந்தன.

‘அம்மா வெனவலற ஆருயிரைக் கொன்றருந்தி
 இம்மானிட ரெல்லாம் இன்புற் திருக்கின்றார்
 அம்மாவெனும் ஓசை கேட்டகன்ற மாதவர்க்கும்
 பொய்ம்மா நரகமெனில் புசித்தவர்க்கென் சொல்லுவதே!

மாபெருந்தவசியாயினும், ஒரு ஆடு அல்லது மாடு, தன்னைப் பிறர் கொல்லும்போது வெளியிடும் ‘அம்மா’ வெனும் ஓசையைக் கேட்டுவிட்டால், அதை அக்கொடுந்துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்காமல் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றுபோனால் அவருக்கு பொய்ம்மா நரகம் கிட்டும்.

அவ்வாறாயின் அக்கொலை செயல் மூலம் கிடைத்த புலாலை உண்டவர்கள் எத்தகைய பாவத்துக்கு உள்ளாவார்கள்? இதுவே இப்பாடலின் கருத்து.

பிறருடைய பொருளை எடுத்தால் அதற்குத் திருட்டு என்று கூறி இவ்வுலக மக்கள் அதனைப் பாவச் செயல் என்கின்றனர். இதேபோல் நம் நாவின் சுவைக்காகவும், உணவிற்காகவும் பிற உயிர்களைக் கொன்று அதனை உண்டு உயிர் வாழ்தல் என்பது கொலை, திருட்டு என்று இரண்டு குற்றம் என்கிறார் மகரிஷி.

‘பிறர் பொருளை அபகரித்தால் திருட்டு என்போம் இந்தப் பேருலகில் மக்கள் எல்லாம் பாவமென்பார் இதனை பிற உயிரை உருசிக்கும் உணவிற்கும் கொன்று பிழைத்தல் கொலை, திருட்டு இரு இணைப்பு குற்றமன்றோ

(௫௦.க)

புலால் உண்பதற்காக இலட்ச இலட்சம் உயிர்கள் செயற்கையாக அழிக்கப்படும்போது இயற்கையின் தகவமைப்பும் சலனப்படுத்தப் படுகிறதே!

இயற்கைத் தகவமைப்பின் ஒத்திசைவுக்காக உயிர்ப்பிக்கப் படுகிற ஒரு மனிதன் அத்யாவசியத் தேவையென்று எதுவுமில்லாமல் தன் உணவிற்காக பிற உயிர்களைக் கொல்வதன் மூலம் தான் வாழும் தகவமைப்பையே சிதைக்கிறான். இத்தகைய வாழ்க்கையை விலங்கின வாழ்க்கை என்று கடுமையாகக் கூறுகிறார் மகரிஷி.

‘வெறித்து எழும் வேட்கையினால் பிறஉயிரை உடலை பிறவியதன் சுதந்திரத்தை விருப்பங்களிவற்றை

பறித்துண்டு புலன்பற்றில் இன்பங்கள் துய்த்து
பாலுணர்வில் பலபிறவி பெருக்கி வாழ்ந்து மடியும்
குறித்த இந்த வாழ்க்கை முறை விலங்கினத்தாகும்'

என்கிறார். விலங்குகள்தாம், சில விலங்குகள்தாம் பிற உயிரைப்
பறித்துண்ணும் இயல்பை உடையனவாக உள்ளன. அவற்றிற்கு
அறிவு இல்லை. உணவு தயாரிக்கத் தெரியாது.

உயிரிரக்கம் என்பது இரு மகான்களின் கொள்கைகளாக,
உபதேசங்களாக மானுடத்திற்கு சொல்லிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

10. வாழையடி வாழையாக

வள்ளலார், வேதாத்திரி மகரிஷி ஆகிய இருவருமே சிற்றுர்களில் எளிய குடும்பங்களில் பிறந்தவர்கள். இருவருமே சாதாரண நூற்கல்வியும் இல்லாதவர்கள்.

ஆயினும் மிக உயர்ந்த ஞான நிலைக்குரிய உண்மைகள் தாமாகவே இவர்களிடம் அனுபவ ஞானமாக வெளிப்படலாயின.

இவர்களது இணையற்ற யோக சாதன வாழ்க்கையின் பயனாக ஞான மார்க்கத்திலும், தர்ம மார்க்கத்திலும், மிக உயர்ந்த சாதகர்களால் அடையக் கூடிய எல்லா அனுபவங்களும் காட்சிகளும் இம்மகான்களிடம் உண்டாகியிருந்தன.

கௌதம புத்தர், மகாவீரர், ஏசுகிறிஸ்து, முகமதுநபி, குருநானக் போன்ற அருளார்கள் அவரவர்தம் காலநிலை, சமுதாய சூழ்நிலைக் கேற்றவாறு புதிய புதிய மதங்களை ஸ்தாபித்தார்கள்.

ஆதிசங்கரர், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் போன்றோர் ஏற்கனவே தாம் சார்ந்திருந்த இந்து மதத்தில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்து மக்களது சிந்தனை, செயற்பாடுகளை நெறிப்படுத்தினார்கள்.

இப்படிப்பட்ட அருளாளர்களின் வழித் தோன்றலாக வாழையடி வாழையாக அவதரித்தவர் இராமலிங்க அடிகளார் ஆவார். உலகில் தோன்றிய ஆன்மீக ஞானிகள் அனைவரும் வாழையடி வாழை என வரும் திருக்கூட்ட மரபினரே.

‘வாழையடி வாழை என வந்த திருக்கூட்ட

மரபினில் யான்ஒருவன் அன்றோ வகை அறியேன் இந்த

ஏழைபடும் பாடுனக்குந் திருவுளச்சம் மதமோ

இதுதகுமோ இது முறையோ இது தருமந்தானோ

மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளல்யான் உனக்கு
 மகன்அலனோ நீஎனக்கு வாய்த்தந்தை அலையோ
 கோழைஉல குயிர்த்துயரம் இனிப்பொறுக்க மாட்டேன்
 கொடுத்தருள்நின் அருள்ஒளியைக் கொடுத்தருள்இப் பொழுதே

திருஅருட்பா 3803

வாழையடிவாழையாக வரும் திருக்கூட்ட மரபில் இரண்டாயிரம்
 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வந்தவர் திருவள்ளுவர்.

திருவள்ளுவர், திருமூலர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்,
 சுந்தரமூர்த்திகள், மாணிக்கவாசகர், பட்டினத்தார், அருணகிரியார்,
 தாயுமானவர் என்று தொடர்ந்து வரும் இம்மரபைத்தான் வாழையடி
 வாழையென வந்த திருக்கூட்டமரபு என்று வள்ளலார் குறிப்பிடுகிறார்.

நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், சித்தர்கள் முதலியோரெல்லாம்
 இம்மரபில் வருபவர்களே. வள்ளலாரின் சமகாலத்தவரான ராம
 கிருஷ்ணரும் இம்மரபில் வருபவரே.

வள்ளலாருக்குப் பின்வந்த அரவிந்தர், ரமணர், வேதாத்திரி
 மகரிஷி, சுத்தானந்தபாரதியார், பாரதியாரையும் இம்மரபிற் சேர்க்கலாம்.

இவ்வுலகில் இறைவன் தம்மைப் பிறப்பித்தற்கான காரணத்தை
 அடிகளாரே எடுத்துக் கூறும் திருவருட்பாவின் மற்றொரு பாட்டும்
 இங்கு எண்ணி மகிழ்த்தக்கதாகும்.

‘உள் ஒன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுபவர்களாக வஞ்சக
 நெஞ்சமும் உள்ளீடு இல்லாத உபசார வார்த்தையும் உடைய மக்கள்
 அனைவரும் திருந்துமாறு செய்து அவர்கள் அனைவரும் சன்மார்க்க
 சங்கத்தில் சேர்ந்து மேலான பேரின்பத்தை இந்நிலை உலகிலேயே
 அவர்கள் பெற்று மகிழ்ச் செய்வதற்காகவே இறைவன் தம்மை
 இவ்வுலகினில் பிறப்பித்தான்’ என்று விளக்குகிறார்.

‘அகத்தே கறுத்துப் புறத்து வெளுத்து

இருந்த உலகர் அனைவரையும்

சுகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க

சங்கத்து அடைவித்திட அவரும்

இசுத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழந்

திடுதற்கென்றே என்னை இந்த

உசுத்தே இறைவன் வருவிக்க

உற்றேன் அருளைப் பெற்றேன்’ என்பது வள்ளலார் வாக்கு.

வடலூர் வள்ளலார் சைவ சமய ஆச்சாரியர்கள் நால்வரிடத்தும் மிகுந்த பணிவும், பக்தியும், ஆழமான ஈடுபாடும் கொண்டவர். அவர்களின் அருளிச் செயல்களாகிய திருமுறைகளில் மிகமிகத் தோய்வுடையவர். தேவார, திருவாசகங்களை 'நாத்தழும்பேற' ஓதி உணர்ந்தவர்.

திரு ஐந்தெழுத்து மாமழையினை நால்வர் நெறியில் பிறழாமல் கற்றவர் களிக்கவும் மற்றவர் வியக்கவும் பாடியவர். 'நற்றவத்தவர் உள்ளிருந்தோகும் நமச்சிவாயத்தை நான் மறவேனே' என்று பாடும் திருவருட்பா பாடல்களால் இதை உணர்ந்து மகிழலாம்.

வேதாத்திரி மகரிஷியும் வாழையடி வாழையாக வருவதை அவரது எழுத்திலும் பேச்சிலும் கவியிலும் காணமுடிகிறது.

கணியன் பூங்குன்றனார், திருவள்ளுவர், திருமுலர், பட்டினத்தார், தாயுமானவர், இராமலிங்கர், புத்தர், சாக்ரட்டீஸ், கன்பூசியஸ், இயேசு நாதர், புத்தர், நபிகள் நாயகம், இராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர் முதலிய சான்றோர்களின் கருத்துக்களை மொழி இன மத வேற்றுமையின்றி மகரிஷி போற்றுகின்றார்.

பாரதி, பாரதிதாசன், சுத்தானந்தபாரதி வரையிலான தமிழ்க் கவிதைகளின் போக்குகளை இவர்தம் கவிதைகள் எதிரொலிக்கின்றன.

'யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர்! என்ற

எண்ணத்தால் உயர்வடைந்த தமிழன்'

- 546

என்னும் இடத்தில் கணியன் பூங்குன்றனாரின் எண்ணக்கொடையை நினைவு கூர்கின்றார்.

பல இடங்களில் திருவள்ளுவரின் பெயர் சுட்டிப் போற்றும் மகரிஷி.

'துயர்தந்து உளம்மகிழும் அன்பர் கட்கும்

துணைசெய்ய இறையருளை இறைஞ்சுகின்றேன்'

- 90

என்னும் இடத்தில் 'இன்னா செய்தாரை ஒறுக்க' வள்ளுவ வழி நின்று ஒழுகும் நிலையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

'எல்லோரும் உலகெங்கும் இன்புற்று வாழ்ந்திடுவோம்' (686)

எனும்போதும் 'சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற சீரறியச் செய்த குருவே' எனும் போதும் (6) தாயுமானவரின் 'எல்லோரும்

அந்த ஆற்றலைப் பெறுகிற பொழுது அது பேரின்பத்தைப் பயக்கும். அந்த இன்பத்தை ஒருமுறை அனுபவித்தால் இப்புற உலகில் உள்ள பொருள் வழி இன்பம் எதுவும் அதற்கு ஈடாகாது.

‘வாசி நடத்தத் தருவாண்டி - ஒரு

வாசியுள் இங்கு வருவாண்டி’

- திருவருட்பா

பருவத்தே பயிர் செய். காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள் என்று முன்னோர்கள் சொல்லியுள்ளனர். எந்தக் காற்று. நம் மூச்சுக்காற்று உள்ளபோதே தூற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

எதைத்தூற்றுவது? நம் வினைப்பதிவுகளை நீக்கிவிட வேண்டும். (தூற்றுதல்) இறைநிலையின் தன்மையான காலம் மிகவும் துல்லியமானது. அதிவிரைவாக செயல்படுவது. ஒழுங்குமுறை தவறுவது இல்லை. எனவே விளைவுகள் மிகவும் சரியாக உள்ளது.

‘செயலிலே விளைவாக தெய்வ ஒழுங்காக இருக்க

பயனென் கொல் தவறிழைத்துப்

பரமனைப் பின் வேண்டுவதால்? என்பது மகரிஷியின் வாக்காகும்.

வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் எளிய முறை உடற்பயிற்சியில், மூச்சுப் பயிற்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்கள். அவர் வகுத்துள்ள உடற்பயிற்சியில், ஐந்தாவது பகுதியான ‘கபாலபதி’யில் மூச்சுப் பயிற்சி தருகிறார்கள்.

மூச்சுப் பயிற்சியைத்தான் வாசி யோகம் என்றழைக்கிறார்கள். மகரிஷியின் தவமுறைகளில் பிரணதவமும் மூச்சுக்கான பயிற்சியாகும்.

‘வாசியோக முறையொன்றும் இங்கு இல்லை

வாய்விட்டு உச்சரிக்கும் மந்திரமில்லை

ஊசிமுனை வாசல் ஒன்றைத் திறந்து காட்டி

உன்னையே அங்குக் காவல் சில நாள் வைத்து

தேசிகனாய் அருள் ஒளிரும் பார்வை மூலம்

தீட்சை மறுபடியும் ஈந்தழைத்துச் சென்று

மாசில்லா ஆதிநிலை யறியும் உச்சி

மன்றத்தில் அமர்ந்திடுவேன் அமைதி காண்பீர்

(ரூ.க.1508)

மனிதனின் ஒருநாள் சுவாசம் 21600 விட, 7200 சுவாசம் நட்டம் அடைகிறது. இதனால் மூன்றில் ஒரு பங்கு அக்கினிக் குறைவு ஏற்படுகிறது.

இன்புற்றிருக்க' என்னும் எண்ணமும் 'சும்மா இருக்கச் சுகம் சுகம் என்று கருதி எல்லாம் அம்மா நிரந்தரம் சொல்லவும்' எனும் பாட்டுப்பகுதியும் நம் நெஞ்சில் தோன்றுகின்றன.

உலகநாத பண்டிதரின் 'ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்' என்னும் பாடலமைப்பை ஒரு பாடலும் (165) மகாகவி பாரதியாரின் 'பாப்பா பாட்டை' 'பாடு பாப்பா' என்னும் பாடலும் (334) நினைவூட்டுகின்றன.

இந்தப் பாடலின் மூலமாக மகரிஷி குழந்தைகளுக்கான பாடல் புனையும் குழந்தைக் கவிஞராகவும் கோலமுகங் காட்டுகிறார்.

'எண்ணிறந்த மதங்களுண்டு மனிதருக்கு

எனினும் தெய்வம் என்ப தொன்றே ஆகும்'

எனும் மகரிஷியின் வாக்கு இராமகிருஷ்ணரின் வாக்கையும் மகாகவி பாரதியாரின் ஆத்திச்சூடிக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலையும் நினைவுபடுத்துகிறது.

'தொல்லுக மக்களெலாம் ஒன்றே' என்னும் பாரதிதாசன் பாட்டுப்போக்கும் 'அனைத்துலக மக்களும் ஓர் குடும்பமாக' எண்ணும் மகரிஷியின் பாட்டுப்போக்கும் ஒரே திசையில் நடை போடக் காண்கிறோம்.

தமிழ்பெருங்கவிஞர்களின், அருளாளர்களின் சிந்தனைகளும், மகரிஷியின் சிந்தனைகளும் வாழையடி வாழையாக ஒத்திலங்கும் பாட்டுப் பகுதிகளாக மிகப் பல மேற்காட்டியன போல விளங்குகின்றன.

11. சன்மார்க்க வளர்ச்சியே மனவளக்கலை மன்றங்கள்

வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் இந்த நூற்றாண்டில் நம்மோடு வாழ்ந்த மகான். ஆயிரக்கணக்கான அருள்நிதியர்களைத் தமது தொண்டர்களாக உருவாக்கி அவர்கள் அனைவராலும் அருள்தந்தை என்று போற்றப்படுகிறவர்கள்.

வள்ளலார் தங்கியிருந்து அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலை அளித்த புண்ணியத் திருமாளிகையாகிய சித்திவளாகத்தின் திருப்பணி விழா விற்கு, சுவாமி வேதாத்திரி மகரிஷியும் சுவாமி சரவணானந்தா அவர்களும் தவத்திரு சுந்தர சுவாமிகள் அவர்களும் எழுந்தருளியுள்ளார்கள்.

சித்தி வளாகத்திற்குள் நுழைந்த பிறகு, வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் ஒருவித அதீத உணர்வில் மௌனநிலையைப் பெற்றார்கள். வார்த்தைகளால் விளக்கிச் சொல்ல முடியாத ஒரு ஆனந்த அனுபவத்தை அவர்கள் அந்த நேரத்தில் உணர்ந்து கொண்டிருந்ததாகப் பின்னர் குறிப்பிட்டார்கள்.

அருட்பிரகாச வள்ளலார் தாம் கண்ட 'பெரு நெறியை' ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டு உரிமை என்ற கொள்கைகளாக அறிவித்தார். அந்தக் கொள்கைகளில் முதல்படியாக அமைந்திருப்பது ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமாகும்.

உயிர், இரக்கம் என்ற அந்தத் தனிப்பெரும் கருணையை மட்டும் மிக விரிவாக விளக்கி வரும் சுவாமி சரவணானந்தா அவர்கள் அதனைத் 'தயவு' என்றே போற்றி வருகின்றார்கள்.

இதேபோல விக்ரக வழிபாட்டைக் கடந்து உருவ அருவ நிலைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு புதிய வழிபாட்டை ஆன்மீக உலகத்தில் ஜோதி வழிபாடாக வள்ளலார் பிரபலப்படுத்தினார்.

அந்த ஜோதி வழிபாட்டை மட்டும் சிறப்புக்குரிய வழிபாடாக்கி, சர்வ சமயங்களின் சந்திப்புக்குரியதாக அதனை அமைத்து, ஜோதிக் கென்றே ஒரு திருக்கோயிலை சுவாமி சச்சிதானந்தா அவர்கள் அமெரிக்காவில் உள்ள வர்ஜீனியாவில் உருவாக்கியுள்ளார்கள்.

இதேபோல், வள்ளலார் விளக்கியுள்ள ஞான நிலையை, வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் சிறப்புக்குரியதாகி உள்ளார்கள். ஞானம் என்றால் வெறும் அறிவு மட்டுமல்ல. 'அறிவின் தெளிவு' என்று பொது வாகச் சொல்வார்கள். ஆனால் ஆழமாகச் சிந்தித்தால் அறிவை அறிந்த தெளிவு என்பதை உணர முடியும்.

வள்ளலார் 'புறத்தில் அமைந்த ஞான சபையை அனேகமாகத் தன்னுள்ளே காணுகின்றவர்தான் சன்மார்க்கி' என்றார். ஞான சபையைத்தான் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் 'அறிவுத் திருக்கோயில்' என்று அமைத்துள்ளார்கள்.

வள்ளலார் சத்திய தருமச் சாலையை நிறுவி பசி போக்கும் மகத்தான பணியை ஓர் தொண்டாகத் தொடங்கி வைத்தவர். ஏனெனில் பசித்துயரத்தில் ஆன்ம விளக்கம் பெறுவது கடினம் என்பதைக் கண்டவர் அவர். ஆகவேதான் பசி போக்குதலை முதற்பெரும் பணியாகக் கருதினார். சன்மார்க்க சங்கங்கள் எங்கெல்லாம் செயல் படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் அன்னம்பாலிக்கின்ற இந்தப் பரோபகாரப் பணி நடைபெற்று வருகின்றது.

வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் வள்ளலாரின் சன்மார்க்க கொள்கைகள் பலவற்றை உலக சமுதாய சேவா சங்கத்திற்கு வழிகாட்டி நெறிகளாக வைத்து அமைத்திருக்கின்றார்கள்.

வேதாத்திரி மகரிஷியோ ஊர்தோறும் அறிவுத் திருக்கோயில்களை நிறுவி, மானுடத்தின் அறிவுப் பசியைத் தீர்த்து வைக்கிறார்.

ஆகவே, வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்களின் கருத்துகளையும், கண்ணோட்டங்களையும் சன்மார்க்கத்தின் படிநிலை வளர்ச்சியாகவே மானுடம் கண்டு வருகிறது.

12. அருட்பெருஞ்ஜோதியும் அருட்பேராற்றலும்

மாணிக்கவாசகர் தாம் பாடிய திருவெம்பாவை முதலாம் பாடலில் இறைவனை 'அருட்பெரும்ஜோதி' என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

திருவாசகத்தை தம் வழிபடு நூலாகக் கொண்ட வள்ளலாரும் 'அருட்பெருஞ்ஜோதி' என்று இறைவனை அழைக்கிறார்.

மூலத்தை பிரம்மன் என்றால் வேதாந்தம். சிவம் என்றால் சைவ சித்தாந்தம். அருட்பெருஞ்ஜோதி என்றால் சிவமும் பிரம்மமும் இரண்டற்ற நிலையான சுத்த சன்மார்க்கம். சொற்கடந்த ஆதி நிலையை அருட்பெருஞ்ஜோதி என்றார் வள்ளலார்.

'வானிடைக் காற்றும் காற்றிடை நெருப்பும்
ஆனூற வகுத்தது அருட்பெருஞ்ஜோதி
நெருப்பிடை நீரும் நீரிடைப் புவியும்
அருப்பிட வைத்தது அருட்பெருஞ்சோதி'

என்று 'அருட்பெருஞ்ஜோதியின் பரிணாம நிலைகளாகப் பஞ்சபூதங்களைப் பார்க்கிறார் வள்ளலார். சிவம் பிரம்மன் என்ற எல்லைகளைக் கடந்த வள்ளலாரை வேதாந்திகளும் சைவ சித்தாந்திகளும் ஏற்கவில்லை.

'நீதியிலே சன்மார்க்க நிலைதனிலே நிறுத்த
நிருத்தமிடும் தனித்தலைவர் ஒருத்தர் அவர்தாமே
வீதியிலே அருட்பெருஞ்சோதி விளையாடல் புரிய
மேவுகின்ற தருணம் இது கூவுகின்றேன் உமையே'

என்று வீதி வீதியாகச் சென்று கூவி அழைத்து எது தெய்வமென்று எடுத்துரைக்கிறார் வள்ளலார்.

‘அருட்பெருஞ்சோதித் தெய்வம் எனை ஆண்டுகொண்ட தெய்வம்
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற ஆனந்தத் தெய்வம்
பொருட்சாரும் மறைகள்எலாம் போற்றுகின்ற தெய்வம்
போதாந்தத் தெய்வம் உயர்ந்தாந்தத் தெய்வம்
இருட்பாடு நீக்கி ஒளி ஈந்தருளும் தெய்வம்
எண்ணியநான் எண்ணியவா றெனக்கருளும் தெய்வம்
தெருப்பாடல் உவந்தெனையும் சிவமாக்கும் தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம்’

வள்ளலாரின்கருத்தை ஒட்டி வேதாத்திரி மகரிஷியும் இறைவனை
‘அருட்பேராற்றல்’ என்னும் சொற்றொடரால் குறிப்பிடுகிறார்.

அருளும் பெருமையும் உடைய சோதியாக இறைவனைக்
கண்டார் வள்ளலார்.

இறைவன் அருளும் பெருமையும் ஆற்றலும் நிரம்பியவர்
என்பதைக் குறிக்க மகரிஷி அருட்பேராற்றல் என்னும் சொற்றொடரை
வழங்கி இருக்கிறார்.

பரவெளிதான் பிரம்மம் என்றும் தெய்வம் என்றும் கடவுள்
என்றும் அல்லா என்றும் பிதா என்றும் இயற்கை என்றும் எல்லாம்
வல்ல பேராற்றலான பிரபஞ்ச ஆற்றல் என்றும் வணங்கப்படுகிறது.

‘பிரபஞ்சத் தோற்றத்துக்கு மூலமான இறைநிலை வற்றாயிருப்பு,
பேராற்றல், பேரறிவு, காலம் என்னும் நான்கையும் தனது இயல்பாகக்
கொண்டது. இதற்குத் தன்னிறுக்கச் சூழ்ந்தழுத்தும் ஆற்றலே
இயல்பான சக்தியாகும்’ என்பது மகரிஷி வாக்கு.

இறைநிலையின் தன்மை பற்றிக் குறிப்பிடும் மகரிஷி அதன்
இயக்கம் பற்றிக் கூறுகிறார்.

‘ஆதியில் சுத்த வெளியாக இருந்த பிரம்மம் என்று கூறப்
பட்ட ஒரு பேராற்றலே தன் மாற்றம் அடைந்து இறைத்துகள் முதற்
கொண்டு மனிதன் வரை விரிந்து திறமையும் தரமும் கொண்ட பல்வேறு
வகைகளாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது’ என்கிறார்.

இறைநிலை என்னும் அருட்பேராற்றல் பற்றிய மகரிஷியின்
கருத்துக்கள் பல்வேறு கால கட்டங்களில் பரிணாம வளர்ச்சி
பெற்றுள்ளது.

‘ஆதியெனும் பரம்பொருள் மெய்
எழுச்சி பெற்று அணுவென்ற உயிராகி’

‘அழுத்தமெனும் உந்தாற்றல் ஒன்றைக் கொண்டே
அணுமுதலாய் அண்டகோடி அனைத்து மாக்கிக்’

இடத்தாய்மை, அருள்பாய்ச்சுதல், அருட்காப்பு, சங்கற்பம் போன்ற வகைகளினால் அருட்பேராற்றல் என்னும் சொற்றொடரை மகரிஷியும் அவருடைய அன்பர்களும் தியானத்தின் போதும் பல சூழ்நிலைகளின் போதும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

இடத்தாய்மை:

‘நாம் அமர்ந்துள்ள இடத்தைச் சுற்றிலும் நல்ல தெய்வீக ஆற்றலே (அருட்பேராற்றலே) நிரம்பின’

அருள்பாய்ச்சுதல்:

‘அருட்பேராற்றல் உடலிலும் உயிரிலும் அலை அலையாகப் பாய்ந்து நிரம்பட்டும்’

அருட்காப்பு:

‘அருட்பேராற்றல் இரவும் பகலும் எல்லா நேரங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் எல்லாத் தொழில்களிலும் உறுதுணையாகவும் பாதுகாப்பாகவும் வழி நடத்துவதாகவும் அமையுமாக’

சங்கற்பம்:

‘அருட்பேராற்றலின் கருணையினால் உடல்நலம், நீளாயுள், நிறைசெல்வம், உயர்புகழ், மெய்ஞ்ஞானம் ஓங்கி வாழ்வேன்’

‘அருட்பேராற்றலின் அன்புக் குரல்’ என்னும் தலைப்பில் மகரிஷி கவிதை நூல் ஒன்று வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

இரு மகான்களும் இறைவனை அருட்பெரும்ஜோதி என்றும் அருட்பேராற்றல் என்றும் மானுடத்திற்கு வழங்கியுள்ளனர்.

அருட்பெருஞ்ஜோதியும், அருட்பேராற்றலும் தண்ணீருக்குள் பயறு போலவும் பயற்றுக்குள் தண்ணீர் போலவும், நீக்கமற நிறைந்து, வாழ்வில் நிறைவும் மகிழ்ச்சியும் வளமும் தருவதை அறிந்து இன்புற முடிகிறது.

13. சாதி சமயங்களைச் சாடிய சான்றோர்கள்

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்றும் வள்ளலார் என்றும் அழைக்கப்படுகின்ற சிதம்பரம் இராமலிங்கம் பிள்ளை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் தோன்றி மறைந்த ஒரு சமூகப் புரட்சியாளர்.

அருட்தந்தை என்றும் பாமரமக்களின் தத்துவஞானி என்றும் அழைக்கப்படுகிற வேதாத்திரி மகரிஷி 20ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் தோன்றி மறைந்த ஒரு சமூகப் புரட்சியாளர்.

உயிர்கள் மீது கொண்ட இரக்கத்திற்குப் பெரும் தடையாய் வாய்த்ததன் காரணமாகவே சாதி, சமய, மத, சாத்திர விகற்பங்களை அடியோடு புறக்கணிக்கும் ஆன்மீகப் புரட்சியாளர்களாக இருவரும் விளங்கினார்கள்.

அண்மைக் காலத்தில் சாதிப்பற்று, சாதி வெளி மிக மிக அதிகரித்து வருகிறது. முற்காலத்தில் கட்சிகள் எந்தப் பகுதியில் எந்தச் சாதியினர் அதிகமுள்ளனரோ அந்தப் பகுதியில் அந்த சாதியில் வேட்பாளரைத் தேர்ந்தெடுத்து நிறுத்தினர்.

இன்றோ, வெளிப்படையாகவே சாதிகளின் பெயர்களாலேயே அரசியல் கட்சிகள் தோன்றிவிட்டன. அந்த அளவுக்குச் சாதிப் பற்றும் சாதி வெறியும் வளர்ந்து வந்துள்ளது. மானுடத்தின் மீது சாதி வெறி என்னும் நச்சினை பாய்ச்சிக் கெடுத்து வருகின்றன.

திருவள்ளுவர், மாணிக்கவாசகர் போன்ற சான்றோர்களை சாதி, சமய, சாத்திர வேறுபாடுகளைக் காலந்தோறும் கண்டித்து ஒதுக்கி வந்திருப்பினும் இவ்வேற்றுமைகள் யாவும் நீர்ப்பாசி போல் மீண்டும் நாட்டில் நிலைபெற்று வந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. இச்சாதிமத வேற்றுமைகள்தான் நம் மக்களை ஒன்றுபட்டு வாழ விடாமல் செய்து அந்நியருக்கு அடிமைப்படவும் வைத்தன.

இந்த நிலையில் வள்ளலார் முன்னோர்கள் அனைவரினும் தெளிவாக, சாதிமதங்களைச் சாடி மக்களை ஒன்றுபட்டு வாழமாறு அறைகூவினார்.

‘சாதி மதம் சமயம் எனும் சங்கடம் விட்டறியேன்
சாத்திரச் சேறாடுகின்ற சஞ்சலம் விட்டறியேன்’ (3319)

எனப் பாடினார். பின்னர் சாதிசமயம் கடந்த நிலையிலேயே இறைவன் விளங்குகிறார் என்பதை,

‘சாதியும் மதமும் சமயமும் காணா
ஆதி அநாதியும் அருட்பெருஞ்சோதி’ (அகவல் 115 -16)

‘சமயமும் மதமும் கடந்ததோ ஞான
சபை நடம் புரிகின்ற தனி’ (3972)

என்றும் கூறினார். அத்தகைய இறைவனே தம்மையும் சாதிமதச் சமூகக் கையெல்லாம் தவிர வைத்தான் என்பதைப் பலவாறு கூறியுள்ளார்.

‘சாதியும் மதமும் சமயமும் பொய்யென
ஆதியில் உணர்த்திய அருட்பெருஞ்சோதி’ (அகவல் 211-12)

‘சாதிசூலம் சமயம் எலாம் தவிர்த்தெனைமேல் ஏற்றித்
தனித்திடு அமுதளித்த தனித்தலைமைப் பொருளே’ (4112)

‘சாதியை நீள் சமயத்தை மதத்தை எல்லாம்
விடுவித்து என் தன்னை ஞான
நீதியிலே சுத்தவிச சன்மார்க்க
நிலைதனிலே நிறுத்தினானை’ (4674)

‘சாதி இந்த மதம் எனும் வாய்ச் சமூகக் கையெலாம் தவிர்த்த சத்தியனே’ (4637)

சாதி சமயங்களிலே வீதிபல வகுத்த
சாத்திரக் குப்பைகள் எல்லாம் பாத்திரம் அன்றெனவே
ஆதியில் என் உளத்திருந்தே அறிவித்த படியே
அன்பால் இன்றுண்மை நிலை அறிவிக்க அறிந்தேன் (5805)

‘நால் வருணம் ஆசிரமம் ஆசாரம் முதலா
நவின்றகலைச் சரிதம் எலாம் விள்ளை விளையாட்டே

மேல்வரணம் தோல் வருணம் கண்டறிலார் இலைநீ
வீழ்த்திதுபார் என்றெனக்கு விளம்பிய சற்குருவே'

(4174)

வள்ளலார் தொடங்கிய சன்மார்க்க விவேக விருத்தி பத்திரிக்
கைக்கு, இந்து சமயத்தில் அய்யர், செட்டி, பிள்ளை, முதலியார்,
பரங்கிப்பேட்டை காதர் சாயபு, தானப்ப நயினார் என இசுலாமிய,
சமண சமயத்தவரும் உறுப்பினராக இருந்துள்ளனர்.

இப்படி, வள்ளலார் காலத்தில் ஓடுங்கிய சாதி சமயங்கள் மீண்டும்
இன்று துளிர்விட்டுச் செழித்து வருவதைக் கண்ட வேதாத்திரி
மகரிஷி சாதியை ஒழிக்க மீண்டும் சாட்டையைக் கையிலெடுத்தார்.

'கருவான நாதவிந்தில் ஜாதியேது?' (ஞா.க.588)

'விஞ்ஞானம் இயந்திரங்கள் பெருகிய பின் சாதி
வேற்றுமைகள் மனிதரிடை நீடித்தல் தீதே'
(ஞா.க.589)

'வரும்நாளில் கல்வியொடு பொருளாதாரம்
வளர்ச்சி பெற்றால் ஜாதியெலாம் ஒழிந்திடாதோ'
(ஞா.க.592)

இட ஒதுக்கீடு என்ற கட்சிகள் ஒருபுறம் கூக்குரலிட்டு சாதிகளை
வளர்க்கின்றனர். சாதிக்கொரு சங்கம் தோன்றி என் சாதி, உன் சாதி
என்ற சண்டையிட்டு மண்டைகள் உடைபடும் நிலை அன்றாடச்
செய்தியாகி விட்டது.

விடுதலை பெற்று இத்தனை ஆண்டுகள் உருண்டோடிய
பின்னும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் இல்லாத ஒற்றுமை உடைய
சமுதாயம் மலாவில்லையே.

இத்தகைய நிலைகளுக்கு ஒளிகாட்ட வந்த வள்ளல்களான
வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் உருவாக்கிய கொள்கைகள்தான்
விடை காண வேண்டும்.

14. கண்மூடி வழக்கமல்லாம் மண்மூடிப் போச்சு

புரட்சிப் புரட்சி, ரஷ்யப்புரட்சி ஏற்பட்ட பிறகு அங்குள்ள மக்கள் சுதந்திரக் காற்றை சுவாசித்தனர். இதனைப் 'புரட்சி' என்று வரலாறு பேசுகிறது.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட புரட்சி எதுவும் செய்யாத வள்ளலாரையும், வேதாத்திரி மகரிஷியையும் உலகம் புரட்சிக்காரர்கள் என்கிறது.

ஆம்! இவர்கள் செய்தது அமைதிப்புரட்சி! ஆன்மீகப் புரட்சி.

ஆங்கிலேய ஆட்சியில் அடிமைப்பட்டிருந்த அரசியல் பின்னணி நிலவிய இந்தியாவில் வடக்கே, இராசாராம் மோகன்ராய், தயானந்த சரஸ்வதி, இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் என்ற மூவர் தோன்றினர். அம்மூவரும் பிராமண சாதியினராகப் பிறந்தவர்கள்.

தெற்கே - தமிழகத்தில் இராமலிங்க வள்ளல் தோன்றினார். அவர் பிறப்பினால் பிராமணர் அல்லாதவர். கருணீகர் என்ற வகுப்பினர்.

ஆதிசங்கரரும், இராமானுஜரும் உலகறிந்த புகழாளர்கள். புரட்சிகரமான சமூகச் சீர்த்திருத்தவாதிகள். இவர்களைத் தந்த பிரமாண சாதியில் மேற்கூறிய அரசியல் சோதனைகூழ்ந்த துன்பமான காலத்தில் தென் இந்தியாவில், தமிழ்நாட்டில் சமூகச் சீர்திருத்த சரித்திரத்தில் பிராமணர் அல்லாத குலத்தில் கருணீகர் குலத்தில் தோன்றிய இராமலிங்கர் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் என்ற அமைப்பினை நிறுவி யாதொரு பேதமும் அற்ற அருள்நெறி பரப்பினார்.

சன்மார்க்க சங்கத்தின் மூலம் ஒரு புத்தம் புதிய சமுதாயத்தை சாதி சமய வேற்றுமைகளை ஏற்றத்தாழ்வுகள் எதுவுமே இல்லாததும் பழைய மூட நம்பிக்கைகளில் இருந்து முற்றாக விடுதலை பெற்றதும் ஆகிய ஒரு மனித அமைப்பை உருவாக்க முடியும் என்பது வள்ளலார் கண்ட கனவாகும்.

அதன்பிறகு வந்த மகரிஷியும் உலக சமுதாய சேவா சங்கம் மூலமும், ஒரு புத்தம் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கினார்.

சமதர்ம சமுதாயம்:

சாதி பேதமற்ற சமுதாயப் புரட்சி, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ் வற்ற சமத்துவப் புரட்சி. இவைகளைக் காண விழைந்தவர்கள் வள்ளலாரும் மகரிஷியும் ஆவார்கள்.

‘ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் எவரும் ஒருமையுணர் ஆகி உலகியல் நடத்த வேண்டும்’ (4082)

காது மூக்கு குத்த வேண்டாம்.

காது குத்துதல், மூக்கு குத்துதல் முதலிய பழக்கங்கள் வேண்டாம் என வள்ளலார் அறிவுறுத்துகிறார்.

‘இப்படியே காதில் இரண்டு பெரிய பொத்தல் செய்து வர விடுத்தவர், ஆணுக்குக் கடுக்கனிடுதலும் பெண்ணுக்கு மூக்குத்தி முதலியவை போடுதலும் தமக்குச் சம்மதமானால் காதிலும் மூக்கிலும் அதற்கு வேண்டிய பொத்தல்களிட்டு வரவிட்டிருக்க மாட்டாரா?’ - பேருபதேசம்.

என்று இறைவனின் படைப்பு நிலையைச் சுட்டி உபதேசிக்கிறார் வள்ளலார். மகரிஷியோ இதுபற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை.

தாலி வாங்க வேண்டாம்

‘கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலி வாங்குதல் வேண்டாம்’ என்பது வள்ளலாரின் புரட்சி.

விதி வசத்தால் கணவன் முன்னமே இறந்துவிட்டால், சிலர் மனைவியை மொட்டையடித்து கூந்தலைக் களைந்து பூவையும் பொட்டையும் அகற்றி விடுகின்றனர். கைம்பெண் கோலம் என ஒரு தனிக் கோலத்தையே உருவாக்கி விடுகின்றனர்.

பெண்களுக்கு பூவும் பொட்டும் கணவனால் வந்ததா? கணவனுக்குப் பின் வந்ததா? குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே அமைந்தது. கணவன் இறந்தால் அவன் கட்டிய தாலியைத்தான் வாங்குகின்றனர். பூவையும் பொட்டையும் கூந்தலையும் ஏன் வாங்க வேண்டும்?

அவள் அழகாக இருந்தால் வேறு ஆடவர் அவளை விரும்பு வார்களாம். அதற்காகத்தான் அழகைச் சிதைக்கிறார்களாம். அவர வர்க்கும் மனக்கட்டுப்பாடே மிக முக்கியம்.

பெண்கள் தனது கணவன் இறந்துவிட்டால், அணிந்திருந்த தாலியை கழட்டத் தேவையில்லை. கணவனின் நினைவாகவே அதை எப்போதும் அணிந்து கொண்டிருக்கலாம்.

இளம் வயதிலேயே கணவனை இழந்த பெண் மறுமணம் செய்து கொள்வதாக இருந்தால் செய்து கொள்ளலாம். அப்படிச் செய்து கொள்ளும்போது இரண்டாவது கணவனாக வருபவர் தாலி அணிவிக்கும் நேரத்தில், தனது முதல் கணவர் அணிவித்த தாலியை அப்போது நீக்கிக் கொள்ளலாம்.

இல்லையெனில் இரண்டாவது கணவருக்கு சம்மதம் இருக்கு மெனில் இரண்டு தாலிகளையும் அப்பெண் அணிந்து கொள்ளலாம்' என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

'ஒரு பெண்ணின் கணவன் இறந்து விட்டால், அவள் அணிந்திருந்த தாலியை நீக்கும் சடங்கு இருக்கிறது. அப்போது அப்பெண் போடும் கூச்சல் இருக்கிறதே! அப்பப்பா! அதை என்னால் கேட்க முடியவில்லை!' என்று மனம் பதைபதைக்கிறார் மகரிஷி.

'பதிவு அலுவலகத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டால் போதும். 'தாலி அணியும்போது ஒரு மகிழ்ச்சியும் கணவன் இறந்தபின் அதை நீக்கும்போது கூச்சலும் தேவையில்லை' அத்தோடு 'ஓவ்வொரு ஊரிலும் அஞ்சலகத்திலேயே திருமணத்தைப் பதிவு செய்யும் வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டும்' என்பது மகரிஷி வகுக்கும் எளியமுறை.

ஆனால் மனைவி இறந்தால் கணவன் மறுமணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது என்பது வள்ளலார் கருத்தாகும்.

இறந்தவரைப் புதைக்க வேண்டும்:

புதைத்தலும் எரித்தலும் சங்க காலந்தொட்டே நடைமுறையில் இருந்து வருவது. கிறித்துவத்திலும், இசுலாத்திலும் இறந்தவரைப் புதைக்கும் பழக்கமே உள்ளது. இந்து சமயத்தில் மட்டுமே இருவகைப் பழக்கம்.

மெய்யுணர்வு பெற்ற ஞானிகளைப் புதைக்கவே வேண்டும் என்று திருமூலர் வலியுறுத்தினார்.

ஆனால் எல்லா உயிர்களையும் நடமாடும் கோயிலாக இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பொதுவாகக் கண்டவர் வள்ளலார் என்பதால் - யாரையும் எரிக்கக்கூடாது. எல்லோரையும் சமாதி வைக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

இது பற்றி மகரிஷி எந்தக் கருத்து கூறாவிட்டாலும், வள்ளலார் கருத்துப்படி அவரது உடலை ஆழியார் அறிவுத் திருக்கோயில் மணிமண்டபத்தில் சமாதி வைத்துள்ளனர்.

கண்மூடிப் பழக்கம் மண்மூடிப்போச்சு

வள்ளலார் சமுதாயத்தில் மக்கள் - ஏன்? எதற்கு? என்று தெரியாமலேயே பல்வேறு மூடப்பழக்க வழக்கங்களைக் கடைப்பிடித்தலைக் காண்கிறார். அவற்றையெல்லாம் 'கண்மூடி வழக்கம்' எனச் சாடுகிறார்.

ஏன்? எதற்கு? என்று சிந்திக்காமல் அறிவுக்கண்ணை மூடிக் கொண்டு செய்யும் செய்கைகள் அவை. அவையெல்லாம் தம்மை விட்டு விலகமாறு இறைவன் அருள்செய்தான் என்பதை,

'கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக் கொண்டாடும்
கண்மூடி வழக்கம் எல்லாம் மண்மூடிப்போசு
மலைவறுசன் மார்க்கம் ஒன்றே நிலைபெற மெய்உலகம்
வாழ்ந்தாங்கக் கருதியருள் வாழங்கினை என் தனக்கே

(3768)

இராசாராம் மோகன்ராய், தயானந்த சரஸ்வதி, இராமகிருஷ்ணர் ஆகியவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அவர்கட்கு எவ்வகையாலும் குறைந்துவிடாத மாபெரும் ஞானியர்களாக சித்தர்கள் என்னும் புகழுக்கு உரியவராக நம் இராமலிங்கரும் மகரிஷியும் விளங்கினார்கள்.

மக்கள், சாதி, சமய வெறி கொண்டு வீணே அலையக்கூடாது என்கின்றனர் வள்ளலாரும் வேதாத்திரியும். 'சாதிகளிலே மதங்களிலே சமய நெறிகளிலே அலைந்தலைந்து வீணே நீர் அழிதல் அழகலவே' என்பார் வள்ளலார்.

'பல மதங்கள் பல கடவுள் பழக்கம் ஒழித்துண்மை ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல்' என்பது வேதாத்திரியம். சடங்குகளிலும் மூடநம்பிக்கைகளிலும் மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டு வாழ்வதை இவ்விரு மகான்களுமே வெறுத்தனர்.

15. சுப்பிரமணியமும் ஆறுமுகமும்

சுப்பிரமணியம் என்பது யாது? நமது சர்வ தத்துவங்களினின்று அந்தத்தில் நாதம் கடந்து அப்பால் சாந்த நிலையாயுள்ள ஆறுதலாகிய சுத்த ஆன்ம அறிவான உள்ளமே சுப்பிரமணியம்.

அருளறிவின் துணையால், சுத்த அறிவின் மூலம், ஒளியறிவின் மூலம், சுவை அறிவின் மூலம், ஸ்பரிசு அறிவின் மூலம், வாசனை அறிவின் மூலம், ஆன்ம அறிவின் மூலம் என்னும் ஆறு தத்துவங்களின் கூட்டறிவின் மூல காரணம் பிரகாச விளக்கமே சுப்பிரமணியம் அல்லது ஆறுமுகம்.

இதனைப் பொறிவழி சென்று அழியாத மெய்யறிவெனலாம். வேல் என்பது அருளறிவைக் குறிப்பது. மணி என்பது ஆன்ம விளக்கமாகவும், கோழிக்கொடி மாச்சரியமில்லாத நிலைவையும், தண்டம் வைராக்கியத்தையும், விசித்திர வடிவானதும் மறதி முதலிய குணங்களுக்குக் காரணமானதும் மாயைக்கு இருப்பிடமாயுள்ளதுமான மூலப்பிரகிருதியே மயில் என்பது.

அத்தகைய மயில் மீது, ஆன்ம அறிவு அருளறிவின் துணையினால் ஏறி அமர்ந்து கீழ்ப்படுத்தி மேலிருந்து அடக்கும் போது அகங்கார அழிவு தோன்றுகிறது.

அகங்கார அறிவின் விளைவுதான் தாமுங்குணம் என்பது அது வரை விசித்திர வர்ணங்கள் கொண்டு அழகுடன் விளங்கிய மயில் கீழ்ப்பட்டதால் கறுப்பு நிறமாகி இழிவைப் பெற்றது.

இனி வேதாத்திரி மகரிஷி சுப்பிரமணியமான ஆறுமுகத்திற்குக் கூறும் விளக்கம் அவரது பாணியில் மொழியப்பட்டுள்ளது.

சீவ காந்தம் என்ற வார்த்தை ஏன் இந்தக்காலத்தில் ஆன்மீகத் துறையில் உள்ளவர்களுக்குப் புதிதாக இருக்கிறது?

(சீவன்களின் உடல்களில் சுத்தவெளியும் யோகான் அலையும் கரைந்த நிலை)

தத்துவஞானிகள் பலர் அதைப் பிரணவ சரீரம் என்று சொல்லி வைத்துள்ளார்கள்.

காந்தம் என்றால் விஞ்ஞான வார்த்தையல்லவா? ஆனால் அதிலும் சில பெரியவர்கள் இந்த காந்த சக்தியைப் பற்றிச் சில சூத்திரங்கள் மூலம் கூறியுள்ளனர்.

அதைப் படித்தவர்கள் அந்தச் சூத்திரத்தில் உள்ள கதையை மட்டுமே வைத்துக் காந்தப் புராணம் என்பதை கந்த புராணம் என்று மாற்றி விட்டார்கள்.

அந்தக் காந்தத்துக்கு அழுத்தம், ஒலி, ஒளி, சுவை, மணம் என்று ஐவகையான தன்மாற்றம் இருக்கிறது என்று சொல்லி பஞ்சதன் மாத்திரையை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

சிவமே பிரம்மம் என்ற பூரணத்திலிருந்து பின்னப்பட்டு (தூண்டப் பட்டு) எழுச்சி பெற்று இயங்கக் கூடியதுதான் சக்தி என்ற விண்.

இந்தச் சக்தி என்ற விண்ணின் விரிவலை சிவன் என்ற பூரணத்தில் கலப்புறக் காந்தம் தோன்றுகின்றது என்பதை சிவத்திற்கும் சக்திக்கும் பிறந்தவன் காந்தன் என்றும் அந்தக் காந்தத்தின் தன்மாற்றம் அழுத்தம், ஒளி, ஒலி, சுவை, மணம், மனம், என்ற ஆறாக மாறுகிறது என்பதையும் வைத்துக் காந்தனைக் கந்தனாக்கி கந்தனை ஆறு முகனாக்கி விட்டார்களே தவிர, கதையில் ஆறுமுகமாவதற்கு வழியேயில்லை.

இதைத்தான் அருணகிரிநாதர் என்ற ஞானியும் எல்லாம் அறிந்தும் இந்தக் காந்தத்தை அறியாததால் புலம்பி இவ்வாறு பாடியுள்ளார்.

‘ஏறும் மயில் ஏறி விளையாடும் முகமொன்று
ஈசனோடு ஞானமொழி பேசும் முகமொன்று
கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்க்கும் முகமொன்று
குன்றுருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகமொன்று
மாறுபடு சூரனை வதைத்த முகமொன்று
வள்ளியை மணம்புரிய வந்த முகமொன்று
ஆறுமுகமான பொருள் நீ அருள வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே’

இந்தக் கதையெல்லாம் நான் கேட்டுப் படித்ததில் நீ மயில் மீது அமர்ந்து விளையாடும் பொழுதும் உனக்கு ஒரு முகம்தான். ஈசனோடு ஞானமொழி பேசும் பொழுதும் கூட ஒரு முகம்தான் இருந்தது.

இப்படி ஒரு இடத்தில் கூட உனக்கு ஆறுமுகம் இல்லையே? ஆறுமுகமான தத்துவத்தை நீதானப்பா எனக்கு விளக்க வேண்டும் என்று கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

எப்போதும் அறிவியல் பூர்வமாக சிந்திக்கும் வள்ளலாரும், வேதாத்திரியும் அருணகிரிநாதருக்கு மட்டுமல்ல, அகில உலகத்திற்கே, ஆறுமுகமான பொருள் விளக்கத்தை, தத்துவத்தை எளிமையாகவும், இனிமையாகவும் தந்துள்ளார்கள்.

16. ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய பார்வை

‘ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப் படும்’ என்பது வள்ளுவம். அத்தகைய ஒழுக்கத்தைப் பற்றி வள்ளலாரும் மகரிஷியும் தத்தமக்கே உரிய பாணியில் மானுடத்திற்கு உபதேசித்துள்ளனர்.

நாம் பெறும் புருஷார்த்தம் நான்கு என்பார் வள்ளலார். அவை

1. ஏமசித்தி,
2. சாகாக் கல்வி,
3. தத்துவ நிக்கிரஞ் செய்தல்,
4. கடவுள் நிலையறிந்து அம்மயமாதல்

இவைகளைப் பெறுவதற்கு ஒழுக்கம் நான்கு வகைப்படும் என்கிறார். அவை

1. இந்திரிய ஒழுக்கம்,
2. கரண ஒழுக்கம்,
3. ஜீவ ஒழுக்கம்,
4. ஆன்ம ஒழுக்கம்.

1. இந்திரிய ஒழுக்கம்

எவ்வகையிலும் சுக்கிலம் வெளிப்படாமை நிறுத்தல்: இடைவிடாது கோசத்தைக் கவசத்தால் மறைத்தல், சஞ்சரிக்குங் காலத்தில் காலில் கவசம் தரித்தல், அழுக்காடை உடுத்தாதிருத்தல்.

2. கரண ஒழுக்கம்

மனதை சிற்சபையின் கண்ணே நிறுத்தல்: அதாவது முதலில் புருவ மத்தியில் நிற்கச் செய்தல், தூர் விஷயத்தைப் பற்றாதிருக்கச் செய்தல், தன்னை மதியாதிருத்தல், தனது தத்துவங்களை அக்கிரமத்திற்குச் செல்லாது கண்டித்தல்.

3. ஜீவ ஒழுக்கம்

ஆண்மக்கள் பெண்மக்கள் முதலிய யாவர்களிடத்திலும் சாதி, சமயம், மதம், ஆசிரமம், சூத்திரம், தோத்திரம், குலம் சாத்திர சம்பந்தம் தேச மார்க்கம் உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்னும் பேதம் நீங்கி எல்லவருந் தம்மவர்களாய்ச் சமத்திற் கொள்ளுதல்.

4. ஆன்ம ஒழுக்கம்

யானை முதல் எறும்பு ஈறாகத் தோன்றிய சரீரங்களிலுள்ள ஜீவான் மாவே திருச்சபையாகவும் அதனுள் பரமாத்மாவே பதியாகவும் கொண்டு யாதும் நீக்கமற எவ்விடத்தும் பேதமற்று எல்லாந் தானாக நின்றல்.

ஒழுக்கத்தைப் பற்றி சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் கூறும் வேதாத்திரி மகரிஷி:

- ★ ஒழுக்கமென்பது பிறருடைய கருத்திற்கும் மதிப்பு கொடுத்து தன் செயலால் தன்னையும் பிறரையும் பாதிக்காதவாறு நடந்து கொள்வதே. ஒழுக்கமென்பது பண்பாடு என்ற வரையறைக்குள் வருவதாகும்.
- ★ எண்ணம், சொல், செயல் ஆகியவற்றால் தனக்கோ பிறருக்கோ துன்பம் விளைவிக்காமல் அளவோடு முறையாக வாழும் செயல்நெறி ஒழுக்கம் எனப்படும்.
- ★ ஏதேனும் ஒரு வகையில் ஒழுக்கத்தில் தவறிய ஒருவர் ஒழுக்கத்தின் உயர்வையும் சிறப்பையும் எடுத்துக் கூறுதல் தகாது என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. ஒழுக்கம் தவறியதால் தான் அடைந்த அனுபவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு அத்தகைய செயலில் மற்றவர்கள் ஈடுபடாமல் தடுக்கும் எச்சரிக்கும் பெரு நோக்கத்தில் அவர்கள் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி பேச உரிமை உடையவர்களே.
- ★ தான் ஒழுக்கத்தில் தவறியோ தவறாமலோ இருந்தபோதிலும் காலத்தின் போக்கும் காரணமும் அறியாமல் ஒரு ஒழுக்கத்தைக் குறை கூறுவது மன்னிக்க முடியாத தவறு ஆகும்.

- ★ உயிர்கட்குத் துன்பமிலா வகையிலாற்றும் உயர்ந்த செயல் ஒழுக்கமாம்.
- ★ ஒழுக்கமெனில் உயிர்க்கு இன்னா செய்யா நோன்பாம்.
- ★ ஒருவர் பிறர்க்கோ தனக்கோ உடனோ பின்னோ வழக்கியும் தீமை செய்யா உணர்வு அஃது.
- ★ ஒழுக்கமே வாழ்வில் என்றும் வெற்றி நல்கும். ஒழுக்கமே இறையுணர்வில் ஒளியுண்டாக்கி உயர்த்தி அறிவில் முழுமை எய்த வைக்கும்.

வள்ளலாரிடத்தும் வேதாத்திரி மகரிஷியிடத்தும் மனிதநேயம் பொலிவுடன் மெருகு ஏறி அதனைக் காட்டிலும் மேலானதான ஆன்மீக நேயமாக ஞானமாக உருவெடுத்துச் சுடர்விட்டு சீவ சோதியாக ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கிறது.

இதன் விளைவாக இவர்கள் நிறுவிய சமரச சன்மார்க்க சங்கமும் உலக சமுதாயசேவா சங்கமும் அகில உலகிலும் பரந்து விரிந்து வளர்ந்தோங்கி அருள் நிறை சமுதாயமாக விளங்குகிறது.

17. மூச்சுக்கும் கணக்கா?

IDனிதன் ஆரோக்கியமாக ஆனந்தத்துடன் ஆன்மீக பாதையில் பயணிக்க பிராணயாமம் என்னும் மூச்சுப் பயிற்சியை நாள்தோறும் செய்யவேண்டும். இப்பயிற்சியைப் பற்றி வள்ளலார் கூறுவது என்ன?

1 நிமிடத்திற்கு		15 மூச்சுகள்
1 மணிக்கு	60 x 15	900 மூச்சுகள்
1 நாளைக்கு	900 x 24	21600 மூச்சுகள்
சிதம்பரம் கோவில் ஓடுகள்		21600
வள்ளலார் வடலூர் கோயில்		
சங்கலியின் கர்ணைகள்		21600

வயது என்பது வருடங்களால் அளக்கப்படுவது அல்ல. மூச்சுக்காற்றால்தான் அது அளக்கப்படுகிறது என்பதை சித்தர்களின் வாழ்வு தெளிவுபடுத்துகிறது.

மூச்சை வெளியே மெதுவாக விட வேண்டும். வெளியே விடுகின்றபோது எவ்வளவு மெதுவாக விடுகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு அதனுடைய நீளத்தின் அளவும் குறையும். அதன் மூலம் தான் நீண்ட ஆயுள் பெற முடியும்.

இவ்வாறு மூச்சை மெதுவாக வெளியே விடுகின்ற பயிற்சி முதல் பயிற்சியாகும். அதுதான் நமது வயதை நிர்ணயிக்கிறது. ஆண்டுகள் அல்ல.

இந்தப் பயிற்சிக்கு அடுத்த நிலை, உள்வாங்கிய மூச்சுக் காற்றைத்துளியும் வெளியே விடாமல், நுரையீரல்களிலிருந்து அதை அப்படியே மேல்நோக்கி செலுத்த சிரசில் உள்ள குதம், குய்யம் ஆகிய துவாரங்கள் வழியாக சிதாகாசத்திற்குச் செலுத்தி அக்காற்றை அங்கேயே சுழல வைக்கின்ற திறனாகும்.

இந்த அக்கினிக் குறைவைச் சுமார் 1600 கலோரி உஷ்ணம் எனக் கணக்கிடுவார்கள். அதனை ஈடுகட்டவே மனிதன் உணவு கொள்கிறான்.

உணவில் நல்லதும் கெட்டதும் முறையற்ற இயற்கைக்குப் புறம்பான அசைவம் முதலிய உணவுகளும் இயற்கைக்குப் புறம்பான பாவிகள் கொடுக்கும் உணவுகளும் அவர்கள் கையாளப்படுவதால் மற்றும் காற்றுப்படுவதால் உண்டாகும் இருளும் ஒரு மனிதனின் ஆன்ம அறிவைக் கெடுத்துவிடும்.

எனவே, பிராணவாயுவின் நட்டமே ஆன்ம அறிவின் நட்டம் என்பது இதனால் புலனாகும். ஆதலால் பிராண வாயுவை நட்ட மடையாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

நாள்தோறும் மூச்சுப்பயிற்சி செய்து உடம்பில் உறைந்திருக்கும் உறுபொருளுக்கு உறுதுணையாக இருப்போமாக.

18. தீருடனா? மனிதனா?

வள்ளலாரின் தீவிர பக்தர் குள்ளஞ்சாவடியில் வசித்து வந்தார். அன்பர் காவல்துறை அதிகாரி. சன்மார்க்க நெறியில் மிகுந்த பற்றுடையவர். அவருடைய அன்பான அழைப்பை ஏற்று வள்ளலார் விருந்துக்கு வந்தார்.

விருந்து முடிந்ததும் அன்பர் வள்ளலாருக்கு புதிய ஆடைகளை அன்பளிப்பாக வழங்கியதும் வள்ளலார் புதிய ஆடைகளை உடனே அணிந்து கொண்டார்.

சற்று களைப்பாறுவதற்காக திண்ணையில் படுத்தார். சற்று நேரத்தில் யாரோ தமது ஆடையை இழுப்பது போன்ற உணர்வு தோன்ற சற்று புரண்டு படுத்தார்.

யாரோ உடுக்கத் துணியில்லாதவர்கள் புதுத் துணியைக் கண்டதும் பறிக்கிறார்கள் போலும் என்று வள்ளலார் எண்ணினார். துணியைப் பறிக்க வந்தவன் எளிதாக எடுக்கும் பொருட்டு, மீண்டும் ஒருமுறை புரண்டு படுத்தார். புதுத்துணி முழுவதும் திருடனின் கைகளுக்கு எளிதாகக் கிடைத்தது. அவன் அதை எடுத்துக் கொண்டு ஓட முயன்றபோது, வீட்டினுள்ளே இருந்த காவல்துறை அதிகாரி பார்த்துவிட்டார்.

'ஓடாதே நில்' என்று கூக்குரலிட்டார். அதிகாரியின் குரலைக் கேட்டதும் திருடன் அச்சத்துடன் அசைவற்று நின்றான். அவன் விழிகள் வள்ளலாரையே பார்த்திருந்தன. அடிப்பாரோ, கட்டி உதைப்பாரோ என்று எண்ணி நடுங்கினான்.

வள்ளலாரோ தமது ஆடையைத்திருடியவனை நெருங்கி, அன்பும் பரிவும்தோன்ற 'ஏனப்பா உடையைப் பறிக்குமளவு அத்தனைவறுமையா?' என்னைக் கேட்டிருந்தால் தந்திருப்பேனே. இனி திருடுவதை விட்டுவிடு. நேர்மையாக உழைத்துப் பிழைப்பு நடத்து. திருடன் என்று பெயர் பெறுவதை விரும்புகிறாயா?' என்று வினவினார்.

இதனைக் கேட்ட திருடன், நெஞ்சம் நெகிழ்ந்தான். இனி இத்தொழிலைச் செய்யமாட்டேன் என்றான். வள்ளலார் புது ஆடையை அவனுக்கே அளித்து அணியுமாறு கூறினார். திருடன் மனிதனானான்.

வேதாத்திரி மகரிஷி அப்போது தி.நகர் வால்மீகி தெருவில் புலவர்.க.தியாகராசனுடன் தங்கியிருந்து தொண்டாற்றி வந்தார். ஒருநாள் இரவு அவர்களது அறைக்கு திருடன் ஒருவன் வந்தான். அவனுக்கு அகப்பட்டது ஒரு கடிகாரம் மட்டுமே. அதனை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

சத்தம் கேட்டு மகரிஷி விழித்துக் கொண்டார். திருடன் சென்ற பால்கனிக்கு வருகிறார்கள். அவன் முகம் தெரியவில்லை. திருடனோ இருட்டில் மகரிஷியை முழுவதுமாகப் பார்க்கிறான்.

திருடனை நோக்கி, 'வாழ்க வளமுடன் வாழ்க வளமுடன்' என்று மகரிஷி வாழ்த்துகிறார்.

சிறிதுநேரம் கழித்து மீண்டும் சன்னல் பக்கம் திருடன் வருகிறான். எடுத்துச் சென்ற கடிகாரத்தை புலவரிடம் கொடுக்கிறான். பத்து ரூபாய் கொடுங்கள் என்று வற்புறுத்தினான். அல்லது ஐந்து ரூபாயாவது கொடுங்கள் என்று கூறுகிறான்.

உரையாடல் கேட்டு மகரிஷி வருகிறார். அறிவுரை கூறி ஒரு ரூபாய் கொடுக்குமாறு புலவரிடம் கூறுகிறார். காசைப் பெற்றுக் கொண்ட திருடன் ஓடி விடுகிறான்.

பலநாள் கழித்து திருடன் மகரிஷியைக் காண வருகிறான். சுவாமிஜியைப் பார்த்து அடியற்ற மரம்போல் சாய்ந்து 'சாமி நானும் என்னைப்போல் பலரும் திருடித்தான் வாழ்கிறோம். எங்களுக்கு திருட்டு நல்லா கிடைக்கணும்னு வாழ்த்துங்கள்' என வேண்டுகிறான். மகான் சிரிக்கிறார்.

'திருடக் கூடாது உழைத்துதான் வாழணும்' என அறிவுரைகூறி, தன ஆகர்ஷண சங்கற்பம் செய்து, இரண்டு ரூபாயை அவனிடம் கொடுக்கிறார்கள். 'ஒரு ரூபாயை செலவு செய்து கொள். ஒரு ரூபாயைக் கொண்டு தொழில் தொடங்கு. வெற்றி கிடைக்கும்' என்று வாழ்த்துகிறார்கள்.

மகான்கள் இருவரும் திருடனை மனிதனாகப் பார்த்தார்கள். சமுதாயக் கேடுகளுக்கு, சமுதாயம்தான் காரணம் என்றுணர்ந்த மகான் களின் செயல்கள், மறக்க முடியாத சம்பவங்களாயின.

19. சாகாக் கல்வி வேண்டும்

உலகில் வாழும் மக்கள் அனைவருக்கும் கல்வி என்பது அவசியமானது. தற்போதைய கல்வி முறை, வியாபார முறையில் அமைந்த தருணத்தில், மகான்களின் கல்வியைப் பற்றிய பார்வைகள் மானுடத்திற்கு அவசியம் தேவைப்படுவதாகும்.

கல்வி அறிவே மனித சமுதாயத்தை வளமாக்க வல்லது. 'எப்போதும் சலிப்பில்லாமல் சுத்தக்கரணமாய் ஆசானுடைய திருவடியை ஞாபகஞ் செய்து கொண்டிருப்பதே சாகாத கல்வி' என்பார் வள்ளலார்.

தமிழ்நாட்டில் முதன்முதலாகத் திருக்குறள் வகுப்பு நடத்திய வள்ளலார், முதியோர் கல்வி மும்மொழிப் பாடசாலை இவற்றையும் முதன்முதலில் நிறுவியவர் ஆவார்.

'ஆன்மாவை நெறிப்படுத்துகின்ற அறிவியல் கல்வி முறைதான் ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும்' என்பது மகரிஷியின் கருத்தாகும்.

'கற்ற தென்றும் சாகாக் கல்வி (திருவருட்பா)

'செயல் விளைவு உணர்கல்வி' என்பது வேதாத்திரியம்.

அறிவியல் கல்வி முறையினால்தான் ஒரு சிறந்த சமுதாயம் உருவாகும் என்பார் மகரிஷி. மக்களை நல்வழிப்படுத்த எல்லா முறைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். என்னிடத்தில் ஒருவன் வசப்படாமல் முரட்டுத்தனமாக எப்படி இருந்தாலும்

1. அவனுக்கு நல்ல வார்த்தை சொல்லுவேன்
2. மிரட்டிச் சொல்வேன்
3. தெண்டனிட்டுச் சொல்லுவேன் அல்லது

4. பொருளைக் கொடுத்து வசப்படுத்துவேன் அல்லது
5. ஆண்டவனை நினைத்துப் பிரார்த்தனை செய்வேன்

இப்படி எந்த விதத்திலாவது நல்ல வழிக்குக் கொண்டு வரச் செய்துவிடுவேன்' என்பார் வள்ளலார்.

'ஒருவரை சமுதாயத்தில் உயர்த்துவது ஓயாத படிப்பு மற்றும் ஓயாத உழைப்பும்தான்' என்பார் மகரிஷி.

‘விவசாயம் துணி நெய்தல் வீடு கட்டல்
 விஞ்ஞான இயந்திர நுட்பம் சமையல் செய்தல்
 தவறாமல் அனைவருக்கும் கட்டாயமாக
 தக்க வயதிருபதுக்குள் கற்க மேலும்
 எவரெவர்க்கு எக்கலையில் திறமை ஆர்வம்
 இயற்கையாய் அமைந்துள்ளதோ அதையும்கண்டு
 நவ உலக வாழ்க்கையினை இனியதாக்க
 நாம் வகுக்கும் கல்வி முறை அமைய வேண்டும்’ (ஞா.க.366)

என்று நமது கல்வித் திட்டம் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்று கூறுகிறார் மகரிஷி. மேலும் மெய்விளக்கக் கல்விதான் சிறந்த கல்வி என்றும் கூறுகிறார்.

வள்ளலாரின் சன்மார்க்கக் கல்வியும், மகரிஷியின் அறக் கல்வியும் நமது கல்வி முறைக்கு வழிகாட்டுதலாக அமையும் எனலாம்.

20. உருவ வழிபாடு வேண்டுமா?

இந்து சமயத்தில் தொன்று தொட்டே உருவவழிபாடும் உண்டு. அருவ வழிபாடும் உண்டு. மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் உருவ வழிபாட்டையே மேற்கொண்டுள்ளனர்.

இசுலாமிய சமயம், சீக்கிய சமயம் ஆகிய இரு சமயங்களைத் தவிர்ந்து மற்ற சமயங்கள் அனைத்திலும் உருவ வழிபாடு உண்டு. பிற்காலத்தில் பிரம்ம சமாஜிகளும் ஆரிய சமாஜிகளும், இந்து சமயத்திலிருந்து கொண்டே உருவ வழிபாட்டைப் புறகணித்தனர். உருவமற்ற கடவுளை உருவத்தில் அமைத்து வழிபடுவது கூடாது என்று வாதம் செய்தனர்.

இந்தியாவில் தோன்றிய பெரிய சீர்திருத்தக்காரர்கள் ராஜாராம் மோகன்ராய் ஒருவர். பிராமண குலத்தில் பிறந்தவர். இந்திய நாடு முன்னேற வேண்டுமாயின் சமயத்திலும், சமூகத்திலும் தக்க சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டாலன்றி இந்து சமயத்தினர் மேன்மையடைய முடியாது என்று திடமாக நம்பியவர்.

சமயத்தில் உருவ வழிபாடு கூடாது என்று அவர் சொன்னார். இந்துப் பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறுவதை ஒழிக்க வேண்டும் என வற்புறுத்தினார். இவற்றுக்கு என ஒரு நிறுவனத்தை அமைத்தார். அதற்கு பிரம்மசமாஜம் என்று பெயர்.

வங்காளத்தில் தோன்றிய இந்த சமாஜம் இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளிலும் பரவிற்று. தமிழ்நாட்டிலும் பிரம்ம சமாஜத்தைப் பின்பற்றுவோர் இருந்தனர். அவர்கள் உருவ வழிபாட்டை எதிர்த்து மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்தனர்.

ஒரு சமயம், திருப்பாதிரிபுலியருக்கு அண்மையில் பெண்ணை யாற்றங்கரையில் இருக்கும் ஒரு சிற்றூரில், திருவிழா ஒன்று நடந்தது. அதற்கு அடிகள் போய் இருந்தார்கள்.

உருவ வழிபாட்டை எதிர்க்கும் பிரம்ம சமாஜத்தைச் சேர்ந்த சம்போடு ஸ்ரீதர சுவாமி நாயக்கர் என்பவரும் அந்த ஊருக்கு அன்பர்கள் சிலருடன் வந்திருந்தார்.

அப்போது அவ்வூர் மக்கள் சிலர் வள்ளலாரை அணுகி 'அய்யா நாயக்கர் உருவ வழிபாடு கூடாது என்று கூறுகிறார். மற்றும் சிலர் உருவ வழிபாடு அவசியம் என்கின்றனர். இவற்றுள் எது சரி, எது தப்பு என்பது எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. இது குறித்து தங்கள் கருத்தை அறிய விரும்புகிறோம்' என்று தெரிவித்தனர்.

அதற்கு வள்ளலார் 'அவரவர் பக்குவ நிலைக்குத் தக்கவாறு உருவ வழிபாடு செய்யலாம். அருவ வழிபாடும் செய்யலாம்' என்று பதில் சொன்னார்கள்.

வள்ளலார் முதலில் உருவ வழிபாட்டைக் கூறினார். பிற்காலத்தில் உபதேசித்த ஜோதி வழிபாட்டை வலியுறுத்தினார். பக்குவப்பட பக்குவப்பட அவர் ஆன்மீகத்தில் உயர்ந்து வந்ததை இது காட்டுகிறது.

பௌராயிகர்கள் ஒன்றுமறியாத பாமர மக்களுக்குக் காட்டும் 'சுப்பிரமணியருக்கும் தத்துவச் சித்தரான இராமலிங்க சுவாமிகள் கண்டு நமக்குக் காட்டுகின்ற சுப்பிரமணியருக்கும் வேற்றுமை உண்டு.

கல்லாலும் செம்பாலும் செய்யப்பட்ட உருவங்களை மக்கள் வழிபடுவது பற்றி வள்ளலார்கருத்தென்ன? இதை அவரே பகருகிறார்.

'பிரம்மத்தை அறியத் தொடங்கினோர் அறிதல்வேண்டும். விக்கிரக ஆராதனை செய்யத் தொடங்கினோர் செய்தல் வேண்டும். இவ்விரு வகையும் அதற்குரிய பக்குவர்களுக்கு அடுத்த வகைகள் என்று அறிய வேண்டும்.

விக்கிரகம் என்பது விசேட இடமென்று பொருள்படும். ஆன்மா இருப்பதற்குக் கிரகம் மனிதர் முதலிய ஜீவ தேகங்கள். பிரம்மப் பிரகாசம் இருந்து வெளிப்படுவதற்கு விக்கிரகம் தேவ தேகங்கள். அத்தேவ தேகங்களாகிய விக்கிரகங்களில் விதிப்படி பக்தியோடு உபாசிக்கில் பிரம்மப் பிரகாசம் எளிதில் வெளிப்பட்டு அனுக்கிரகிக்கும்.'

'அனாதி தொட்டு இன்றுவரை சென்ற நாட்களில் அருணகிரியார், குமரகுருபரர், நக்கீரர் முதலிய மகான்கள், தொண்டு செய்து உத்தம ஞானிகளாய் நித்திய முத்தர்களாய் விளங்குகின்றார்கள். ஆதலால் நாம்யாவரும் அவ்வுண்மைக்கடவுளைவேதாசமவிதிப்படி உண்மையாய் பக்தி செய்து அவர் அருளைப் பெற வேண்டும். - திருவருட்பா பெருநூல்

இது வள்ளலாரின் வாக்கு. விக்கிரக வழிபாடு பற்றிய உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டு உள்ளத்தாய்மையோடு வழிபட வேண்டும் என்பது வள்ளலார் கருத்து.

எதனை எதற்காக வழிபடுகிறோம் என்பதில், தெளிவின்றியே பரம்பரை வழக்கம் என்பதற்காக விக்கிரகத்தை வழிபட்டால் அது கல் வழிபாடேயன்றி கடவுள் வழிபாடன்று. இதனையே 'கண்முடி வழக்கம்' என்று கூறி 'அது மண்முடிப் போக வேண்டும்' என்று பாடினார் வள்ளலார்.

வேதாத்திரி மகரிஷி, உருவவழிபாடு பற்றிக் கொண்டிருக்கும் கொள்கைகள், இன்றைய வழிபாடு தொடர்பான சிக்கல்களைப் போக்கி அறிவுப்பூர்வமான வழிபாட்டிற்கு வழிவகுப்பதை அறிய முடிகிறது.

இச்சையைத் தொழிலாக உடைய ஆன்மாவை அதன் போக்கி லிருந்து திருப்பிவிட வேண்டும். அதற்கு உள்பயிற்சி அவசியம். இப்பயிற்சி அனுபவத்தால் வருகிறது.

அதனை

1. ஓர்மை நிலை.
2. அடக்க நிலை
3. ஒடுக்க நிலை

என்னும் மூன்று பிரிவுகளில் அடக்குகிறார் மகரிஷி.

அறிவு செம்மையாகி அடங்கி லயமாகும் பயற்சியே ஆலயம் ஆகும். ஆ- லயம் (ஆலயம்) என்பதில் மனதை ஒருமுகப்படுத்தும் பணி நடைபெறுகிறது. இப்பணிக்கு அடிப்படை ஆலயங்களில் உள்ள விக்கிரகங்கள் ஆகும்.

இவற்றை உருவப் படிமங்கள் என்பது பொருந்தும். இந்த உருவங்களை வழிபடுவது எனும் நிலை அதன் மூலம் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தும் மனநிலை இன்று பரவலாக வளர்ந்துள்ளது.

இந்த உருவ வழிபாட்டு வளர்ச்சியே சடங்குகளுக்கு அடிப் படையாகத் திகழ்கின்றது.

விக்கிரக வழிபாடு எவ்வாறு வந்தது என்பது பற்றிய அவரது விளக்கம் அறிவார்ந்த நிலையில் அமைந்திருக்கிறது.

மனிதன் அவனைவிட மனத்தை ஒழுங்குப்படுத்துவது அல்லது உயர்த்திக் கொள்வதற்காகவோ கடவுளை சிருஷ்டிக்க ஆரம்பித்தான்.

இவனுடைய எண்ணம் குணங்கள், இவை எல்லாவற்றையும் கடவுளுக்கு ஏற்றி வைத்தான். இவனது தேவைகளைக் கடவுள் தேவையாகக் கருதினான்.

அதனால் உருவங்களைப் படைத்து அதில் அணிகலன்களை அணிவித்துச் சடங்குகளைப் படைத்தது, அதில் அணிகலன்களை அணிவித்துச் சடங்குகளை இணைத்து வழிபடத் தொடங்கினான் என்று அறிவுப்பூர்வமான விளக்கத்தைத் தருகிறார் மகரிஷி.

‘உடல்நலம் அறிவோடு செல்வம் கீர்த்தி
ஒழுக்கம் வீரம் அழகு காதல் ஞானம்
கடமை உணர்வினைப் பெற்று இனிது வாழ
கற்பனையால் கருத்துயர்த்த நினைத்த முன்னோர்
உடல்நலம் முதலான ஆற்றலெல்லாம்
ஒன்றிணைத்து உருவமைத்து நம்புதற்கு
கடவுள் கதைகள் பலவும் கற்பித்தார்கள்.
கருத்துயர்ந் தோர்க்கு இச்சடங்கு தேவையில்லை’

என்று கூறுகிறார். உருவ வழிபாட்டின் மூலம் இறைவனை வழிபடுவதை விட அகத்தவத்தினால் இறைவனை வழிபடுவதே சாலச் சிறந்தது எனக் கண்டுபிடித்துக் கூறுகிறார்.

‘இறைநிலையே அறிவாக இருக்கும்போது
இவ்வறிவை சிலை வடிவத் தெல்லை கட்டி
குறை போக்கப் பொருள் புகழ் செல்வாக்கு வேண்டி
கும்பிட்டுப் பலன் கண்ட வரையில் போதும்
நிறை நிலைக்கு அறிவு பிரிந்துண்மை காண
நேர்வழியாம் அகத்தவத்தைக் குருவால் பெற்று
முறையாகப் பயின்றுன்னில் இறையைத் தேட
முனைந்திடுவீர் காலம் வீணாக்க வேண்டாம்”

என்று அறைகூவல் விடுத்து உருவ வழிபாட்டை விடுத்து அகத்தவ நிலைக்கு மக்களை அழைக்கிறார் மகரிஷி.

21. உடலோம்பலுக்கு நான்கும் ஐந்தும்

நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மைப் பற்றி, நமது வாழ்க்கையைப் பற்றி, அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

சுவரை வைத்துத்தானே சித்திரம் பழக வேண்டும். உடல் நலம் தானே முதல் நலம். இந்த உடம்பால்தானே இறைநிலையை அடைய முடியும்.

'ஆகாரம், மைதுமன், நித்திரை, பயம் ஆகிய இந்நான்கிலும் அதிகக் கவனத்துடன் இருக்கவேண்டும். முக்தி அடைவதற்கு இம்மானிட தேகமே தக்கதாயிருப்பதால் எவ்விதத்திலாயினும் தேகம் நீடித்திருக்கும்படி பாதுகாத்தல் வேண்டும்' என்கிறார் வள்ளலார்.

'உணவு, உறக்கம், உழைப்பு, உடலுறவு, எண்ணம் என்று ஐந்திலும் அளவும் முறையும் காக்கவேண்டும்' என்கிறார் மகரிஷி. கற்றார் கல்லார் என்று அனைத்து மக்களும் எளிதில் புரிந்து கொண்டு கடைப்பிடிப்பதற்கு காலை எழுந்தது முதல் இரவு உறங்கும் வரை ஆற்றும் கடமைகளை (நித்ய கருமவிதிகளை) திருவருட்பா உரை நடைப்பகுதியில் பாங்குறச் செப்பியுள்ளார் வள்ளலார்.

காலை எழுந்தவுடன் உடற்பயிற்சி, தவம், தற்சோதனை செய்து, காப்பு, சங்கற்பம், வாழ்த்து முடித்து கடமையை ஆற்று மாறு மகரிஷி வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தேக நஷ்டத்திற்கு நான்கு காரணங்களை வள்ளலார் கூறுகின்றார். ஆகாரம், மைதுமன், நித்திரை, பயம்.

இந்த நான்கிலும் முக்கியமானவை ஆகாரம், மைதுமன். ஆதலால் இவ்விரண்டிலும் அதனினும் அதிக ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்.

இந்த இரண்டிலும் முக்கியமானது மைதுனம் ஆதலால் இந்த விஷயத்தில் எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் அதிக ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்.

அவ்வாறு இராவிடில் தேகம் அதி சீக்கிரத்தில் போய்விடும். பின்பு முத்தி அடைவது கூடாது. முத்தியடைவதற்கு இம்மானிட தேகமே தக்கதாயும் வேறு தேகத்தாலதை அடைவது அரிதாயும் இருப்பது. ஆதலால் எவ்விதத்தாலாயினும் தேகம் நீடித்திருக்கும்படி பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

ஜீவன் என்கிற சீவத்துக்குச் சக்கிலம் - திரி, இரத்தம் - எண்ணெய். ஆகையால் சக்கிலமாகிய திரியை விசேஷம் தூண்டிச் செலவு செய்து விட்டால் ஆயுசு நஷ்டமாகிவிடும்.

ஆனால் சிட்டததை மாத்திரம் எடுத்துவிட வேண்டியது. அதாவது 16 தினத்திற்கு ஒரு தரம் தேக சம்மதஞ் செய்து ஆபாசப்பட்ட சக்கிலத்தை வெளிப்படுத்திவிட வேண்டும்.

ஆசானுடைய அல்லது ஆண்டவருடைய திருவடியில் சதா ரூபகமுடையவனுக்குக் கோசத் தடிப்புண்டாகாது. ஆகையின் தேகசம்பந்தம் ஏக தேசத்திற் செய்யலாமென்றது, மந்தரத்தை உடைய வனுக்கே அன்றி அதி தீவிர பக்குவிக்கல்ல.

வேதாத்திரி மகரிஷியும், உடலோம்பலுக்கு உணவு, உறக்கம், உழைப்பு, உடலுறவு, எண்ணம் ஆகிய ஐந்திலும் அளவு முறை இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்.

1. உணவு

உடலை இயக்குவதற்குத் தேவையான சக்தி உணவிலிருந்து கிடைக்கின்றது. நம்முடைய உடல் தேவையின் அளவறிந்து சத்தான உணவை அளவோடும் முறையோடும் உண்ண வேண்டும்.

2. உழைப்பு

உழைப்பின்மை சோம்பலை வளர்க்கும். உடற்கருவிகளின் செயல் திறனைக் குறைத்து இரத்த ஓட்டத்தை மந்தப்படுத்தும். இதனால் பலநோய்கள் வரலாம். ஆனால் அளவுக்கு மீறிய உழைப்பு உடற் சக்தியை விரயமாக்கும். எனவே உழைப்பில் அளவு முறை வேண்டும்.

3. உறக்கம்

உடலுக்கு ஓய்வைத் தருவதுதான் உறக்கம். இயற்கை நமக்கு உறக்கத்தைக் கொடுத்து, அந்த நேரத்தில் உடல் களைப்பை நீக்கி,

உடலைப் பழுதுபார்த்து உடல் ஆற்றலை புதுப்பிக்கின்றது. எனவே, உறக்கம் உடலுக்கு அவசியம் தேவை. ஆனாலும் அதிக உறக்கத்தால் உடல் இயக்கங்கள் குறைந்து, கழிவுப் பொருள்கள் முறையாக அகற்றப்படாததால் நரம்பு மண்டலமும், அறிவுத் திறனும் பாதிக்கப்படும். எனவே உறக்கத்திலும் அளவுமுறை காக்கப்பட வேண்டும்.

4. எண்ணம்

மனதை வளப்படுத்துவதிலும், உடலில் இராசயன மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதிலும், எண்ணம் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. நல்ல எண்ணம் உடலுக்கும், மனதுக்கும் அமைதியைக் கொடுக்கின்றது. தீய எண்ணம், உடலையும் மனதையும் கெடுக்கின்றது. ஆகவே தீய எண்ணங்களைத் தவிர்த்து நல்ல எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்வது என்பதுதான் எண்ணத்தில் அளவுமுறை ஆகும்.

உடலுறவு: உடலுறவு விசயத்திலும் அலட்சியப்படுத்தாமலும் அளவுமுறை மீறாமலும் நடந்து கொள்ளுதல் நலம்.

5. புலனின்பம்

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐம்பொறிகளும் அனுபவிக்கக்கூடிய இன்பத்திற்கு அளவு முறை வேண்டும். எந்தப் பொறியை அதிகமாகப் பயன்படுத்தி இன்பத்தை அனுபவிக்கிறோமோ அதன் விளைவாக அந்தப் பொறி பழுதடைந்து அதன் மூலமாகவே நாம் துன்பத்தை அனுபவிக்க நேரிடும். ஆகவே புலனின்பத்தை விளைவறிந்து அளவோடும் முறையோடும் அனுபவிக்க வேண்டும்.

22. பன்முக ஞானம் கொண்ட பண்பாளர்கள்

வள்ளலாரும், வேதாத்திரி மகரிஷியும் நூலாசிரியர்களாகவும், உரையாசிரியர்களாகவும், ஞானாசிரியர்களாகவும் அதனோடு பதிப்பாசிரியராகவும் பத்திரிக்காசிரியராகவும் விளங்கினார்கள்.

இவ்வாறு பல்வகை ஆசிரியர்களாய் விளங்கியதோடன்றி வியாக்கியான கர்த்தராய் சித்தமருத்துவராய், சீர்திருத்தவாதிகளாய், அருட்கவிஞர்களாய் இவை அனைத்துக்கும் மேலாக அருட்பெரும் ஜோதியராய், அருட்பேராற்றலாக விளங்குகிறார்கள்.

நூலாசிரியர்கள்

மனுமுறை கண்ட வாசகம், ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்ற நூல்களை வள்ளலார் படைத்தார். மகரிஷியோ மனவளக்கலை மூன்று பாகம், செயல்விளைவுத் தத்துவம், பிரம்மஞானம் போன்ற 75 நூல்களின் ஆசிரியராவார்.

உரையாசிரியர்கள்

ஒழிவிலொடுக்கம் பாயிர விருத்தி உரை தொண்டை மண்டல சதகத்தின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் உரை முதலியவற்றைச் செய்மையான் வள்ளலார் உரையாசிரியராகிறார்.

மகரிஷியே, தனது உலக சமாதானப் பாடல்களுக்கு உரையாசிரியராகவும், ஐம்பது திருக்குறளுக்கு உரையாசிரியராகவும் விளங்குகிறார்.

பதிப்பாசிரியர்கள்

ஒழிவிலொடுக்கம், பாயிரவிருத்தி, தொண்டை மண்டல சதகம், சின்மயதீபிகை ஆகிய நூல்களை வள்ளலார் பதிப்பித்தார்.

மகரிஷியோ தனது அனைத்துப் படைப்புகளையும், ஈரோடு பதிப்பகத்திலேயே பதிப்பித்தார்கள்.

பத்திரிக்கை ஆசிரியர்கள்

சன்மார்க்க விவேகவிருத்தி என்னும் பத்திரிக்கையைத் தொடங்கியவர் வள்ளலார். மகரிஷியோ 'அன்பொளி' மாதப் பத்திரிகையைத் தொடங்கினார்.

போதகாசிரியர்கள்

தொழுஷூர் வேலாயுத முதலியார், இறுக்கம் இரத்தின முதலியார், நரசிங்கபுரம் வீராசாமி முதலியார், கிரியாயோக சாதகராகிய பண்டார ஆறுமுகம், பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை, காயாறு ஞானசுந்தர ஐயர் ஆகிய பலருக்குப் பாடஞ் சொன்னமையான் பேராசிரியரானார் வள்ளலார்.

மகரிஷியோ ஆண்டு முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான அன்பர்களுக்கு அகத்தாய்வுப்பயிற்சி, பிரம்மஞானப் பயிற்சி, காயகல்ப பயிற்சி, உடற்பயிற்சி, அருள்நிதியர் பயிற்சி போன்றவற்றை தானே நடத்தியவர். பின்பு தகுந்த ஆசிரியர்களைக் கொண்டு நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

ஞானாசிரியர்கள்

திருவண் ஞானத்தை அனைவர்க்கும் வாரி வழங்கி வருவதால் ஞானாசிரியர். பிரம்ம ஞானம் மூலம் ஞானத்தை வழங்கி வருபவர் மகரிஷி.

சித்தமருத்துவர்கள்

தாமே பல மருந்துகளைச் செய்து பிணையாளர் பலருக்குக் கொடுத்து நோய் தீர்த்ததோடன்றிச் சிலருக்குக் கழிவாயிலாக மருந்து எழுதியது, மருந்துச் சரக்குகளின் குண அட்டவணை எழுதியது ஆகியவற்றால் சித்த மருத்துவராக திகழ்ந்தார் வள்ளலார்.

மகரிஷியோ சித்த மருத்துவராக மட்டுமின்றி ஆயுர்வேத மருத்துவராகவும் விளங்கினார்கள். மானுடத்திற்கு பல சித்த மருந்துகளை சேகரித்து வழங்கியவர்.

சீர்திருத்தவாதிகள்

இன்று துறைகள் தோறும் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தத்திற்கு முன்னோடி வள்ளலார் ஆவார். இதுவரை உலகில் தோன்றிய சீர்திருத்தவாதிகளுள் ஒப்பும் உணர்வும் பெற்றவர்கள் வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஆவார்கள்.

இவர்கள் கூறிய சீர்திருத்தங்கள் இதுவரை யாராலும் கூறப் பெறாதவை. இவர்கள் சீர்திருத்தவாதிகளுக்கெல்லாம் தலைச்சிறந்த சீர்திருத்தவாதிகள்.

அருட்கவிஞர்கள்

திருவருட்பாவும், ஞானக் களஞ்சியமும், படைத்த இருவரும் அருட்கவிஞர்கள் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? உலகம் உள்ளவரை அருட்பாவும், ஞானக்களஞ்சியமும் மானுடத்தை வழி நடத்திக் கொண்டே இருக்கும்.

மந்திர உபதேசம் செய்பவர்கள்

வள்ளலார் அருட்பெருஞ்சோதி மந்திரத்தையும், மகரிஷி வாழ்க வையகம், வாழ்க வளமுடன் மந்திரத்தையும் வழங்கிய மகான்கள்.

அருள்ஞானி

வள்ளலார் அருள்ஞானி என்பதற்கு பற்பல பகர்தல் வேண்டுமா? திருஅருட் பிரகாச வள்ளலார் என்று அவர் பெற்ற பேரொன்று போதாதோ?

மகரிஷியும் 'பாமரமக்களின் தத்துவஞானி' என்றழைக்கப் படுவதை விட அவர் பெற்ற பேரொன்றும் போதாதோ?

பலவற்றில் முதன்மையும் தனிச்சிறப்பும்

மேல் கூறியவாறு நூலாசிரியர்களாக, உரையாசிரியர்களாக, பதிப்பாசிரியர்களாக, பத்திரிக்கை ஆசிரியர்களாக, போதகாசிரியர்களாக, ஞானாசிரியர்களாக, சித்த மருத்துவர்களாக, சீர்திருத்தவாதிகளாக, அருட்கவிஞர்களாக, அருள்ஞானியர்களாக, பன்முகஞானத்தோடு விளங்கிய வள்ளலாரும் வேதாத்திரியும் பலவற்றில் முதல் வரையும் தனிச்சிறப்புடையவர்களாகவும் திகழ்கிறார்கள்.

23. வேண்டல் வளம்

வள்ளலாரின் 'ஒருமையுடன்' என்று தொடங்கும் தெய்வமணி மாலைப் பாடல் உருவான பின்னணியைப் பற்றிய நிகழ்வு சுவாரசியமானதாகும். ஒருநாள், வள்ளலார் ஒரு பள்ளியில் பிள்ளைகள் பாடல் ஒன்றினை ஒதுவதைக் கேட்டார்கள்.

தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர், ஒரு பாடலைப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்து, பின் அப்பாடல் நன்கு மனம் ஆகும் பொருட்டு, அப்பிள்ளைகளை 'முறைவைத்து'ப் பாடும்படி சொல்லிவிடுகின்றார். அதைத்தான் நம் வள்ளலார் செவியுற்றார். அந்தப் பாடல்

'ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்கவேண்டாம்

ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்'

என்று அமைந்த நீதிநூல் பாடல் (உலகநீதி). இதை மனம் கொண்ட வள்ளலார் பிள்ளைகளை வேண்டாம் வேண்டாம்' என்று எதிர்மறையாக உள்ள பாடலைச் சொல்லச் சொல்கிறார்களே! இதனை விட 'வேண்டும் வேண்டும்' என்று அமைவதான உடன் பாட்டுப் பாடல் இருக்கலாமே என்று எண்ணினார்களாம். உடனே அக்காலத்தில் 'ஒருமையுடன் நினை திருமலரடி' என்ற திருவருட்பாவை வாய்மலர்ந்தார்களாம்.

'ஒருமையுடன்' பாடலில் வள்ளலார் முருகக் கடவுளிடம் 'வேண்டும்வேண்டும்' என்று வேண்டுவதே ஓர் அழகு. இப்பாடலில் பதினொரு வேண்டுகள்களே வேண்டுகிறார் வள்ளலார்.

மனிதன் எதை நினைக்கிறானோ அதுபோல் ஆகிவிடுவான் என்பது உளநூல் கூற்று. நினைப்பே நடப்பு. எண்ணியபடியே நடக்கும். எனவே பாசிட்டிவ் அப்ரோச்சில் 'வேண்டும் வேண்டும்' என்று கேட்கும்போது, நமக்கு பாசிட்டிவ்வான வாழ்க்கையே அமையும். இதைத்தான் இவ்விரு வள்ளல்களும் வேண்டும் வேண்டும் என்று பல பாடல்கள் பாடி வைத்தனர்.

- “அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட்டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட் கெல்லாம்நான் அன்புசெயல் வேண்டும்”
- “தப்பேது நான் செயினும் நீ பொறுத்தல் வேண்டும்
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும் வேண்டுவனே”
- “அருளாநான் வேண்டுதல் கேட்டருள் புரிதல் வேண்டும்
அணுத்துணையும் சினங்காமம் அடையாமை வேண்டும்”
- “ஒருமையுடன் நினைது திருமலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்”
- “உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசுவார்
உறவு கலவாமை வேண்டும்”
- “பெருமை தரும் நினைது புகழ் பேச வேண்டும்”
- “பொய்மை பேசாதிருக்கவேண்டும்”
- “பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும்”
- “மதமான பேய் பிடியாதிருக்க வேண்டும்”

இதே போன்று மகரிஷியும் வேண்டும் வேண்டும் என்று பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

‘மனம் வளம் பெற அகத்தவம் அகத்தாய்வு குண நலப் பெயரில் சிறக்க வேண்டும்.

அறிவு வளம் பெற நம்பிக்கை அறிவில் சான்றோர் அறன் நெறிப்படி வாழ்தல் வேண்டும்.

அன்பும் கருணையும் கொண்ட வாழ்க்கை முழுமைப்பேறு நிலையாக வேண்டும்’

‘கட்சி முறையற்ற பொறுப்பாட்சி வேண்டும் (ஞா.க.142)

‘ஞாலமிசை நடந்து வரும் கட்சி அரசாட்சி மாற வேண்டும்’
(ஞா.க.142)

‘கடன் வறுமை கல்வியின்மை என்ற மூன்று
களங்கங்கள் உலகினிலே மறைய வேண்டும்
உடன்பிறந்தார் போல் உள்ளம் ஒன்றி மக்கள்
உயர்நிலையில் வாழவைக்கும் ஆட்சி வேண்டும்
(ஞா.க.137)

‘உலகினிலே இனிவேண்டாம் ஒவ்வோர் பெண்ணுக்கும்
உண்டுடுத்து கடமை செய்யும் உரிமை வேண்டும்’

நாம் எதை நினைக்கிறோமோ அது நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதைத்தான் ‘கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்’ என்றார்கள். கேட்பதைக் கேட்கும்போது பாசிட்டிவாக கேட்கும்போது நமக்கு எளிதாகக் கிடைத்து விடுகிறது. அதனால்தான் மகான்கள் இருவரும் வேண்டும் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள்.

இவ்வாறு கேட்பதை வேண்டல் வளம் என்பார்கள். வேண்டல் வளம் பற்றிய விளக்கத்தை வேதாத்திரி மகரிஷி விளக்கமாகச் சொல்கிறார்.

‘நாம் ஒவ்வொருவருடைய தேவையையும் விருப்பத்தையும் உணர்ந்து, எந்த இடத்தில் குறை இருக்கிறது. எந்த இடத்தில் நிறை இருக்கிறது என்பதையும் தெரிந்து கொண்டு உதவி செய்வது, வாழ்வதுதான் அன்பும் கருணையும்.

இதைத் தமிழில் ‘வேண்டல் வளம்’ என்று சொல்வார்கள். வளம் என்றால் நம்மிடத்தில் இயற்கையாக உள்ள இருப்பு என்பதாகும்.

வேண்டல் என்றால் அவ்வப்பொழுது ஏற்படக் கூடிய தேவை என்பதாகும்.

இதே போன்று பிறரின் வேண்டல் வளம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த வளத்தைப் பயன்படுத்தவும், வேண்டலைப் பூர்த்தி செய்யவும் உதவ வேண்டும் என்பதுதான் வேண்டல் வளம் தெரிந்து விளைவறிந்து வாழ்தல் என்பதாகும்.

இப்பொழுது அந்த வார்த்தை, வழக்கில் வண்டவாளம் என்றாகி விட்டது. நம்மைச் சுற்றி உள்ளவர்களுக்கும் நம்மோடு இணைந்து உள்ளவர்களுக்கும் வேண்டல்வளம் தெரிந்துவிட்டால் நான் எந்த அளவில் என்னுடைய வேண்டல் வளம் இந்த இரண்டையும் வைத்துக் கொண்டு அவர்களின் மூலமாக என்ன பெற முடியும், அவர்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும் என்பதை அறிந்தால் உயிர்களிடத்து அன்பும் கருணையுமாக இருக்கக் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

24. ஞானப் பாதையில் சறுக்கல்கள்

வள்ளலார் உலகிற்கு சாகாக் கலையைத் தந்து சமரச நெறியை வழங்கியவர். வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடியவர். அன்னாரின் வாழ்வை நோக்கினால் இறைவனைப் பற்றுவதே ஒரு பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்.

எண்ணியது முடிய நல்லதே எண்ண தன் நெஞ்சத்தை இறைவனுக்குக் கோயிலாக்கியவர். அப்படிப்பட்ட வள்ளலார் இறைவனை அடைய என்னென்ன துன்பங்களை அடைந்தார்? எவ்வாறு இறைநிலையை அடைந்தார்.

'நான் வேறு அது வேறல்ல; அதுவே நான், நானே அது என்று உறுதியோடு இறைவனைத் தேடி அலைந்தவர் வள்ளலார். இறைவனைத் தன்னால் காண முடியுமா என்ற ஐயம் அவருக்கு எழுந்தது.

'சுடுத்தவத்தும் காண்பதரிதாம் கடவுள்'

இவ்வாறு ஐயம் எழுந்ததும் தன்னைப் பற்றி தன் மனதைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறார். இறைவனை நான் எப்படிப்பட்டவன் தெரியுமா? குலத்திடைக் கொடியேன், குணங்களில் கொடியேன், மலத்தினும் சிறு புழுவினும் கடையேன், கெடும் மதியன் நாயினும் கடையேன்

**'மருந்தறியேன் மினையறியேன் மந்திரமொன் றறியேன்
மதியறியேன் விதியறியேன் வாழ்க்கை நிலையறியேன்
..... வெம்பாம்பின்**

வாய்படுமோர் தேரைப் போல வாடுகின்றேன்'

'தவம் புரியேன் தவம் புரிந்தார்

தமைப்போல நடித்துத் தருக்கு கின்றேன்'

பா.70

என்று தன்னிலையை கண்ணீரோடு எடுத்துரைக்கிறார்.

இறைநிலையே! குருவே என் நிலையை என் புலம்பலை நான் உன்பால் வைத்த அன்பை எப்படிக் கூறுவேன்? கூறும் வார்த்தை அறியேன். எழுதும் எழுத்தும் அறியேன்? என் செய்குவேன், என் செய்குவேன்! என்று வள்ளலார் உருகுகிறார். மேலும் ஒரு படி உணர்ந்து 'அடியேன் பட்டப்பாட்டை நினைவில் கல்லும் கரையுமே' (பக்154)

வள்ளலாரின் பல போராட்டங்களுக்குப் பிறகு இறையருள் அவரின் மனத்தை நெருங்குகிறது. இறையின் திருவருளை பற்றிக் கொள்ள மனம் பரவசப்படுகிறது. மீண்டும் பல சில இடர்பாடுகள், இறுதியில் வெற்றியும் கிட்டுகிறது.

**'கடல் கடந்தேன் கரையை அடைந்தேன்
கண்டு கொண்டேன் கோயில்**

இவ்வாறு வள்ளலார்,

**'நினைந்து நினைந்து உணர்ந்து உணர்ந்து
நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அன்பே
நிறைந்துநிறைந்து ஊற்றெழும் கண்ணீர்தனால்
நனைந்து நனைந்து'** என்று பாடுகிறார்.

முன்னவர் இறைவனை அடைய பல சறுக்கல்களைக் கடந்தார். பின்னவரோ இறைநிலை அடைய வாழ்க்கைப் பாதைகளில் பல சறுக்கல்களைக் கடந்து இறைநிலை உணர்வு பெற்றார்.

வியாபாரத்தில் ஏற்பட்ட நட்டத்தினால் உயர்ந்த நிலையில் இருந்து வேதாத்திரி மகரிஷி அடிமட்டத்துக்கு வந்தார். குடிசையில் வாழ்ந்தார். அப்போது ஒரு கவி எழுதினார்.

**'வந்ததுதான் போகுமேயல்லாது
வருமுன்னே இருந்த ஒன்று போவதுண்டோ?
இந்த உண்மை எண்ணி எண்ணி உணர்ந்து கொண்டால்
எவருக்கும் எப்போதும் நட்டமேது?**

உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த மனநிலை வரும்.

ஒருநாள், கடுமையான புயல் காற்றும், மழையுமாக இயற்கை சிறுகிறது. அச்சீற்றத்தைத் தாங்க முடியாமல் இவருடைய ஏழைக் குடிசையோ தாண்டவமாடுகிறது. சில நிமிடங்களில் குடிசை தன் பூமியின் உறவில் துறவுபூண்டு வேருடன் பெயர்ந்து விழுகிறது. அடுத்த நிமிடம் எங்கு தங்குவது? எழுதுகிறார் கவி.

‘இயற்கையென்ற போராட்டக்காரனுக்கு என்றும்
எல்லாம் சீவன்களுமே எடுத்தாடும் காய்கள்
பெயர்த்து இடம் மாற்றி வைப்பான்
பிய்தெறிவான், அருள்வான்.
பிழையென்று தீர்ப்பளிக்கப் பிறந்தோர் யார் பேருலகில்’

கூடுவாஞ்சேரியில் 1911ல் எழுச்சி பெற்று 2006 வரை ஆன்மீக வரலாறு முழுவதையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு வாழ்ந்த மகரிஷி. தனது ஞானப்பாதையில் ஏற்பட்ட தடைக்கற்களை எல்லாம் படிக்கற்களாக மாற்றினார்.

இறையனுபவம் பெறுவதற்கு முற்றும் சரணாகதி அடைந்த மகரிஷி, நடந்தார், சைக்கிளில், இரயிலில், பேருந்தில் ஏன் விமானத்திலும் பயணித்தார். இரவு பகல் பாராது உழைத்தார். உய்யும் வகைதேடி அலைந்த மானுடத்திற்குத் தோணியாக வந்தார்.

ஞானிகள் அனைவருமே அவர்களுடைய ஞானப்பாதையில் ஏற்பட்ட சறுக்கல்களைக்கடந்து வந்தவர்கள் தானே? அந்தப்பாதையில் பயணித்த வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மட்டும் விதிவிலக்கா என்ன?

25. அற்புதங்கள் கண்ட அருளாளர்கள்

IDகாண்களில் அனைவருமே அற்புதங்களைக் கண்டு ஆனந்த மடைந்தவர்கள். அற்புதமே அதிசயப்படுமளவுக்கு ஆச்சரியங்களைக் கண்டவர்கள் வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஆவார்கள்.

வள்ளலார்

- ★ ஐந்து திங்கள் பருவத்திலேயே சிதம்பர ரகசியத்தை வெட்ட வெளியாகக் காட்டப் பெற்றது.
- ★ பிள்ளைப் பருவத்தே திண்ணையிலிருந்து விழாமல் காக்கப் பெற்றது.
- ★ வடிவுடையம்மை அண்ணியார் வடிவில் தோன்றி உணவளித்தது.
- ★ தண்ணீர் விளக்கெரித்தது.
- ★ கனவிலும் நனவிலும் பல சமயங்களில் பல இடங்களில் இறைவன் தோன்றி அருள் செய்தது.

குழந்தை சிரித்தது

சிதம்பரம் நடராஜரைத் தரிசிக்க வேண்டுமே என்று சின்னம் மாள் கணவரிடம் தனது உள்ளக்கிடக்கையை வெளியிட்டாள்.

உருவாக நடராஜராகவும், அருவாக சிதம்பர ரகசியமாகவும் வழிபடுகின்ற தனிச் சிறப்பு பெற்ற தலம் சிதம்பரம்.

குழந்தை இராமலிங்கத்திற்கு ஐந்து மாதம் நிறைந்திருந்தது. ராமையா பிள்ளை மனைவி குழந்தைகளுடன் தில்லையம்பதிக்கு தமது சொந்த ஊரான மருதூரிலிருந்து கிளம்பினார்.

அந்த நடனமிடும் நடராஜப் பெருமானை தரிசித்து ராமையா பிள்ளையின் குடும்பத்தார் பக்தியில் திளைத்தார்கள். பின்பு எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இறைத்தத்துவத்தை விளக்கும் 'சிதம்பர ரகசியத்தை, தரிசிக்கச் சென்றார்கள்.

அப்பைய தீட்சிதர் என்பர் அம்பலத்தில் ஆடும் ஆனந்தக் கூடத்திற்கு திரைகளை விலக்கி கற்பூர ஆரத்தி காட்டினார்.

ஒளியின் முன்பாக ஆகாயத்தலம் என்று சிறப்பிக்கப்படும் வெட்டவெளியில் அருவமாக இறையருளை உணர்ந்தது போல, சின்னம்மாளின் இடையிலே அமர்ந்திருந்த குழந்தை இராமலிங்கம் வாய்விட்டுச் சிரித்தது.

ஆனந்தத்தின் வெளிப்பாடாக அமைந்த சிரிப்பைக் கேட்டு ராமையா பிள்ளையின் குடும்பமும், தீட்சிதரும் வியப்புற்றார்கள். இந்நிகழ்ச்சியை தாம் இயற்றிய அருள் விளக்க மாலையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**'வேய்வகைமேல் காட்டாதே யென்றனுக்கே எல்லாம்
வெளியாகக் காட்டியஎன் மெய்யுறவாம் பொருளே'**

பள்ளியில் பாடிய பாடல்

ஆசிரியராக இருந்த மகாவித்வான் சபாபதி முதலியார் ஒருநாள் பாடம் நடத்தியபோது 'ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்கவேண்டாம்' என்ற உலகநீதியைக் கற்பித்தார்.

அப்போது வகுப்பிலிருந்த இராமலிங்கர் எழுந்தார். 'இதென்ன பாட்டின் ஆரம்பம் அமங்கலமாக இருக்கிறதே' என்றார். ஆசிரியருக்கு சினம் ஏற்பட்டது. 'உலக நீதியையே இகழ்ந்து கூறுகின்றாயே? மங்கலமாக நீதான் பாடலைப்பாடு பார்ப்போம்' என்று இராமலிங்கரை நோக்கிக் கடுமையாகக் கூறினார்.

**'ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்'**

என்று பாடியதும் ஆசிரியர் மட்டுமின்றி மாணவர்களும் வியப்படைந்தனர்.

இதுயாருடையபாடல்? என்று ஆசிரியர் வினவ, 'நான் எழுதியது' என்று இராமலிங்கர் பணிவோடு பதிலளித்தார்.

ஓட்டுத்திண்ணையில்

சிறுவன் இராமலிங்கர் ஒருநாள் இரவில், வீட்டின் முன்புறத்தில் இருந்த ஓட்டுத் திண்ணையில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். ஆழ்ந்த உறக்கம் சற்று உறக்கம் கலைந்தபோது இராமலிங்கர் திண்ணையில் புரண்டு படுத்தார். அகலம் அதிகமில்லாத திண்ணை அது. எனவே திண்ணையில் விளிம்புக்கே வந்து தாம் கீழே சரிவதை உணர்ந்தார். ஆனால் தரையின் மீது இராமலிங்கரைத் தமது கரங்களிலே தாங்கினார். மெல்ல ஓட்டுத் திண்ணையின் மீது கிடத்திவிட்டுச் சென்றார்.

யார் தம்மை இவ்வாறு தாங்கியது? திண்ணையில் கிடத்தியது யார்? என்று அறிய இராமலிங்கர் சற்று முற்றும் நோக்கினார். எவரும் கண்ணில் தென்படவில்லை.

இறைவனே வந்து காத்தருள் செய்தனன் போலும் என்று வள்ளலார் எண்ணி உள்ளம் உருகினார். காத்து அருள் செய்யும் இறைவனைப் போற்றினார். பின்னாளில் இதே நிகழ்ச்சி பாடலாக வடிவெடுத்து வந்தது. இராமலிங்கர் தாம் இயற்றிய அருள்விளக்க மாலையிலே இந்நிகழ்ச்சியைக் கூறி நெஞ்சம் நெகிழ்ந்துள்ளார்.

“ஓங்கியவோர் துணையின்றிப் பாதிஇர வதிலே

உயர்ந்த ஓட்டு திண்ணையிலே படுத்த கடைச்சிறியேன்
தூங்கிமிகப் புரண்டுவிழத் தரையில்விழா தெனையே

தூக்கிஎடுத்த தணைத்துக்கீழ்க் கிடத்தியமெய்த் துணையே!
தூங்கினன் உயிர்க்கின்பம் தந்த பெருந் தகையே!

சற்குருவே! நான்செய்பெரும் தவப்பயனாம் பொருளே
ஏங்கியான் ஏக்கமெல்லாம் தவிர்த்தருளிப் பொதுவில்

இலங்குநடத் தரசேஎன் இசையும்அணிந் தருளே!

அண்ணியார் வடிவில் உணவளித்தது

திருவொற்றியூர் கோயிலில் ஒற்றியப்பனைத் தரிசித்து உள்ளம் உருகி நின்றார் இராமலிங்கர். நடுநிசி ஆயிற்று. கோயிலிலிருந்து கிளம்பி தமையனின் வீடு இருந்த திண்ணையில் வந்து படுத்தார். பசி வயிற்றைக் கிள்ளிற்று.

அப்போது இராமலிங்கரின் தமக்கையார் வடிவில் இறைவியே இராமலிங்கருக்கு அமுது படைத்து மறைந்தாள்.

கண்ணாடியில் தரிசனம்

ஒருசமயம் மாடியறையில் தங்கிப் படிக்கிறேன் என்று வள்ளலார் அண்ணியாருக்கு வாக்களித்தார். அவருக்காக மாடி அறை ஒதுக்கப்பட்டது. மாடி அறையில் அவர் என்ன படித்தார் என்பது எவருக்கும் தெரியாது.

மாடி அறையில் ஏடோ, எழுதுகோலா எதுவும் இல்லை. நிகண்டு இல்லை. வள்ளலாருக்கு ஆசிரியர் வள்ளலாரே! அறையிலே பெரிய நிலைக்கண்ணாடி. குத்துவிளக்கு, தூபதீபப் பொருட்கள், மலர்க்கூடை இவைதான் இருந்தன.

நிலைக்கண்ணாடியின் முன்பு தீபத்தை ஏற்றிவைத்து உள்ளம் ஒன்றி இறைவழிபாடில் மூழ்கிவிடுவார். கண்ணாடியில் கந்த பெருமான் தோன்றுவார்.

‘சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்கள்
ஆறும் திகழ்கடப்பந்
தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களும்
தாமரைத் தாள்களுமோர்
கூர்கொண்ட வேலும் மயிலுநற்
கோழிக் கொடியுமருட்
கார்கொண்ட வண்மைத் தணிகா
சலமுமென் கண்ணுற்றதே’

என்று திருஅருட்பாவில் குறிப்பிடுகிறார். கண்ணாடியில் கந்தனின் தரிசனம் கண்டார். கற்றார்.

தண்ணீர் விளக்கெரித்தார்

கருங்குழி வீட்டின் அறையில் ஒருநாள் இரவு அடிகள் எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது விளக்கு மங்கவே எண்ணெய்ச் செம்பென எண்ணித் தண்ணீர் செம்பை எடுத்து விளக்கில் வார்த்தார்.

விளக்கும் இரவு முழுவதும் நன்கு எரிந்தது. தண்ணீர் விளக் கெரிந்த இவ்வற்புதத்தை அடிகளே ஒரு பாடலில் குறித்துள்ளார். (3028)

வேதாத்திரி மகரிஷி

- ★ வள்ளலார் அருள்பாலித்தது
- ★ பிரம்மஞானம் எழுதச் சொன்னது

வள்ளலார் அருள்பாலித்தது

மகரிஷியின் சுமார் 42 வயதில், பெளர்ணமி தினம். இரவு சுமார் 12.30 மணி அளவில் வலப்பக்கத்தில் இரண்டு அடி தொலைவில் இராமலிங்க வள்ளலார் சுத்த வெள்ளாடையோடு தலையை அதே வெள்ளைத் துணியால் மூடிய நிலையில் அமர்ந்திருந்த காட்சி கண்டார்.

'நான் உன்னோடு பத்தாண்டு காலம் இருக்கப் போகிறேன்பா. இதை இப்போதே யாரிடமும் சொல்லாதே' என்று கூறி மறைந்தார்.

அன்று முதல் பத்தாண்டு காலத்திற்குள் அவர் எழுதிய கட்டுரைகள், கவிகள் அனைத்தும் தத்துவமயம். வள்ளலார் சொந்த உடல் மூலம் முடிக்காமல் விட்டு வைத்த செயல்களெல்லாம் இவரைக் கருவியாகக் கொண்டு முடித்தார்.

பிரம்மஞானம் எழுதச் சொன்னது

ஒருநாள், ஆழியாறு அறிவுத் திருக்கோயிலில் அதிகாலை நேரத்தில் மகரிஷி தவத்தில் இருக்கிறார். தன் முன்னர் வெண்மையான உருவம் எழுந்து நிற்பதை உணர்வாகப் பெறுகிறார். திகைப்பிலும் ஆச்சரியத்திலும் இருந்த மகரிஷியை நோக்கி, "நீ பிரம்மஞானம் எழுதுவாய்" என்று ஆணையிடுகிறது.

'எனக்குப் பிரம்மஞானம் தெரியாதே' என்கிறார் மகரிஷி. நீ எழுது. உனக்குத்தானே தெரியும்' என்று கூறி அவ்வுருவம் மறைகிறது.

26. மயிலும் குயிலும்

தவம் செய்யும் போது உடலிலும், உயிரிலும், மனதிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படும். இதனை தவசித்தி என்பார்கள். தவசித்தி என்பது காரியசித்தி என்பது போல தவத்தில் வெற்றி என்பதைக் குறிக்கும்.

சித்தித்தல் சித்தி என்றாயிற்று. தவத்தை ஆசிரியர் வாயிலாகப் பெறுவதில் அல்லது தவ உணர்வு கிடைப்பதில் சித்தி எனவும் தவத்தால் அறிவியல் முழுமைப் பேறு பெற்றுப் போனிப்ப் பேறு பெறுதலாகிய தவயோக சித்தி எனவும் இரு நிலைகளாகப் பொருள் கொள்ளல் வேண்டும்.

தவ உணர்வு பெற்றுள்ளதற்கு அடையாளங்களை நம் உடம்பிலும் உணர்விலும் காணலாம். வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் கண்ட அடையாளங்கள் அறிகுறிகள் அல்லது மெய்ப்பாடுகள் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம்.

தவம் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதை வள்ளலார் 'கண்புரவப் பூட்டைத் தகுந்த ஆசிரியரைக் கொண்டு திறந்து கொள்' என்கிறார்.

பிராணயாமப் பயிற்சியால் தவ ஆற்றலை மேல் எழச் செய்வதில் மிகுந்த சிரமமும் உடல் நோயும் ஏற்பட வாய்ப்பு அதிகம் என்பதால் எளிய முறைக் குண்டலினி யோகத்தை விஞ்ஞான பூர்வமாக வடிவமைத்தார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

ஆக்கிணைத் தவம்

இதுவே தவ அன்பர்களுக்குத் தரப்படும் தொடக்கப் பயிற்சி. இது ஏறுபடி தீட்சை என்று அழைக்கப்படுகிறது. மூலாதார உயிர்ச் சக்தியை நெற்றிப் பொட்டுக்கு ஏற்றி குவியச் செய்யும் பயிற்சியே இது.

புருவ மையத்தில் தொட்டுக் கொடுத்தவுடன் அங்கே குவிந்திருக்கும் மூலாதார ஆற்றல் ஒரு குறுகுறுப்பு உணர்வுடன் அழுத்தும். அந்த நிகழ்வினை மகரிஷி,

'கருத்துக்கு இந்நிகழ்வு உணர்வாய்த் தோன்றும் (ஞானக் களஞ்சியம்) என்று அடையாளப்படுத்துகிறார். தவ அன்பரும் அவ்வுணர்வைத் தொடு உணர்வால் திருப்தி அடைகிறார்.

தவ அன்பருக்குத் தவம் சித்தித்து விட்டதா என்பதை ஆசிரியர் மாணவரைக் கேட்டுத் தெரிய வேண்டியதில்லை. நல்உணர்வு பெற்று அவருடைய தலை சிறிது ஆட்டம் பெறும். அதுவே மெய்ப்பாடு அல்லது அறிகுறி.

சாந்தி தவம்

இறங்கும்படி தீட்சையாகிய சாந்தி தவசித்திக்கு அடையாளமாக முதுகுத் தண்டின் அடியில் அடுத்த உணர்வு பெறலாம். ஏறுபடி தீட்சையால் ஏற்பட்ட தலைக்கனம் நீங்கப் பெறுதலும் ஓர் அடையாளம் எனலாம்.

எருவிடும் வாசல் இருவிரல் மேலே

கருவிடும் வாசல் இருவிரல் கீழ்

பொதுவாக முதுகுத் தண்டின் அடிப்பகுதி எனச் சொல்லப் பட்டதாலும் மூலாதாரத்தின் சரியான அமைவிடம் எது என்பதைத் திருமூலர் கூறுகிறார்.

எருவிடும் வாசல் என்பது மலத்துவாரம். 'கருவிடும் வாசல்' என்பது பிறப்புறுப்புத் துவாரம். இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட தூரம் அவரவர் கைவிரலுக்கு நான்கு விரற்கடையாகும்.

இதன்மையப்புள்ளியே மூலாதாரம். முதுகுத்தண்டின் அடியில் உணர்வு கிடைக்கப் பெறாதவர்கள். மூலாதாரப் புள்ளியில் கிடைப்பதைப் பார்க்கலாம். அங்கே ஒரு வண்டு சுழல்வது போலத் தோன்றும். மழைநீர் மாடியிலிருந்து வடிகுழாய் மூலம் இறங்குவது போலவும் உணரலாம். இவை சாந்தி தவசித்திக்கான அடையாளங்கள் ஆகும்.

துரிய தவம்:

துரிய தவம், நயனதீட்சை மூலம் கொடுத்தவுடனே தவ அன்பரின் தலை உச்சியில் வலச்சுழலாக ஆற்றல் வட்டமிடுவதை உணரலாம். அந்த வட்டம் மேலும் சுருங்கி ஊசி முனையால் தலைஉச்சியை

அழுத்துவது போல ஒருங்கி அழுத்தும். யாரோ உச்சி முடி ஒன்றைப் பிடித்து இழுப்பது போலவும் உணரலாம். தவ அன்பருக்கு ஒரு சுகானுபவம் கிடைக்கும். இதனை வேதாத்திரி மகரிஷி,

‘உச்சியிலு நீ சென்றால் உடனே காணும்
ஓர் அதிசய மாம் வலமாம் சுற்றுமாகும்
அச்சமயம் அறிவிற்கோர் வியப்புத் தோன்றும்’

என்று அடையாளப்படுத்தி துரியதவ சித்தியின் அறிகுறிகளைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

சக்திகள தவம்

சக்திகள தவம் என்பது பிரபஞ்சக் களத்தைப் பாவனையால் மானசீகமாகத் தரிசனம் செய்யும் தவ முயற்சியாகும். இந்தத் தவம் சித்திக்கும்போது

‘நன்மை தரும் நவகோள்கள் நட்சத்திரக் கூட்டமும்
நானகத்தே காணுகிறேன் நடனமாடும் காட்சியாய்’

என்று ஞானக் களஞ்சியத்தில் (பாடல் எண்.164) பாடியுள்ளார். கனவு காண் அதுவே பலிக்கும் என்பர். தவத்தில் விடாப்பிடியாக முனைவர் களுக்கு இது மானிட சாத்தியமே.

அத்தகைய பிரபஞ்சக் காட்சியை

‘வானத்தின் மீது மயிலாடக் கண்டேன்
மயில்குயில் ஆச்சுதடி - அக்கச்சி

மயில் குயில் ஆச்சுதடி

துள்ளலை விட்டுத் தொடங்கினேன் மன்றாடும்

வள்ளலைக் கண்டேனடி - அக்கச்சி

வள்ளலைக் கண்டேனடி

சாதி சமயக் சழக்கைவிட் டேன்அருட்

சோதியைக் கண்டேனடி - அக்கச்சி

சோதியைக் கண்டேனடி

பொய்யை ஒழித்துப் புறப்பட்டேன் மன்றாடும்

ஐயரைக் கண்டேனடி - அக்கச்சி

ஐயரைக் கண்டேனடி.

மயில் என்பது வர்ணம் (நிறம்). வர்ணத்திற்குப் பிறகு சத்தம் வந்தது. ஆரம்ப சாதகர்கள் தவம் செய்யும்போது ஒரு சிலர் ஒளியைக் காண்பார்கள். சத்தத்தைக் கேட்பார்கள். இதனை மகரிஷி,

‘நித்தநித்தம் தவமிருக்க நீ பழகும் போது
நீ காண நேரிடும் பல் விந்தை உன்னுள்
ரத்தச் சூழல் காற்றுச் சூழல் உணவினின்று
ரசம் பிரிதல் சீரணித்தல் இவற்றால் உள்ளே
எத்தனையோ விதமான நாதம் கேட்கும்
ஈதன்றி உடலில் சூடதிகமானால்
சத்தத்துடன் பலவர்ண ஒளிகள் தோன்றும்
சரீர அமைப்பொக்க இவை குறையும் கூடும்’

என்று மகரிஷி பாடுகிறார்.

‘மயில் குயிலாச்சுதடி’ என்கிறபோது பிரபஞ்சக் காட்சி வண்ண மயிலாகும் காட்சி எனவும், பரவெளிக்காட்சி, சூம்மிருட்டுக் காட்சி, குயிலைப் போல் கரிய காட்சி என்று பொருள்படும்படி பாடியிருக்கிறார் வள்ளலார்.

துரியாதீத தவம்:

இது பரவெளித் தவம். இதனால் ‘அமைதி ஏற்படும்’. உலக இன்பங்களில் அளவு கிடும். கறை நீங்கும். தன்முனைப்பு கரையும் என்று மகரிஷி. ‘இறைநிலையோடு எண்ணத்தைக் கலக்க விட்டு’ என்கிற பாடலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

இது வாக்கு மனாதீத நிலை. எல்லையற்ற பேரின்ப நிலை. இதனை அனுபோகம் செய்தவர்கள் அனுபூதிமாண்கள் எனப்படுவார்.

‘இன்ப ஊற்றாய் நிறைந்த இறைவா’ எனவும் ‘உன்னிலே நானடங்க என்னிலே நீ விளங்க உனது தன்மை ஒளிர எனதுள்ளம் தாய்மை பெற்றேன். இன்னும் வேறென்ன வேண்டும். இப்போது பெற்ற பின்னர் எடுத்த மனிதப் பிறவு எய்தியதே முழுமை’ என்கிற மகரிஷியின் வாக்கிலும் அறியலாம்.

மேலும் வள்ளலார் தன் உடல் காணும் அடையாளங்களைப் பற்றிச் சில குறிப்புகளைத் திருவருட்பா அகவல் பகுதியில் தருகிறார்.

‘ஒண்ணுதல் வியர்த்திட ஒளிமகம் மலர்ந்திட
தண்ணிய உயிர்ப்பினில் சாந்தம் ததும்பிட

உள்நகை தோற்றிட உரோமம் பொடித்திடக்
கண்ணிலநீர் பெருகிக் கால்வழிந்தோடிட
வாய்த்துடித் தலறிட வளர்செவித் துளைகளில்
கூஇசைப் பொறியெலா கும்எனக் கொட்டக்'

என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகிறார்.

தவ அன்பர்களும், உணவில், எண்ணத்தில், அளவு முறை, வரும் உறக்கத்தில் கட்டுப்பாடு, உலகியல் ஆசைகளில் ஓர் எல்லை வகுத்து தன்னளவில் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் நடவடிக்கைகளாலும் வேதியியல் மாற்றம் பெற்றுச் சாதுக்களாகி வருவதும் தவசித்திக்கான அடையாளங்களாகும்.

27. பெண்கள் நாட்டின் கண்கள்

நம் நாட்டில் தொன்றுதொட்டு பெண்கள் அடிமையாக நடத்தப்பட்டு வந்தனர். ஆணாதிக்கம் அவர்கள் முழு உரிமை பெறாமல் தடுத்து வந்தது.

சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் இருந்து வந்தது. கணவன் இறந்தால் பெண்களைத் தீக்குளிக்கச் செய்தனர்.

மேலும், பெண்களைக் கோயிலுக்குப் பொட்டுக் கட்டி விட்டால், வாழ்நாள் முழுதும் கோயிற்பணி செய்து வர வேண்டும். அவர்கள் இதனால் ஒழுக்கச் சீர்கேடு வளர்ந்தது.

'கற்பு' என்பது பெண்களுக்கு மட்டுமே இருந்து வந்தது. ஆண் எத்தனை பெண்களுடனும் உறவாடலாம்!

'அடுப்பூதம் பெண்களுக்கு படிப்பு எதற்கு? என்ற பழமொழியே அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்தது. பெண்களின் படிப்பைத் தடுத்து வைத்திருந்தனர்.

கணவன் இறந்தபின் மறுமணத்தைப் பற்றி நினைக்கக் கூடாது.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை நிலவிய காலத்தில்தான், வள்ளலார் பெண்களின் கலங்கரை விளக்கமாகத் தோன்றினார்.

நம்தேசியத்தலைவர்களுக்கும் முன்னர் ஏன், பாரதிக்கும் முன்னே நம் வள்ளலாரின் புரட்சிக் குரலே முதல் குரலாய் குவலயமெங்கும் ஒங்கி ஒலித்தது.

பெண்களுக்கு உரிமை வேண்டும். ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகரானவர் என்பது அவர் திருவுள்ளம். வள்ளலார் எழுதுகிறார்.

‘பெண்களுக்கு யோகம் முதலிய சாதனங்கள் அவசியம் கற்பிக்கவேண்டியது. மேலும் பேதம் அற்று படிப்பு முதலியவைகளையும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியது.’

‘சீவ அறிவாகிய மன அறிவு பெண்ணிடத்தும் ஆன்ம அறிவாகிய மன அறிவு ஆணிடத்தும் உள்ளது.’

பெண் - ஆணுக்கு அறிவாலும் ஆற்றலாலும் தாழ்ந்தவள் அல்லள் என்பது வள்ளலார் கருத்து.

மற்றொரு புரட்சிக் கருத்து: ‘கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலி இழக்க வேண்டியதில்லை’ என்பதே!

இதனால் ஒரு பெண்ணின் விதவைக் கோலத்தை வள்ளலார் ஏற்க மறுத்துள்ளார் எனத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

‘பெண்ணானோம் பெண்மையோம்’ என்று ஆழ்வார்கள் பாடுவது போன்று பெண்குலத்தின் பல இன்னல்களையும் மகரிஷி உணர்வு பூர்வமாக அணுகியிருக்கிறார்.

மகரிஷி தாய்மைக்கு ஏற்ற வகையில் அமைந்துள்ள பெண்ணின் உடற்கூற்றியலைப் போற்றுகிறார்.

‘எல்லையற்ற ஆற்றலுள்ள இறைவன்திரு உள்ளமென்ன எவ்வுயிரும் தோன்றுதற்கு ஏற்றதொரு திருவழியாய் வல்லமையாய் பெண்ணினத்தை வடிவமைத்தான் அற்புதமே’

என்று இறைத் தத்துவமாம் கடவுளுக்கு அடுத்த நிலையில் பெண்மைக்கு சிறப்பிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்.

‘பெண் வயிற்றிலுருவாகிப் பின்னுமந்தப்

பெண் கொடுத்த பால் உண்டே வளர்ந்து மேலும்

பெண்துணையால் வாழுகின்ற பெருமை கண்டு

பெண்மையிடம் பெருமதிப்பு அறிஞர் கொள்வார்

(ஞா.க.1 பக்.170)

பெண்ணுக்குக் கல்வியையும், பொருளாதார உரிமையையும் பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் பெரிதும் வலியுறுத்துகின்றன. திருமண வாழ்க்கை உணவு, உடை என்ற அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான அடிமை வாழ்வாக அமைவதில் மகரிஷிக்கு உடன்பாடில்லை.

‘ஒரு பெண் தன் உடலினையே அர்ப்பணித்து

உணவு உடை வாடகைபோல் பெற்றுலாவும்

ஒரு இழிந்த அடிமைநிலை பெண்ணினத்திற்கு
 உலகினிலே இனிவேண்டாம் ஒவ்வொரு பெண்ணும்
 ஒரு தொழிலைச் செய்துபொருள் ஈட்டிக் காத்து
 உண்டுடுத்துக் கடமை செய்யும் உரிமை வேண்டும்'
 (ஞா.சூக.1 பக்.170)

கற்பு நெறியை ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஒருங்கே வலியுறுத்து
 கின்றார் வேதாத்திரி மகரிஷி. மறுமணம் செய்து கொள்வதிலும்
 ஆண் பெண் சமத்துவம் தேவை என்பது அவருடைய கருத்து.

'ஆண்களோ பெண்டிழந்தால் அவர் மறுமணம் கொள்வார்
 வீண்பழி சொல்வார் இந்த விதமதைப் பெண்கள் செய்தால்'

என்று பெண்களுக்கென வாதிடுகின்றார். பெண்ணை ஒதுக்குகின்ற
 துறவறத்திற்கு மாறாகப் 'பெற்றோரை பிறந்தகத்தை பிறந்த ஊரை
 விட்டுப் பிரிந்து வந்து பொருநோக்கில் கடமையறம் ஆற்றுகின்ற
 'பெண் பற்றற்ற துறவி போன்றுதான் செயல்படுகிறாள்' என்பது
 மகரிஷியின் வாதம்.

'இல்லறத்தைத் திறமையுடன் நடத்த ஏற்றதொரு எண்ண
 நிலையே துறவறம்' என்று தாம் உணர்ந்ததை உலகுக்கு உணர்த்து
 கின்றார்.

'உடன்கட்டை ஏறுதல்' என்ற சதி மற்றொரு கொடுமையான
 செயல். இறந்த கணவன் உடலோடு சேர்ந்து மனைவி உயிரோடு
 எரிய வேண்டும். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் நீக்கப்பட்ட இச்சட்டத்தை
 மீண்டும் கொண்டுவர முற்பட்டார்கள் சில மத வெறியர்கள்.

மீண்டும் உடன்கட்டை ஏறும் பழக்கத்தை அமல்படுத்த
 நினைத்த மதவெறியர்களுக்குச் சாட்டையடி கொடுக்கிறார் மகரிஷி.

'ஆண்கள் இறந்து விட்டால் பெண்கள் உடன்கட்டை ஏற
 வேண்டுமென்ற சட்டத்தை மீண்டும் கொண்டு வருவதாக இருந்தால்,
 மனைவி இறந்தால் அவள் கணவனும் உடன்கட்டையேற வேண்டும்
 என்று சட்டம் வர வேண்டும்' என்று கூறி சமயச் சான்றோர்களைத்
 தலைகுனிய வைத்தார் நம் மகரிஷி.

பெண்கள் மேம்பாடு குறித்து தம் எண்ணங்களுக்கு மகரிஷி
 செயல்வடிவம் கொடுத்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள்.
 அவற்றுள் முக்கியமானவை,

1. பெண்களுக்கான அகில உலகப் பெண்கள் ஆன்மீகக் கல்வி அறக்கட்டளை.
2. 'அன்னை லோகாம்பாள்' பிறந்த நாளான ஆகஸ்ட் 30ஆம் நாளை மனவளக்கலை மன்றங்கள் மூலம் 'மனைவி நல வேட்பு' நாளாகக் கொண்டாடுவதை நடைமுறைப்படுத்தியமை.
3. பெண் கல்வியும் பொருளாதார உரிமையும் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சிகள்.

வையகம் வளமுடன் வாழ உலக மக்களில் சரிபாதியாக அமையும் மகளிர் மேம்பாடு பற்றிய வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் விழையும் செயல்பாடு, உலகெங்கும் பரவலாக்கம் பெற்றுப் பெண்மைக்குப் பெருமை சேர்க்கும் என்ற நம்பிக்கை வலுப்பெற்று வருகிறது.

28. போகாப்புனலும் காயகற்பமும்

வள்ளலார் சாகாதக் கல்வியை மூன்று சங்கேதச் சொற்களில் விளக்கியுள்ளார். சாகாத்தகலை, வேகாக்கால், போகாப்புனல், என்பது அவைகள் ஆகும்.

சாகாத்தலை என்பது ஆகாசம். அது வெறும் வெளி. வேகாக்கால் (கால் - காற்று) என்பது பிராணயாமம். உயிர்காற்று உலவுகிற நிலை. போகாப் புனல் என்பது தாம்பத்தியம். ஜீவசக்தி வெளிப்படாத கலை.

பிரம்மசரியம், கிரகஸ்தம், வானபிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்பன காந்திஜிவரை சொல்லப்பட்ட இந்து தர்மங்களாகும். இவற்றில் கிரகஸ்தராய் இருப்பவர் இப்படி இல்வாழ்க்கையை நீத்து வனாந்தர வாழ்க்கை வாழ்வதும், அதன்பின்னர் சந்நியாசம் அடைவதும் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே சாத்தியமாகலாமே தவிர அனைவருக்கும் சாத்தியமாகக் கூடியது அல்ல.

ஆகவே, கிரகஸ்தம் எனப்படும் இல்வாழ்வு இடையூறு இல்லாமல் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமானால், அந்த வாழ்வு சிறப்பான, இன்பமான, தாம்பத்திய வாழ்வாக அமைதல் வேண்டும்.

ஆனால், அத்தகைய இல்லற வாழ்வில் தாம்பத்தியம் மட்டும் நீடிக்கலாமே தவிர, தாம்பத்தியத்தினால் வரும் மகப்பேறு என்பது தவிர்க்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அதைத்தான் 'போகாப்புனல்' என்று வள்ளலார் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

பீகார் மாநிலத்தில், சைவ பிரம்மசாரிகளும், பிரம்மசாரிணிகளும் ஜீவ சக்தி வெளியேறாமல் தாம்பத்தியம் பெறுவதைச் செயல் விளக்க மாகவே சிவராத்திரி வேளையில் பக்குவ நிலை பெற்று கூட்டத்தினர் மத்தியில் செய்து காட்டி வருகின்றனர்.

ரஷ்யாவில் கூட இதேபோல் ஜீவசக்தி வெளிப்படாமல் தாம்பத்தியம் செய்வதைப் பற்றிச் செயல் விளக்கங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

இதே கருத்தை காளிதாசர் தான் எழுதிய 'குமார சம்பவம்' என்ற காவியத்தில் சிவனையும், பார்வதியையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். 'அவர்கள் இருவரும் யுகாந்த காலமாகப் போக நிலையிலேயே திளைத்திருந்தார்கள்' என்று காளிதாசர் கூறுகின்றார்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தில்தான் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் காயகற்பம் எனப்படும் பயிற்சியைக் கணவன் -மனைவியாகிய தம்பதிகளுக்கு விளக்கி அவர்கள் 'போகாப்புனல்' முறையில் தாம்பத்தியம் பெற வழிகாட்டி உள்ளார்கள்.

இவ்வாறு தம்பதிகளுக்கு இப்பயிற்சியை அளிப்பதன் மூலம் இல்லற வாழ்வு பூரண வாழ்வாக இறுதிவரை நிலைபெறுவதற்கு வேதாத்திரி மகரிஷியும் வள்ளலாரும் கூறும் வழிமுறைகள் மிகவும் பயன்பட்டு வருகிறது.

பண்டைய காலத்தில் ரிஷிகள் பலர் நல்ல தம்பதிகளாக வாழ்ந்து இல்லற வாழ்வைப் பூரண வாழ்வாக்கி இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இவ்வாறு இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களை அந்த இல்வாழ்வைத் தொடர்ந்து நேசிக்கின்றவர்களாக ஆக்கியிருக்கின்ற பணி மிகச் சிறந்த சமுதாயப் பணியாகும்.

29. வள்ளலாருக்கு மரியாதை

வள்ளலாருக்கு முன்பே சன்மார்க்க நெறி உலகத்தில் வழங்கப் பட்டு வந்துள்ளது.

தமிழ் பக்தி இலக்கிய வரலாற்றிலும், தமிழ் மெய்ப்பொருளியல் அடிப்படையிலும் சன்மார்க்கம் என்ற சொல்லாட்சி முதன்முதலாகத் திருமந்திரத்தில்தான் காணப்படுகிறது.

‘சாற்றுஞ்சன் மார்க்கமாந் தற் சிவ தத்துவத்
தோற்றங்க ளானசுருதிச் சுடர்கண்டு
சீற்றம் ஒழித்து சிவயோக சித்தராய்க்
கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பறிந் தார்களே’

-திருமந்திரம் 1477

திருமந்திரத்தின் ஈற்றடியில் கூற்றத்தை வென்றார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளதால் சன்மார்க்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையான மரணமிலாப் பெருவாழ்வு என்பது சன்மார்க்கம் என்ற பெயரில் இங்கே தொடங்குகிறது.

திருமந்திரத்தின் காலம் கி.பி.ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கொண்டால் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு என்னும் கருத்தும் திருமந்திரத்திற்கு முன்பாகவே திருக்குறளில் தொடங்குகிறது என்பதை,

‘கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கு’

என்னும் குறள் வழியாக அறியலாம். திருக்குறளில் சன்மார்க்கம் என்ற சொல் இல்லையென்றாலும் கூட சன்மார்க்கத்தின் அடிப்படையான சாகாதிருத்தல், மரணத்தை வெல்லுதல் ஆகிய சாகாக்கல்வி திருக் குறளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் வள்ளலார்,

‘சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முடிவு சாகாத கல்வியைத் தெரிவிப்பதே யன்று வேறில்லை’ என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பின்பு அதன் தொடர்ச்சியாக சிவஞான சித்தியாரில் சன்மார்க்கம் என்ற சொல்லாட்சி காணப்படுகிறது.

‘சன்மார்க்கம் சகமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம்
தாசமார்க்கம் என்றும் சங்கரனை அடையும்
சன்மார்க்கம் நால் அவைதாம் ஞானம் யோகம்
நல்கிரியா சரியை என நறிற்றவதும் செய்வர்.
சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய
சப்பிய சாயுச்சியம் என்று சதுர்வதிமாம்
முன்மார்க்க ஞானத்தால் எய்தும் முத்தி முடிவு என்பர்
முன்றினுக்கும் முத்தபதம் என்பர்’

சிவஞான சித்தியாருக்கு அடுத்து தாயுமானவ சுவாமிகள் சன்மார்க்கத்தையும் ‘சமரச சன்மார்க்கத்தையும்’ குறிப்பிடுகிறார்.

‘அந்தோ ஈததிசயம் இச்சமயம் போலின்று அறிஞர் எல்லாம் நடுவறிய அணிமா வாதி வந்தாத் தளிரிபவர்க்கும் மற்றும் இந்த்ராதி போக நலம் பெற்ற பேர்க்கும் இதுவன்றித் தாயகம் வேறில்லை இல்லை சந்தான கற்பகம் போல அருளைக் காட்டத் தக்க நெறி இந்நெறியே தான் சன்மார்க்கம்’

தாயுமானவர் பாடல் 142 (ஆகாரபுவனம் சிதம்பர ரகசியம்) என்ற பாடல் வழியாகவும் சன்மார்க்கத்தின் தொடக்கநிலை அறியலாம்.

திருவாசகத்தில் பெரும்பான்மையான இடங்களில் கருணையும் (அதாவது இரக்கமும் உருக்கமும்) ஞானமும் வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

சன்மார்க்கத்தின் அடிப்படை கருணையும் ஞானமும் ஆகும். அச்சோ பதிகத்தில்,

‘முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வோனைப்
பக்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவோ’

- திருவாசகம் அச்சோப் பதிகம் 650

வள்ளலாரின் தொடக்க நிலை சைவ சமயமாக இருந்தாலும் பின்னர் தன்னுடைய நெறி சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் என்று வெளிப்படுத்துகிறார்.

இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்னணியுள்ள சன்மார்க்க சங்கத்துக்கு வேதாத்திரி மகரிஷி மரியாதை தருகிறார். எப்படி?

வேதாத்திரி மகரிஷி வடலூர் வள்ளலாரின் விழாவுக்குச் சென்ற சமயத்தில் சித்தி வளாகத் திருக்கோயிலில் நுழைந்ததுமே ஒரு அற்புத ஆனந்த அனுபவம் பெற்றதாகக் கூறும் வேதாத்திரியார்

‘எத்தனையோ பேரறிஞர் இவ்வலகில்

மாந்தர்குலம் இனிது வாழ

சுத்தசன் மார்க்கநெறி தொகுத்து

விளக்கிப் பரவ வழி செய்தார்

(மா.கோ.ப.113)

என்று வள்ளலாரை நினைந்து பாராட்டுகிறார்.

30. பேரானந்தப் பெருநிலை

ஆன்மீக ஞானம் முழுமையாக கைவரப் பெற்றிருந்த அருளாளர்கள், இறைவனது அருளைப் பெற்ற பின்பு, பேரின்பம் அடைந்து பேரானந்தப் பெருநிலையில் இருந்து வாழ்ந்து காட்டினார்கள்.

அத்தகையோரில் ஆன்மீக நெறி நின்றிருந்த வள்ளலாரும், வேதாத்திரி மகரிஷியும் அடைந்த பேரானந்தப் பெருநிலை மானுடத்திற்கு வழிகாட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

நிலத்தின் மேல் நடப்பவனுக்கு மரம், செடிகள், கட்டடங்கள், கட்டடத்தின் மாடிகள், குடிசைகள், நெட்டை மரமும், குட்டைக் குறும்செடியும், ஆணையும் பூவும் யாவும் ஒன்றாகத்தானே தெரியும்?

எனவே, நம் மனம் உயர உயர அடிமனதில் தோன்றும் விகாரங்கள், வேறுபாடுகள் மறையும். சமய ஆன்மீக வாழ்வில் முன்னேற முன்னேற பரம்பொருள் என்ற பெருஞ்சோதியை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு நெருங்க நெருங்க, நம்முள் இருந்துவந்த ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்கள் இல்லையாக மதக் கோட்பாடுகளின் சடங்குகள், மத மாச்சாரியங்கள் ஒழிந்துவிழ யாவும் கடந்த ஒரு பேரின்பப் பெருங்கடலில் சங்கமம் ஆகிவிடுகிறோம்.

இந்தப் பேரானந்தப் பெருநிலையை வள்ளலார் பற்பல இடங்களில் பாடுவார்.

‘வானத்தின் மீது மயிலாடக் கண்டேன்

மயில் குயில் ஆச்சுதடி - அக்கச்சி

மயில் குயில் ஆச்சுதடி

துள்ளலை விட்டுத் தொடங்கினேன் - மன்றாடும்

வள்ளலைக் கண்டேனடி - அக்கச்சி

வள்ளலைக் கண்டேனடி

சாதி சமயச் சமூகக் கை விட்டேன் அருள்

சோதியைக் கண்டேனடி - அக்கச்சி

சோதியைக் கண்டேனடி

பொய்யை ஒழித்துப் புறப்பட்டேன் - மன்றாடும்

ஐயரைக் கண்டேனடி - அக்கச்சி

ஐயரைக் கண்டேனடி

என்ற கீர்த்தனப் பாடலிலும்,

‘பொங்குபல சமயமெனும் நதிகள் எல்லாம்

புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப் பொங்கி ஓங்கும்

கங்கு கரை காணாத கடலே எங்கும்

கண்ணாகக் காண்கின்ற கதியேஎல்லாம்

செய்யவல்ல கடவுளே தேவ தேவ’

என்று இறைவனைப் போற்றும், ‘மகாதேவ மாலைப் பாடலிலும் இன்னும் பல பாடல்களிலும் வள்ளலாரின் பேரானந்த நிலை - விகற்பம் கடந்த ஆன்மநேய வழிபாட்டு மகிழ்வு தெரியும்.

பேரானந்தப் பெருநிலையில் திளைத்த வேதாத்திரி மகரிஷியும் தனது அனுபவங்களை பாடல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார்.

மண்ணான இவ்வரி மாபிய உலகமிசை

மனமுடைய மிகச்சிறி மனிதவுரு வாழுகின்றேன்

எண்ணிரிய ஆயிரங்கள் எண்ணங்கள் என்னுளத்தே

எழுகின்ற வித்தையினை யார் அறிவார் யார் அறிவார்

(1503)

‘ஆற்றிவாக வாழ் மனிதர்

அதற்கு ஏற்ப பொருத்தமுள

பேறு உண்மைப் பொருளுணாதல்

பிறவிப் பயனைப் பெற்றுவிட்டேன்’

(1564)

31. அருளாளர்கள் பாடப்பெற்ற ஞானிகள்

சுமயக்குரவர் நால்வரான திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரமூர்த்தியார், மாணிக்கவாசகர் மற்றும் திருவோத்தூர் சிவஞான தேசிக சுவாமிகளைப் பற்றி வள்ளலார் பாடியுள்ளார்.

வள்ளலாரின் வழிபடு குரு திருஞானசம்பந்தர். வள்ளலாரின் வழிபடு நூல் மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம்.

திருஞானசம்பந்தரைப் பற்றி, சைவநாயக சம்பந்தன் 228, ஏழியல் பண்பெற்றமுதோடளாவி இலங்கு தமிழ்கேழியல் சம்பந்தர் 827 சம்பந்த வள்ளல் 1960, 2501 சைவவடிவா ஞான சம்பந்தர் 2008, 2009, 2301 தேரோங்கு காழக்கண் மெய்ஞ்ஞானப் பாலுண்ட செம்மணி 2361 திருக்கடைக்காப்பி 2802 ஆண்பனை பெண்பனை ஆக்கி அங்க மதங்கனையாய் ஆக்கி அருண் மணத்தில் ஒளி அனை வரையும் ஆக்கும் மாணவன் 3031 சண்பை மறைக்கொழுந்து 3171 பிள்ளையார் அருண்மாலை 326,3236, ஞானப்போனகர் 5437.

திருநாவுக்கரசர் பற்றி நாட்டில் புகழ்பெற்ற நாவுக்கரசர் 828 பூவுக்கரையரும் வான்புங்கவரும் போற்று திருநாவுக்கரையர் 2010, 2302, 2305, 2321 அரசுகள் அருண்மாலை 3237, 3246.

சுந்தரமூர்த்திகள் பற்றி.....வன்தொண்டன் சுந்தரன் என்னும் வள்ளல் 829, 1182, 2011, 2019, 2303, 2316, 2322 வெங்கார வாய்நின்று பிள்ளை வரப்பாடும் வன்றொண்டர் 2717 நம்பிகள் அருண்மாலை 3247,3256

மாணிக்கவாசகர் பற்றி..... 2013, 2251, 2304 வள்ளலார் அருண்மாலை 3257, 3266

‘வான்கலந்த மாணிக்க வாசகா நின் வாசத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்திஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே.’

திருவாசக அனுபவத்தை நான் அனுபவிக்க அருள வேண்டும் என்று முதற் பாடலிலேயே வள்ளலார் மாணிக்கவாசகரை வேண்டுகிறார்.

‘தேசத்தில் இனிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே ஆனந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்தமிழ் மாமறையின்
அகன்ற அனுபவநான் அனுபவிக்க ஆருளதியே - (3267)

மகரிஷி பாடல்களிலும், எழுத்துக்களிலும் பேச்சுகளிலும், தாயுமானவர், திருவள்ளுவர், வள்ளலார், திருமூலர், இயேசுநாதர், புத்தர், நம்மாழ்வார் சித்தர்கள் கன்பூசியஸ், பாரதியார், பரஞ்சோதி, மகான், சாக்ரடீஸ் போன்றவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

‘அறிவே தான் தெய்வமென்றார் தாயுமானார்
அகத்ததுதான் மெய்ப்பொருள் என்றெடுத்துக்காட்டி
அறிவதனை அறிவித்தார் திருவள்ளுவர்
அவ்வறிவை அறிவதற்கு முறைகள் சொன்னார்
அறிஞர் திருமூலர் அவ்வறிவில் ஆழ்ந்த
ஆனந்தக் கவியாத்தார் இராமலிங்கர்
அறிவியல் அறிவாய் நிலைத்து அறம்வகுத்தோர்
அதை வாழ்ந்து காட்டினோர்நினைவு கூர்வோம்’ - ஞா.க.7

‘புத்தர் என்பார் எழுப்பிய இக்கேள்விகட்குப்
பூவுலகில் இன்று பலர் விடை சொல்லுவார்கள்
- ஞா.க.1319

‘புத்தனென்ற பெரியாரும் இயேசுநாதர்
பொது நோக்கில் கவி புனைந்த திருவள்ளுவர்
உத்தமராம் நபிகள் எனும் உயர்ந்த ஞானி
உண்மைக்கே உயிரளித்த சாக்ரடீஸ்

நித்தியமாம் நிலையறிந்த ஞானியர்கள்
நிலஉலக மக்களுக்கு எடுத்துச் சொன்ன
அத்தனையும் சேர்த்து ஒரு தொகுப்பாய்ச் செய்தால்
அனைத்துமிணைந்து ஒரு கருத்தாய் அமையக்காண்போம்

-ஞா.க.1270

வாழையடி வாழையாக வந்த வள்ளல்கள் இருவரும் தங்களது
ஆன்மீகப் பயணத்தில் முன்னர் பயணித்த ஞானியர்களையும்,
மகான்களையும் மறவாது போற்றி மகிழ்ந்தனர்.

32. தனிச்சிறப்புகள் கொண்ட தவசீலர்கள்

வள்ளலாரும் வேதாத்திரியும் தனிச்சிறப்புகள் பல கொண்ட மகான்கள். மற்ற மகான்களிடமிருந்து வேறுபடும் புரட்சிக் கருத்துக்கள் கொண்ட சமூகநல விரும்பிகள்.

மானுடம் தழைக்க தங்களிடமிருந்த தனிச்சிறப்புகளை பயன்படுத்திக் கொண்ட பண்பாளர்களாவார்கள்.

இருவருமே நூலாசிரியர்களாகவும், உரையாசிரியர்களாகவும், பதிப்பாசிரியர்களாகவும், பத்திரிக்கை ஆசிரியர்களாகவும், ஞானாசிரியர்களாகவும், சித்த மருத்துவர்களாகவும், சீர்திருத்தவாதிகளாகவும், அருட்கவிஞர்களாகவும், அருள்ஞானியர்களாகவும் பன்முக ஆற்றல் பெற்ற பெரியோர்களாக வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை 'பன்முகப் பார்வையாளர்கள்' என்ற தலைப்பில் ஏற்கனவே உணர்ந்துள்ளோம்.

மேற்சொன்ன பொதுச் சிறப்புகளையன்றி மேலும் சில தனிச்சிறப்புகள் கொண்டு அவர்கள் விளங்கினார்கள்.

வள்ளலார்

- ★ தமிழ்நாட்டில் பொது மக்களுக்கு முதன்முதலாகத் திருக்குறள் வகுப்பு நடத்தியவர் வள்ளலார் ஆவார்.
- ★ தமிழ்நாட்டில் முதன்முதலாக முதியோர் கல்வியை ஏற்படுத்தியவர் வள்ளலார்.
- ★ தமிழ்நாட்டில் முதன்முதலில் மும்மொழிப் பாடசாலை (தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம்) நிறுவியவர் வள்ளலாரே.
- ★ தமிழ்நாட்டில் முதல் கல்வெட்டாராய்ச்சியாளர் வள்ளலாரே.

வேதாத்திரி மகரிஷியும் மேலும் சில தனிச் சிறப்புகளைக் கொண்டு விளங்கினார்கள்.

- ★ பாமர மக்களுக்கும் எளிமையான பிரம்மஞானப் பயிற்சியை முதன்முதலில் கொடுத்தவர்.
- ★ ஆன்மீகப் பயிற்சியில், முதலில் உடற்பயிற்சிக்கென்று தனியே புத்தகமும், பயிற்சியும் நடத்தியவர்.
- ★ காயகல்ப கலை என்ற பயிற்சியை மானுடத்திற்குத் தந்தவர்.
- ★ தனது மனவளக்கலையை, பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டங்களாகவும், பட்டயங்களாகவும் புகுத்தியவர்.
- ★ முதன்முதலில், மனவளக்கலையை கல்விக்கூடங்களில் கற்பிக்க தமிழக அரசு அரசாணை தந்தது மகரிஷிக்கு மட்டுமே.
- ★ முதன்முதலாக தத்துவங்களையும், தவத்தையும், வேதத்தையும், உபநிடதங்களையும், பாமர மக்களும் அறியும் வண்ணம் எளிமைப் படுத்தியவர்.

இருவரிடமும் உள்ள தனிச்சிறப்புகளில் பொதுவானவை.

- ★ இருவருமே மானுடத்தைப் பாதுகாக்க மகாமந்திரங்களை வழங்கினார்கள்.
- ★ இருவருமே தமது கொள்கைக்கென்று ஒரு தனிமார்க்கத்தைக் கண்டவர்கள்.
- ★ இருவருமே தமது மார்க்கத்திற்கென்று ஒரு தனிச் சபையைக் கட்டியவர்கள்.
- ★ இருவருமே தமது மார்க்கத்திற்கென்று ஒரு தனிச் சங்கத்தை நிறுவினார்கள்.
- ★ இருவருமே சமூக சீர்திருத்தவாதிகளாக விளங்கினார்கள்.

வள்ளலாரிச வேதாத்திரியம்

வள்ளலாரிசமும் வேதாத்திரியமும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள். இரண்டும் அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

மனிதனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகவும், மனிதத்தைப் பாடு பொருளாகவும் கொண்டவை. எனவே வள்ளலாரிச வேதாத்திரியம் தான் இன்றைய இயற்கைச் சீற்றத்திற்கு மருந்து.

மதவாதம் போர்களைத் தடுக்கும் மாற்று, தீவிரவாதத்திற்கும் ஒரு தீர்வு. உலக அமைதிக்குத் தேவையான ஒலிம்பிக் சோதி. வேதாத்திரி என்னும் வெண்புறா வள்ளலாரின் அருட்பெருஞ்சோதி ஏந்த இந்த வையகத்தை வலம் வரட்டும்.

வள்ளலாரிச வேதாத்திரியம் மனவளக்கலை பயிற்சி தந்து ஆசையைச் சீரமைத்து அணுசக்தியை ஆக்கச் சக்தியதாக்கி இயற்கையின் சீற்றத்தைத் தடுக்கட்டும். திருந்தி மனம் அமைதியுற்று தீவிரவாதம் மறையட்டும். தனிமனித அமைதி உலக அமைதிக்கு வழிவகுக்கட்டும்.

33. அருளாளர்கள் அருளிய அருந்தொடர்களும் புதிய சொற்களும்

வள்ளலாரும், வேதாத்திரி மகரிஷியும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அருந்தொடர்களையும் புதிய தமிழ்ச் சொற்களையும் பல படைத்து தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றியுள்ளார்கள்.

வள்ளலார்

- ★ கொல்லா நெறியே குருவருள் நெறி
- ★ கருணையும் சிவமே பொருள்
- ★ உயிர்க்கொலையும் புலைப்பொசிப்பும் உடையவர்கள் எல்லாம்
- ★ ஆருயிர்கட் கெல்லாம் நான் அன்புசெயல் வேண்டும்
- ★ எல்லா உலகமும் வாழ்க
- ★ எல்லா, உயிர்களும் இன்புற்ற வாழ்க
- ★ சாதியும் மதமும் சமயமும் பொய்
- ★ கண்மூடி வழக்கமெலாம் மண்மூடிப் போக
- ★ மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் கண்டீர்
- ★ பரன் அளிக்கும் தேகம் இது கடுவது அபராதமாம்
- ★ கருணைஇலா ஆட்சி கடுகி ஒழிக
- ★ என்மார்க்கம் இறப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கம் தானே
- ★ நாத்திகம் சொல்கின்றவர் தம் நாக்கு முடைநாக்கு
- ★ எங்கும் எம்மினம் என்பது தொண்ணூற்று றங்குலம்
- ★ மேல்வருணம் தோல்வருணம் கண்டறிவார் இல்லை

அ.நி மண்ணார்குடி பானுகுமார்

- ★ உறவினத்தார் அல்லர் அவர் புறஇனத்தார்
 - ★ ஒத்தாரும் உணர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் எவரும் ஒருமையுளராகி உலகியல் நடத்தல் வேண்டும்.
 - ★ ஒருமையின் உலகெலாம் ஓங்குக
 - ★ என்போல் இவ்வுலகம் பெறுதல் வேண்டுவனே
- வேதாத்திரி மகரிஷியும் என்கிறார்.

இறையாற்றல் இல்லை என்றால் மனிதனுக்கு அகம்பாவம் வரும். 'ஆங்கிலத்தில் Ego என்று சொல்கிறார்களே அதைத் 'தன் முனைப்பு' என்று தமிழில் சொல்லலாம் என்று புதுசொல் படைத்துள்ளார்.

- ★ விரிவு அலை
- ★ ஊடுருவல்
- ★ சிதறுதல்
- ★ எதிர்மோதுதல்
- ★ மோதல்
- ★ சீவகாந்தம்
- ★ வான்காந்தம்
- ★ இருப்புநிலை

என்றெல்லாம் பல இடங்களில் தத்துவ விளக்கங்களுக்கு விளக்கம் கூறும்போது புதிய சொற்களைப் படைத்துள்ளார்.

'வீட்டோ பவர்' என்றும் 'செக்யூரிட்டி கவுன்சில்' என்றும் ஆங்கிலச் சொற்களையே தமிழ்ப்படுத்தி எழுதாமல் தமிழ்ச் சொற்களையும் தந்து ஆங்கிலச் சொற்களை அடைப்புக் குறிக்குள் தந்துள்ள மகரிஷியின் திறம் மிகவும் பாராட்டுக்குரியது.

34. கடைவிரித்தேன் கொள்வாரில்லை?

தூம் வாழ்ந்த காலத்திலே தமிழகத்து மக்களிடையே இராமலிங்கனார் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார் என்று சொல்வதற்கில்லை என்று டாக்டர்.ம.பொ.சிவஞானம் தமது 'வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு' என்ற நூலில் கூறியுள்ளார்.

மகான்கள் யாரையும் தன் சொந்த மண் ஏற்பதில்லை. அவர் களுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்பதும் இல்லை. இறைவாக்குச் சொன்ன ஞானிகளையும் ஏற்பதில்லை. இதுதான் வரலாறு.

உள்ளூர் மக்கள் இயேசுவை கல்லால் அடித்து விரட்டினார்கள்.

'புத்தரை அவர் பிறந்த மண் முதலில் அங்கீகரிக்கவில்லை.

வள்ளலாரைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை அக்கால மக்கள்.

வேதாத்திரியையும் பிறந்த ஊர் மக்கள் ஊரை விட்டு விரட்டியவர்கள்தானே?

ஆறு திருமறைகளில் ஆயிரக்கணக்கான பாடல்கள், அருட்பாடல் களை வழங்கி சன்மார்க்க சங்கத்தை, சத்திய ஞான சபையை நிறுவி ஒத்துரிமை உடைய ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டு உலகம் மலர வள்ளலார் எத்துணை பாடுகள் பட்டார்?

ஒரு காலகட்டத்தில் நொந்துபோன நிலையில், 'கடைவிரித்தேன் கொள்வார் இல்லை. கட்டிக் கொள்வேன்' என்று சொல்லிப் போய்விட்டார்.

ஆனால், தக்க தருணத்தில் தேவை நேர்ந்தால் 'திரும்பி வந்து கடைவிரிப்பேன்' என்று சொல்லித்தான் போனார் வள்ளலார்.

அந்த நேரம், தக்க தருணம்தான், வேதாத்திரி மகரிஷி வாயிலாக வந்தது. ஆம். அவரது உடலிலே புகுந்து வள்ளலார் தன் கடையை விரித்து வெற்றி கண்டார்.

மகரிஷி, 'ஐந்து வயதில் சிதம்பர ரகசியத்தை வெட்ட வெளியில் கண்ட வள்ளலாரின் சீடர் ஆவார். வள்ளலாரின் அளவிடற்கரிய ஆற்றல் அனைத்தும் கைவரப் பெற்றது என்பது இவருடைய படைப்புகளில் தெள்ளனப் புலப்படுகிறது.

வள்ளலார் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் செய்ய இயலாததை மகரிஷியின் மூலமாகச் செய்து முடித்தார்கள்.

இன்று, பல்கலைக்கழகங்களில் பாடத்திட்டமாகவும், பட்டங்களாகவும், வள்ளலாரின் தத்துவங்களும், மகரிஷியின் தத்துவங்களும் பூத்துக் குலுங்குகின்றன.

வள்ளலார்கண்டகனவை இன்று, நூறு அறிவுத் திருக்கோயில்கள் மூலமாகவும், 250 மனவளக்கலை மன்ற அறக்கட்டளைகள் மூலமாகவும், 1250 தவமையங்கள் மூலமாகவும், 2500 மனவளக்கலைப் பேராசிரியர்கள், துணைப் பேராசிரியர்கள், பொறுப்பாசிரியர்கள் மூலமாகவும், வீடுதோறும் கொண்டு செல்லப்பட்டு வருகின்றன.

வள்ளலார் தொடங்கிய கடையை மீண்டும் திறந்தவர் மகரிஷி. அந்தக்கடையில் நாள்தோறும் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து, வள்ளலார்

வேதாத்திரி மகரிஷியின் உபதேசங்களைப் பயின்று பயனடைந்து வருகின்றனர்.

35. மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு

வேதாத்திரி மகரிஷி வள்ளலாரின் கற்பகத் தருவில் பூத்து கிளையாகி வித்தக முளைத்த ஆன்மீகக் கோட்பாட்டாளர்.

மரணமில்லாப் பெருவாழ்வே சாகாக் கலையாகும். இதனை நம் இந்துமதப் பெரியவர்கள் அடைந்துள்ளனர் என்பதற்கு

'சாகா கலையை கொடுத்தாய்

சாகா வித்தையை பெற்றனம்

64 கலை யாவும் அறிந்தோம்

அதற்குமேல் ஒரு கலையானதும் அறிந்தோம்'

மகரிஷியானவர் இக்கலையை வள்ளலார் வழி பின்பற்றியவர் ஆவார்.

'மரண தம்பனம்' என்னும் சாகாக் கலையைப் பெற்றவர் என்பது அவரது படைப்புகளின் வழியாக அறியலாகும் உண்மையாகும். இம்மரண தம்பனம் என்னும் கலையைப் பேரகராதி

'The art if Postponing

(Or)

Preventing one's Death'

என்று குறிப்பிடுகிறது. மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை வாழ்ந்திடலாம் கண்டீர்.

உடம்பு என்னும் தேகத்தை மீண்டும் வாரா நெறியாக ஆக்க முடியும் என்பது மகரிஷியின் கோட்பாடாகும். இச்சாகாக் கலையை மந்திரங்களினாலும் பெறலாம் அல்லது இறை பக்திப் பனுவல்களாலும் பெறலாம்.

பக்திப் பனுவல்களால் பெற்றவர் 'திருநாவுக்கரசு' போன்ற மகான்கள் ஆவர். இதனைப் பெரியபுராணத்தில் 'அப்பூதி' அடிகளின் வரலாறு மூலமாக அறியலாம்.

பஞ்ச அச்சரம் ஆகிய 'சிவாய நம' என்பதன் மூலமாகப் பெற்றவர் மகரிஷியாவார். மரண காலத்தில் மனிதன் படும் துன்பத்தைக் கண்டு இறையருள் என்னும் ஆற்றல் அவனது உயிரை அவனது 'சூக்கும உடலை' 'பர உடலில் இருந்து' மரணம் என்னும் நிலையில் பிரிந்து நிவாரணம் அளிக்கிறது.

மனிதன் தன் மனக்கட்டுப்பாட்டால் இறையருளை அடைய பஞ்சாசரம் போல் தேவியின் திவ்ய அட்சரத்தாலும் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து காட்டலாம்.

'ஐம் - கிரீம்' என்னும் அட்சரம் கரு சொற்களாகும். இதன் வாயிலாகத் தேவியின் ஆற்றலைப் பெறலாம் என மகான்கள் விளக்குகின்றனர்.

'என் மார்க்கம் இறப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கம்' என்று வள்ளலார் 'மரணமிலாப் பெருவாழ்வு' என்ற தலைப்பிலே 28 பாடல்களிலே (176 வரிகளில்) விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார்.

வள்ளலார் மரணமிலாப் பெரு வாழ்வுக்கு மூன்று உத்திகளைக் குறிப்பிடுகிறார். முதலாவது தனித்திரு. இரண்டாவது பசித்திரு. மூன்றாவது விழித்திரு என்பவையே அவை.

தனித்திருத்தல் என்பது மனிதன் உலகத்தில் ஊறு விளைவிக்க வல்ல பேராசை, கோபம், கர்மம், கனவு போன்ற தீமையளிக்க வல்ல இயல்புகளிலிருந்து விலகி யாவற்றிலும் முழுமையான கவனத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும்.

உடல் நலத்திற்குக் கேடு விளைவிக்காத உணவினைப் பசித்திருக்கும்போது மட்டும் அளவறிந்து உண்ண வேண்டும் என்பது பசித்திரு என்பதாகும்.

விழித்திரு என்பது அலைபாயும் மனத்தை அவ்வப்போது அடக்கிப் புற இச்சைகளில் மனம் சொல்லாதவாறு ஆளுமைக்காக விழித்திருத்தல் இறையருளுக்காக விழித்திருத்தல், மனித குலத்திற்குத் தொண்டு புரிய விழித்திருத்தல் என்பனவாகும்.

இத்தகைய மூன்று வித கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடிப்பவரின் மனம் செம்மையுறுகிறது, சீரடைகிறது. இறைவனின் கருணை

அருள்பாலிக்கிறது. இவ்வகையில் மனிதன் மரணமிலாப் பெருவாழ்வினைப் பெறுகின்றான் என்பது வள்ளலாரின் வாக்கு.

மனிதநேயம், உயிரிரக்கம், பரோபகாரம், உண்மை நெறிகளான இந்திரிய ஒழுக்கம், கரண ஒழுக்கம், ஜீவ ஒழுக்கம், ஆன்ம ஒழுக்கம், இறை வழிபாடு ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சவேண்டியதில்லை என்பதே வள்ளலாரின் வேறு உபதேசம்.

‘வனைந்து வனைந்து ஏத்தும் நாம் வம்மின் உலகியலீர்
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் கண்டீர்’

என்றும்,

‘இறந்தவரை எடுத்திடும் போது அரற்றுகின்றீர் உலகீர்
இறவாத பெரும்வரம் நீர் ஏன் அடையமாட்டீர்
மறந்திருந்தீர் பிணமூப்பின் சம்மதமோ நுமக்கு
மறந்தும் இதை நினைக்கில் எல்லோர் மனம் நடுங்கும் கண்டீர்
சிறந்திடு சன்மார்க்கம் ஒன்றே பிணி மூப்பு மரணம்
சேராமல் தவிர்திடுங்காண் தெரிந்து வம்மின் இங்கே!
பிறந்த பிறப்பிதிற்றானே நித்ய மெய்வாழ்வு
பெற்றிடலாம் பேரின்பம் உற்றிடலாம் விரைந்தே’

என்றும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வின் மாண்பினைப் பற்றி வள்ளலார் கூறுகின்றார்.

‘வனைந்துவனைந் தேத்தும்நாம் வன்மிதுன்உல கியலீர்
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் கண்டீர்
புனைந்துரையென் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல் கின்றேன்
பொற்சபையில் சிற்சபையில் புகுந்தருணம் இதுவே’

சாகாதிருப்பதே சன்மார்க்கத்தின் முடிவு. வள்ளலார் சத்த தேகம், பிரணவ தேகம், ஞான தேகம் என மூவகை தேக சித்தியைப் பெற்றவர்.

இத்தகைய தேகசித்தியைப் பெற்றவர்களின் பூதவுடல் நிலத்தில் விழாது. அது, அருளோடு இரண்டறக் கலந்து விடும். அத்தகைய அருளாளருக்குப் பிறப்பு இல்லை. இதுவே நித்திய தேகம் இனி ஒரு தேகம் அவர்களுக்கு இல்லை.

30.2.1874 அன்று தைப்பூச நாளில், நள்ளிரவு பதினைந்து நாழிகையளவில் வள்ளலார் அன்பர்களிடம் ஒரு வார்த்தை பொழிந்தார்.

‘நான் சித்தி வளாகத்தினுள்ளே பத்து பதினைந்து தினங்கள் இருக்கப் போகிறேன். எவரும் அவநம்பிக்கையடைய வேண்டாம். ஒருகால் எவரேனும் உள்ளே பார்க்க நேர்ந்தால் எதுவும் தெரியாது. இறைவன் என்னைக் காட்டிக் கொடுக்கமாட்டார்’ என்று இவ்விதம் கூறிவிட்டு வள்ளலார் சித்தி வளாகத்தினுள்ளே சென்றுவிட்டார்கள். அறை திருக்காப்பிடப்பட்டது.

நாட்கள் பல சென்றன. அணுக்கத் தொண்டர்களான வேலாயுத முதலியார் போன்றோர் வள்ளலார் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு பெற்றிருப்பார் என்றே எண்ணினார்கள்.

தைப்பூசத் திருநாளில் வடலூர் அருட்பிரகாச வள்ளலார் சித்தி வளாக மாளிகையினுள்ளே புகுந்து இரண்டரை நாழிகையில் இறையருளுடன் ஒன்றினார்கள். அருட்பெருஞ்சோதியில் கலந்தார்.

- * மனிதன் செவிசாய்க்கும்போது கடவுள் பேசுகிறார். மனிதன் தன்னைத் தானே காலி செய்து வைத்திருக்கும்போது, மனிதனிடத்தில் குடியிருக்க இறைவன் வருகிறான். பிறகு மனிதன் மனிதனான இருப்பதில்லை. அவன் அருள்ஜோதி வடிவமாக ஆகிறான். இது நிகழும்போது மனிதன் பலவாய் இருக்கும் நிலையிலிருந்து விடுபட்டு ஒன்றாய் இருக்கும் நிலையை அடைகிறான். விழிப்புணர்வு என்னும் அருள் ஒளியை அடைகிறான். தனது சுய இயல்பான தெய்வீகத் தன்மையை உணர்ந்து முழுமையான ஞானம் பெறுகிறான்.
- * இது நிகழும்போது மனிதனுக்கு மரணம் என்பது கட்டுக்கதை ஆகி விடுகிறது. மனிதன் ஆத்ம ஸ்வரூபியாக இருக்கிறான். இதுதான் அவனது உண்மைத் தன்மை. ஆத்மாவுக்கு மரணம் இல்லை. ஆத்மா அழிக்க முடியாத தெய்வீகத் தன்மை உடையது.
- * இறைவன் நமக்குள் நிறைந்திருக்கும்போது நாம் விழிப்புணர்வு பெறுகிறோம். நாம் மரணத்தைக் கடந்து இருப்பவர்கள் என்றும் நமக்கு பிறப்போ இறப்போ இல்லை என்றும் உணர்ந்து கொள்கிறோம். அற்புதமான உண்மையைக்கண்டு கொள்கிறோம். எது பிறக்கவில்லையோ அது இறப்பதில்லை. அது மரணத்தை வென்று விடுதலை பெற்றிருக்கிறது.

* பிறந்தவர்கள் இறப்பது உறுதி. இதையே மகான்கள் நீ பிறக்க வில்லை. நீ நிலையாக காலங் காலமாக காலத்தை வென்று இருக்கும் ஆத்மா. உனது உடல் அழிக்கப்பட்டாலும் உன்னிடத்தில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படாது. நீ பாதிக்கப்பட முடியாதவன். உன்னை அழிக்கும் பேச்சுக்கே இடமே இல்லை' என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்த விழிப்புணர்வு ஏற்படுகிறபோது மரணம் உங்களைப் பொறுத்தவரையில் கட்டுக்கதையாகப் போய்விடுகிறது. அப்போது நீங்கள் உங்களது உண்மைத் தன்மையில் இருக்கிறீர்கள். அப்போது உங்களது தெய்வத் தன்மை என்னும் ஒளியில் வாழ்ந்திருக்கிறீர்கள்.

36. செந்தமிழ் வீத்தகர்கள்

வள்ளலாரும், வேதாத்திரி மகரிஷியும் தமிழ் இலக்கியத்தில் நன்கு தோய்ந்தவர்கள். அவர்கள் இருவரும் கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் மட்டுமல்ல, எடுத்தாளநர்களும் கூட.

சிந்தனையாளர்கள் சீர்த்திருத்தவாதிகள் மாமனிதர்கள் தமிழ்த் தாயின் தவப்புதல்வர்கள் நமக்கெல்லாம் அறிவை அறிவால் அறிய வைக்கும் அறிஞர் பெருமக்களாவார்கள்.

வள்ளலார் தமிழ் மொழி மேல் அளவற்ற பற்று வைத்திருந்தார்.

தமிழின் சிறப்புகள் பற்றி இவர் கூறியன.

1. இம்மொழி - கடவுள் அருள் ஆணையால் கற்பிக்கப் பட்டது.
2. எப்பாஷைகளுக்கும் பிதூர் பாஷை (தந்தை மொழி) என்று ஆன்றோர்களால் கொண்டாடப்பட்டது.
3. 'இனிமை' என்று நிறுத்தம் சித்திக்கப் பெற்றுள்ளது.
4. பல அருளாளர்களின் சாத்திர தோத்திர நூல்களை உடையது என்றார்.

தந்தை மொழி

சங்கரர், வள்ளலாரிடம் சமஸ்கிருதமே, இந்திய மொழி களுக்கெல்லாம் 'தாய்மொழி' என்றார்.

வள்ளலார் 'வடமொழி பல மொழிகளுக்கும் 'தாய்' ஆனால் 'தமிழ்' தந்தையாகும் என்றார்.

தந்தை இல்லாமல் ஒருத்தி தாயாக முடியாதன்றோ? ஆதலால் கன்னி: செல்வி. 'தாயாகாள்' என்று தந்தையின் இன்றியமையாத தன்மையை உணர்த்தித் தமிழின் பெருமையை நிலைநிறுத்தினார். இது ஒரு புரட்சி.

சிற்சபையில் நடிக்கின்ற இறைவனது திருக்கூத்து இயல், இசை, நாடகம் என்றும் மும்மைத் தமிழுக்கும் ஏற்புடையதாய்ச் செந்தமிழை வளர்க்கும் ஏற்புடையதாய்ச் செந்தமிழை கூத்தாக ஆன்மாக்களின் உள்ளம், உரை, செயல் ஆகிய முக்கரணங்களையும் திருத்தி மும்மை மலம் அகன்றொழியச் செம்மை நலம் பெறச் செந்தமிழை வளர்க்கும் திருக்கூத்தாக திகழும் திறத்தனை:

'எந்தனையும் பாடிமகிழ்ந் தின்புறவே வைத்தருளர்

செந்தமிழில் வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையில் நடிக்கின்றாய்

(4802)

என்று வள்ளலார் விரித்துப் போற்றியுள்ளது தமிழ் மொழியிடத்து வள்ளலார் கொண்டுள்ள பெருமதிப்பினையும் பேரார்வத்தையும் நன்கு விளக்குதல் காணலாம்.

வேதாத்திரி மகரிஷியின் உரைநடையிலும், கவிதையிலும் தமிழ் தூயதாகவும், எளிமையானதாகவும், கருத்து ஆழமிக்கதாகவும் இருப்பதைக் காணலாம்.

சங்கத்தமிழ் முதல் பாரதி தமிழ் வரை தமிழில் சொல்லப் பட்ட எல்லா வாழ்வியல் கலைகளையும் கற்றறிந்து அதன் சாரத்தையெல்லாம் தொகுத்துப் புதுமையைப் புகுத்தி இன்றைய கண்ணியுகத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அறிவியல் உதவியுடன் ஆன்மீகத்தை நாடி எழுதியுள்ளார்.

இறைநிலையில் இயக்கங்கள் ஐந்துவகை உண்டு. அவை கொள்ளல், தள்ளல், கிள்ளல், துள்ளல், அள்ளல் என்று எழுதி துள்ளும், தமிழுக்கு உரைநடை எழுதுகிறார்.

கொள்ளல் என்பது இறைநிலையில் பேர் அழுத்தத்தினால் எல்லாப் பொருளும் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்து இணைகிறது பாருங்கள் அதுதான் கொள்ளல். அந்த இறுக்கம் ஓர் அளவுக்கு மேல் போனால் அதுவே தள்ளுகிறது. அதனால்தான் அணுவிற்குச் சுழற்சி வருகிறது. அதுதான் தள்ளல்.

காற்று அடிக்கிறது. அந்தக் காற்று நம்மை ஒன்றும் செய்ய வில்லை என்று நினைக்கிறோம். அந்தக் காற்றினுடைய அழுத்தத் திற்குத் தகுந்தவாறு நமது உடலிலுள்ள சில செல்களை அது எடுத்துக் கொண்டதான் போகிறது.

அப்படிப் போய்க் கொண்டிருப்பதுதான் கிள்ளல். உரசினால் வருவது கிள்ளல். கிள்ளல் என்றால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் போகிறது.

கூட்டம் கூட்டமாகப் போவது அள்ளல். உதாரணமாக மலம் போவது, மூத்திரம் போவது இதெல்லாம் அள்ளல். எந்தப் பொருளும் தேக்கமடைந்தால் அந்தத் தேக்கம் தொடர்ந்து நிற்காது. ஏதோ நிற்கிற வரைக்கும் தான். அந்த தேக்கம் மறுபடியும் துள்ளி மற்றொரு இடத்திற்குப் போய்விடும். அதுதான் துள்ளல்.

‘கருவமைப்பு உணவுவகை காலம் தேசம்
கல்வி தொழில் அரசாங்கம் கலை முயற்சி
பருவம் நட்பு சந்தர்ப்பம் பல ஆராய்ச்சி
பழக்கம் வழக்கம் ஒழுக்கம் இவற்றிற்கேற்ப
உருவமைப்பு குணம் அறிவின் உயர்வு கிர்த்தி
உடல் வலிவு சுகம் செல்வம் மனிதர்கட்கு
வரும்வகையும் அவற்றின் தரம் அளவுக்கேற்ப
வாழ்க்கைநிலை வேறுபாடு அடையக் கண்டேன்’

வேதாத்திரி மகரிஷி கையாண்ட அறிவியல் சொற்களும், ஆன்மீகச் சொற்களும் அவரது தமிழின் சொல் மேன்மையையும், அறிவு மேன்மையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அவற்றில் ஒரு சில:

பேரியக்க மண்டலம், அலை இயக்கம், நுண் அணு, பரமாணு, இயக்க நீதி, விரிவலை, சுழலலை, தள்ளும் சக்தி, கொள்ளும் சக்தி, விண்துகள், தவம், தற்சோதனை, மெய் விளக்கம், கரு அமைப்பு, முற்றறிவு, கற்றறிவு, பட்டறிவு, இறைநீதி என்று இதுபோல நூற்றுக்கணக்கான சொற்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

37. வடலூரும் ஆழ்யாறும்

“தங்கமே அனையார் கூடிய ஞானம்
சமரச சுத்தசன் மார்க்கச்
சங்கமே கண்டு களிக்கவும் சங்கம்
சார்திருக் கோயில் கண் டிடவு
தங்கமே பெறுஞ்சற் சங்கம் நீழி
துலங்கவும் சங்கத்தில் அடியேன்
அங்கமே குளிர நின்றவனைப் பாடி

வள்ளலார் சங்கம் திருக்கோயிலாக 1872இல் ஞான சபையை அமைத்தார். ஆனால் கோயில் எனப் பெயர் வைக்காமல் சபை எனப் பெயர் வைத்தார். சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்திய ஞானசபை என்பது முழுப்பெயராகும்.

ஐந்து திங்கள் குழந்தையாக இருந்தபோது

‘தாய் முதலோரோடு சிறிய பருவமதில் தில்லைத்
தலத் திடையே திரைதூக்கத் தரிசித்த போது’ (4133)

வெட்ட வெளியாகக் கண்டு அனுபவித்த இறை அனுபவத்தை ஞான சபையில் ஒளியாக அருட்பெருஞ் சோதியராக எழுந்தருள்வித்து நமக்குக் காட்டியருளினார் வள்ளலார்.

ஞான சபை தத்துவ அமைப்பானது எண் கோண வடிவானது. தெற்கு நோக்கியது.

சபையின் முன் மண்டபத்தில் கீழ்ப்புறம் பொற்சபையும், மேற்புறம் சிற்சபையும் அமைய நடுவே ஞான சபை அமைந்துள்ளது.

எண்கோண வடிவமான ஞான சபைக்குள் பன்னிருகால் மண்டபம் ஒன்றும் அம்மண்டபத்திற்குள் நடுவே நாற்கால்

மண்டபமும் அமைய நாற்கால் மண்டபத்தின் நடுவே அருட்பெருஞ் சோதி இறைவனாக தீபமாக எழுந்தருளிவிக்கப் பெற்றுள்ளார்.

தீபத்தின் முன்னே பெரிய கண்ணாடி அமைய அதன்முன் கருப்பு, நீலம், பச்சை, சிவப்பு, பொன்மை, வெண்மை, கலப்பு எண் ஏழு திரைகள் அமைந்துள்ளன.

கரவுமாயை	கருப்புத் திரை	1
அன்பை மறைக்கும்	நீலத் திரை	2
பரவெளியை மறைக்கும்	பச்சைத்திரை	3
சித்துருவெளி மறைக்கும்	செம்மைத் திரை	4
பொருளுருவெளி மறைக்கும்	பொன்மைத் திரை	5
மெய்ப்தி வெளி மறைக்கும்	வெண்மைத் திரை	6
கருத்தனுபவங்கள் மறைக்கும்	கலப்புத் திரை	7

சத்திய ஞான சபையை இயற்கை விளக்கம் என்பார் வள்ளலார். அகத்தே காணற்குரிய அனுபவத்தைப் புறத்தே பாவனையாகக் காட்டுவதே சத்திய ஞான சபை.

திரைகளெல்லாம் தத்துவங்கள், மாயதிரைகள் கண்ணாடி, சுத்த மனம் நம்மிடமுள்ள அஞ்ஞானமாகிய திரைகள் விலகினால், சுத்த மனத்தில் அருட்பெருஞ்சோதியைக் காணலாம். இதுவே ஜோதி தரிசனம்.

தம் அக அனுபவத்தையே புறத்தில் வள்ளலார் அமைத்துத் தந்துள்ளார் என்பதை

‘திருந்தும் என் உள்ளத் திருக்கோயில் ஞான
சித்தி பரம் எனச் சத்தியம் கண்டேன் (3996)

‘சத்திய ஞானசபை என்னுள் கண்டனன்
சன்மார்க்க சித்தியை நான் பெற்றுக் கொண்டனன்’
(4909)

மன நெகிழ்ச்சியோடு இறைவனுடைய தோத்திரங்களை அமைதியாக அன்போடு பாடுவதுதான் சன்மார்க்க வழிபாடாகும்.

வாயார வாழ்த்துவது தவிர அபிடேகம், பூ அலங்காரம் வாகனங்களில் ஏற்றி வீதி உலா வருதல் இன்னும், இது போன்ற ஆடம்பரங்கள் சன்மார்க்க வழிபாடு ஆகா.

கடவுளுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால் அப்பணத்தை ஏழைகளின் வயிற்றுப் பெட்டியில் நிரப்புகள் என்பது வள்ளலார் தரும் உபதேசம்.

பொள்ளாச்சி வால்பாறை சாலையில் ஆழியாறு அணைக்கருகே ஆனமலை அடிவாரத்தில் இருபது ஏக்கர், நிலப்பரப்பில் ஏறக்குறைய 50 லட்ச ரூபாய் செலவில் அறிவுத் திருக்கோயிலும், குடில் களும், பேரரங்குகளும், உண்ணும் இடமும், சமையல் கூடமும், மருத்துவ நிலையமும், மகரிஷியின் எண்ணத்தில் உருவாகிறது.

ஓங்கார வடிவில் அமைந்துள்ள அறிவுத் திருக்கோயில் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது. 1. அன்பகம், 2. அறிவகம், 3. அருளகம், 4. அருள் குருவகம்.

அன்பகம்

திருக்கோயிலுக்கு வருகின்றவர்களை அமர்த்தி மனித வாழ்வின் நோக்கத்தை ஈடேறச் செய்யவல்ல வழிகளான தற்சோதனை முறைகள், தியான முறை, கடவுள் பற்றிய கருத்து ஆகியன பற்றிய விளக்கம் தரப் பெறுகிறது. கூட்டுத் தியானம் ஐந்து வேளையும் நடத்தப்படுகிறது.

அறிவகம்

குண்டலினி தவப்பயிற்சிகள் நான்கு படிகளில், தரப் பெறுகின்றன. அவற்றுள் முதல் மூன்று நிலைகளாகிய ஆக்கினை, சாந்தி, துரியம் ஆகியன இந்த அறையில் கொடுக்கப்படுகின்றன.

அருளகம்

குண்டலினி தவப்பயிற்சியின் உச்சகட்டப் பயிற்சியாகிய துரியாதீத தவப்பயிற்சி இங்கு கொடுக்கப்படுவதோடு அப்பயிற்சியைப் பெற்றவர்களைக் கொண்டு காலை மாலை கூட்டுத் தவமும் இவ்வறையில் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றது. துரியாதீத தவப்பயிற்சி பெற்றவர்கள் மட்டுமே இவ்வறையில் தவம் செய்ய அனுமதிக்கப் படுகின்றனர்.

அருட்குருவகம்

அருள்தந்தை யோகிராஜ் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் வாழ்ந்த இல்லம் இப்போது நினைவிடமாக அமைந்துள்ளது.

மணிமண்டபம்

வேதாத்திரி மகரிஷியின் சமாதி இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பலநூறு அன்பர்கள் ஒரே நேரத்தில் தவம் செய்கிறார்கள். நாள் தோறும் ஐந்து வேளையும் இங்கு தவம் நடத்தப்படுகிறது.

வள்ளலார் குடில்

சித்த மருத்துவ இல்லமாகத் திகழ்கின்றது.

குடில்கள்

போகர், திருமூலர், காளங்கி நாதர் என்ற மூன்று சித்தர்களின் பெயர்களால் விளங்கும் மூன்று குடில்கள் உள்ளன. இன்னும் பல குடில்கள் உள்ளன.

பேரரங்கு

ஆடிட்டோரியம் என்றழைக்கப்படும் இப்பேரரங்கு கூட்ட அரங்காய், தங்கும் விடுதியாய் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதைத் தவிர அன்பர்கள் தங்குவதற்கு இரண்டு பெரிய அமைதி நிலையங்களும் உள்ளன.

இதைத் தவிர பெரிய சமையற்கூடம் டைனிங் ஹால் உண்ணும் இடமும் அமைந்துள்ளன.

நாட்பணிகள்;

காலை 5.15க்குச் சமித்துகளையும் பசுநெய், பச்சரிசி, பசுஞ்சாணி, வரகிட்ட ஆகியவற்றை இட்டு அன்பகத்தில் ஓம்புபுகை எழுப்பப் படுகிறது. இப்புக்கை நச்சுக் காற்றினையும், நச்சு எண்ண அலைகளையும் அழிக்கவல்லது என்பது மகரிஷி அவர்களின் கருத்து என்பதனை உலக சமாதானம் (1957) என்ற நூல் கூறும். இதனை இன்றைய அறிவியல் ஆராய்ச்சி ஒத்துக் கொள்கின்றது.

பயிற்சி

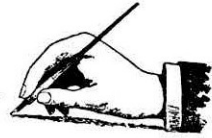
ஆண்டு முழுவதும் இங்கு மகரிஷியின் அகத்தாய்வுப் பயிற்சிகள், காயகல்பப் பயிற்சிகள், பிரம்மஞானப் பயிற்சி, பேராசிரியர் களுக்கான பயிற்சி மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்களுக்கான பயிற்சி, மெளன நோன்பு ஆகியவை நடைபெற்று வருகின்றன.

ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்திய நூல்கள்

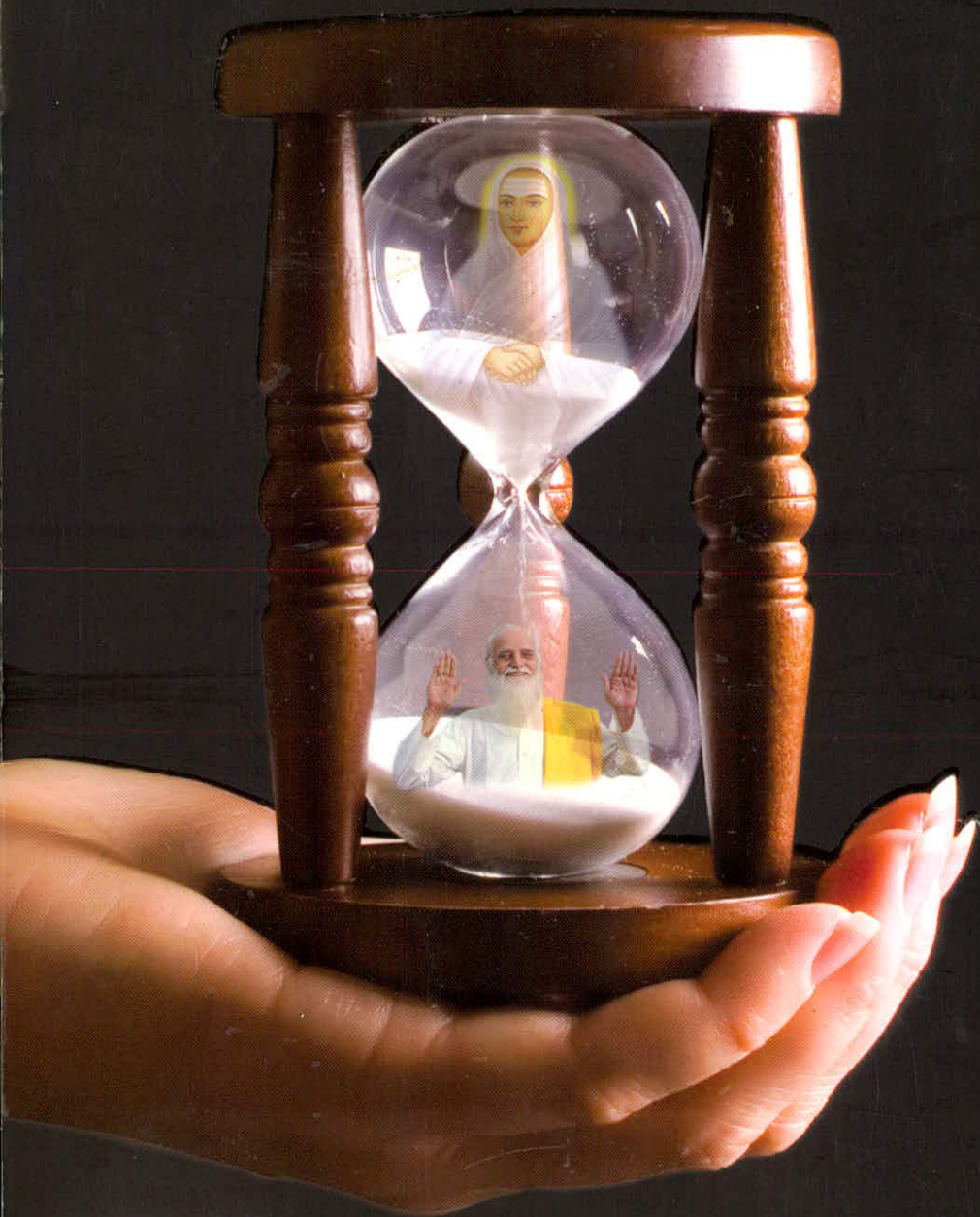
1. இராமலிங்க அடிகளார் வரலாறு - ஊரன் அடிகள்
2. திருவருட்பா ஆராய்ச்சி - இரா. மாணிக்கவாசகம்
3. வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு - மா.பொ.சிவஞானம்
4. வள்ளலார் திருவருட்பா - வடலூர் பதிப்பு
5. வள்ளலார் திருவருட்பா
உரைநடைப்பகுதி
6. திருவருட்பா எனும் தேன் - ஏ.எஸ்.வழித்துணை ராமன்
7. வள்ளலார் வகுத்த வாழ்க்கை
முறை - திரு. சம்மந்தம்
8. வள்ளலார் வரலாற்று
உண்மைகள் - துறவி கந்தசாமி
9. ஞானக்களஞ்சியம் - வேதாத்திரி மகரிஷி
10. வேதாத்திரி மகரிஷியின் நூல்களும், விழா மலர்களும்

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்...

- ★ காலமே உன் உயிர்
- ★ டென்ஷனை வெல்வது எப்படி?
- ★ ஓய்வுக்குப் பின் உற்சாக வாழ்க்கை
- ★ தவம் (சிறுகதைத் தொகுதி)
- ★ செயலே விளைவு (சிறுகதைத்தொகுதி)
- ★ அறிவியல் நோக்கில் 100 ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
- ★ தியானம் பழக 100 தியானச் சிந்தனைகள்
- ★ நன்மக்கட்பேறு 100 நற்சிந்தனைகள்
- ★ தன்னம்பிக்கை மலர்கள்
- ★ ஞாபம் வருதே..... ஊர் ஞாபகம் வருதே
- ★ மன்னார்குடி வரலாறு
- ★ நெப்போலியன் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
- ★ புத்தர் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
- ★ இயேசுவின் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
- ★ வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
- ★ வேதாத்திரி மகரிஷி பற்றி 100 அறிஞர்கள்
- ★ வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (ஐந்து பாகங்கள்)
- ★ தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
- ★ குருவுடன் வாழ்ந்தவர்

ISBN 818446500-9

9 788184 465006

Rs. 75/-